

Teš po okoljevarstveno
soglasje str. 2-3

Podjetje Petre mora
odpuščati str. 4

TV SPORED

75let

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 28/ Leto 75 / 9. julij 2020 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Aplikacija nadzora ali skrbi za zdravje?

Število okuženih z novim koronavirusom raste, kar je za politiko idealna možnost za sprejem zakona, ki predpisuje uporabo mobilne aplikacije za beleženje stikov z okuženimi. Zakon bo zagotovo sprejet, in ni res, da bo uporaba aplikacije prostovoljna. Za okužene in tiste v karanteni bo obvezna. Za kršitelje pa je predvidena tudi visoka kazen. str. 12-13

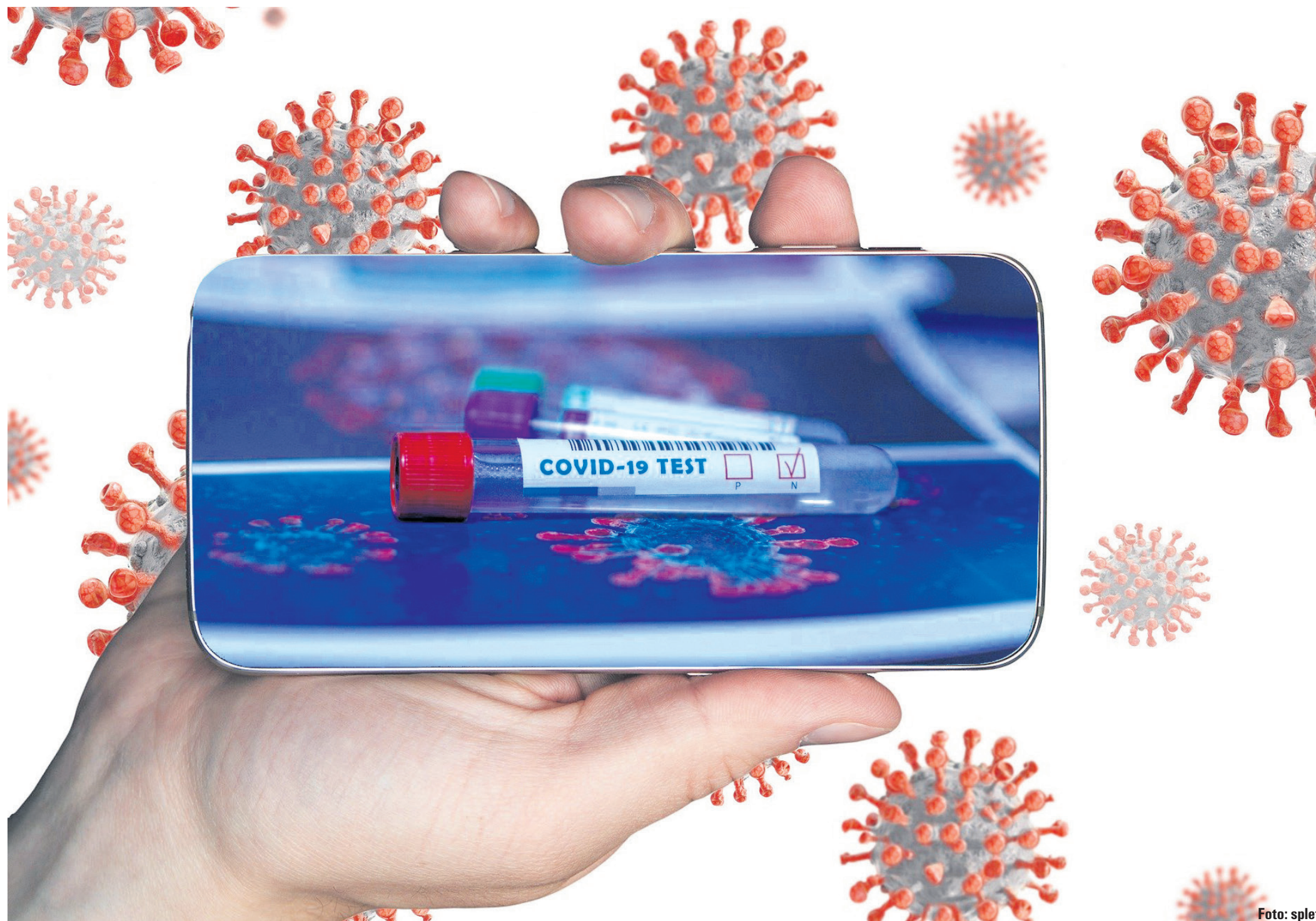

Foto: splet

INTERVJU

dr. Tonček Kregar, direktor
MNZC str. 26-27

CELJE

75 let Celjskega godalnega
orkestra str. 10

str. 14

Simonov zaliv

AKCIJA
ZA NOVE NAROČNIKE NOVEGA TEDNIKA!
UŽIVAJTE BREZPLAČNO NA MORJU VSE POLETNE SOBOTE!

novi tednik radio celje **ATP**

Več v notranjosti časopisa in na www.novitednik.com

ZADETKI

»V Sloveniji smo do zdaj dobili odpoved za 210 dogodkov, v Avstriji za 40. Skrbi me, kako bo v morebitnem drugem valu okužb.«
Marija Petre, direktorica podjetja Petre

»Za ugled države in pripadnost njej so najbolj odgovorne politične elite v državi. Če nam bodo te priskutile državo, potem bosta naš odnos in pripadnost upravičeno vedno slabša in šibkejša.«

dr. Tonček Kregar, direktor Muzeja novejšje zgodovine Celje

»Transparentnost zbiranja podatkov, njihovega obdelovanja in drugih posebnosti aplikacije, ki te podatke zbira, je ključna.«

Milan Gabor, računalniški strokovnjak in »etični heker«

»Tudi če sem sama svoj šef, vstajam ob šestih zjutraj, spižem kavo in grem delat. Sama res cenim to, da sem sama odgovorna za vse. Rada rečem, da imam odlično vodjo in najboljše sodelavke.«

Maša Senčar, podjetnica

»Okvir naročim, kupim dele, potem vse sestavim sam po svojem okusu. Zelo vznemirljivo se je podati na pot s kolesom, ki sem si ga sestavil sam.«

Silvo Jakopec, kolesar

Okoljevarstveniki dvomijo o verodostojnosti, želijo vpogled v dokumentacijo

(Foto: GrupA)

Teš po okoljevarstveno soglasje

Termoelektrarna Šoštanj je 1. julija Agenciji RS za okolje (Arso) poslala poročilo o presoji vplivov na okolje in tako uradno začela postopek pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja za sosežig. Gorivo SRF, pridobljeno iz nenevarnih odpadkov, bi lahko začeli premogu poskusno dodajati konec prihodnjega leta. Predstavniki Šaleškega eko gibanja temu odločno nasprotujejo. Dvomijo v verodostojnost podatkov in opozarjajo, da se nekateri vplivi na zdravje lahko pokažejo šele čez čas.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Vpeljava sosežiga je eden prvih korakov v smeri postopnega opuščanja uporabe fosilnih goriv, razlaga general-

ni direktor Teša in poslovni direktor HSE Viktor Vračar. Kot je povedal, načrtovan projekt sosežiga nadomestnega trdega goriva nikakor ne bi poslabšal trenutne okoljske slike Šaleške doline. »Rezultati poročila potrjujejo napovedi, da načrtovan sosežig zmanjšuje negativne vplive na okolje. To pomeni, da bi bilo v primerjavi s sedanjim stanjem predvsem manj izpustov ogljikovega dioksida. V okvirih dopustnih mejnih vrednosti bi bili tudi vsi

ostali vplivi na okolje.« Ob tem poudarjajo, da bi Teš v primeru sosežiga še naprej ostal tesno povezan z velenjskim premogovnikom, saj sosežig brez lignita, ki ostaja primarni energent, ne bi bil mogoč.

Višja kurilna vrednost

Letno bi s premogom sežgali do 160 tisoč ton goriva iz nenevarnih odpadkov oziroma do šest odstotkov masnega deleža. Šest dni v tednu bi 25 zaprtih tovarnjakov dnevno to gorivo dostavljalo v termoelektrarno, kjer bi vsebino vsakega tovarnjaka ponovno pregledali in vzorčili. »Nadzor goriva bi opravili že pri dobaviteljih, nato še v Tešu v okviru predvidenega vhodnega nadzora. S tem bi zagotavljali, da bi v Tešu uporabljali zgolj gorivo visoke kakovosti,« je pojasnil direktor Teša Mitja Tašler.

Vračar je ob tem poudaril, da bi sosežig izvajali samo v šestem bloku. Nadomestno gorivo, ki je proizvedeno iz izključno nenevarnih odpadkov, predhodno ustrezno izbranih po kriteriju izločanja nezaželenih snovi, bi Teš prevzemal izključno od slovenskih predelovalcev, ki

V Šaleškem eko gibanju dvomijo v verodostojnost rezultatov, pravi Urša Menih Dokl.

Poziv k širši razpravi

Potem ko je vodstvo Termoelektrarne Šoštanj na novinarski konferenci razkrilo, da je na Arso že vložilo poročilo presoje vplivov na okolje in tako uradno sprožilo postopek pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja za sosežig, je velenjska občina na generalnega direktorja Holdinga Slovenske elektrarne (HSE) Stojana Nikoliča naslovila dopis, v katerem ga je pozvala k širši razpravi. V Velenju menijo, da predstavitev študije o vplivih sosežiga na okolje zgolj na občinskem svetu ne bo dovolj.

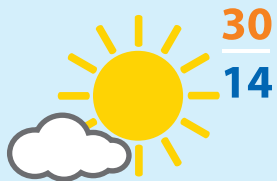
V občini so Nikoliča ob tem zaprosili, naj jim čim prej posreduje dokumentacijo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, ki jo je Teš vložil na Arso, so sporočili z velenjske občine.

Spomnili so, da je Nikolič na dosedanjih srečanjih predlagal, naj se lokalno skupnost obvešča o vseh dejavnostih glede projekta sosežiga nadomestnega trdnega goriva SRF, pridobljenega iz nenevarnih odpadkov. »Le na podlagi tega bi lahko okrepili sodelovanje in medsebojno zaupanje. Zato

smo upravičeno pričakovali, da nam boste celoten dokument, ki vsebuje podrobne rezultate presoje vplivov na okolje, posredovali takoj, ko ste ga prejeli oz. zagotovo preden ste ga predstavili na novinarski konferenci. Občutek, da nas želite stisniti v kot, je žal ponovno prisoten,« so zapisali in opozorili, da se je treba zavedati, da občani Šaleške doline še niso podali soglasja k projektu, zagotovo pa mora biti njihovo mnenje odločilno.

LKK

ČETRTEK

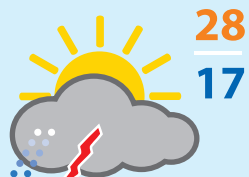
30
14

PETEK

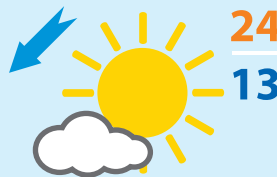
33
16

SOBOTA

28
17

NEDELJA

24
13

Vir: ARSO

Vodstvo Teša je medijem že predstavilo podrobnosti poročila presoje vplivov na okolje. Sledile bodo predstavitev na občinskih svetih.

bi zagotavljali predpisano kakovost goriva. »Glede na to, da ima blok 6 nameščene najsodobnejše čistilne naprave in filtre ter velja za eno najsodobnejših termoelektrarn v Evropi, smo še toliko bolj prepričani, da je sosežig v Tešu smiseln.«

Ker bi imelo gorivo SRF v primerjavi z lignitom višjo kurilno vrednost, bi z nje-

govim dodajanjem izboljšali učinkovitost pridobivanja električne energije in toplote za ogrevanje Šaleške doline, še ocenjuje vodstvo Teša.

So rezultati potvorjeni?

V Šaleškem eko gibanju dvomijo o verodostojnosti rezultatov. »Naročnik in izvajalec je isti in naročnik je

izvajalca lahko pri pripravi rezultatov usmerjal,« je kritična **Urša Menih Dokl**, predstavnica gibanja. Opozorila je še, da so pripravljavci poročila do podatkov prišli na podlagi modeliranja, ki je bilo prvotno pripravljeno za termoelektrarne v Nemčiji in na Nizozemskem, kjer sta podnebje in predvsem pokrajina povsem drugačna.

Sicer pa jih v gibanju najbolj skrbi vpliv na zdravje ljudi. Določenih vplivov na zdravje ne more pokazati nobena študija, opozarja Menih Doklova. »Lahko se pokažejo šele čez deset, petnajst let. Za 26. marec smo na to temo načrtovali srečanje z zdravniki, a nam je to žal preprečila epidemija. V tem času, ko smo morali mirovati, so

očitno v Tešu in HSE pospešeno delali. Te študije so rezultat,« je bila kritična in dodala, da bodo uporabili vsa formalnopravna sredstva, da projekt ustavijo.

Vračar je sicer dejal, da so pri pripravi poročila upoštevali vse koncentracije onesnaževal, za katera so do zdaj zdravstvene in druge stroke ugotavljale, da so pri sosežigu lahko problematične: »Če se dodatna snov ali onesnaževalo pokaže kot nevarno, bomo z vso resnostjo in odgovornostjo poskušali analizirati, kako takšne izpuste preprečiti.«

Šaleško eko gibanje je na vodstvo Teša tudi že naslovilo vprašanje, kdaj bo z rezultati presoje vplivov na okolje seznanilo prebivalce šoštanjске občine in sosednjih občin. Od šoštanjskega župana Darka Meniha gibanje pričakuje informacijo, kdaj bo občinski svet obravnaval celotno dokumentacijo glede sosežiga, zahtevajo pa tudi udeležbo pri reviziji celotne dokumentacije. Gibanje še zanima, ali držijo informacije, da je Občina Šoštanj revizorja predlagalo kar vodstvo Teša.

Še veliko neznank

V Tešu ocenjujejo, da bo investicija stala od šest do deset milijonov evrov, a natančne ocene še ne morejo podati, ker je veliko odvisno od cene opreme na javnih razpisih,

popolna neznanka je tudi cena goriva iz odpadkov. Vračar je ob tem poudaril, da sta v projektu pomembna predvsem zmanjševanje toplogrednih plinov in prestrukturiranje premogovnih regij. »Kot državno energetsko podjetje ne moremo in ne smemo slediti zgolj ekonomskim ciljem in merilom, ampak moramo upoštevati širše interese in vidike.«

Še vedno ni izključeno, da bodo občani o sosežigu odločali na referendumu, katerega pobudnica je šoštanjška civilna iniciativa. Kot je ponovno poudaril vodja iniciative **Walter Kolar**, so se v Tešu zavezali, da bodo v primeru nasprotovanja ljudi projekt ustavili. Tašler je prepričan, da to ne bo potrebno in da bodo lokalno skupnost prepričali z dobrimi rezultati: »Vmesna poročila smo lokalnim skupnostim sproti predstavljali, izbrali smo najboljšo tehnologijo. Nadaljujemo pogovor in verjamem, da nam bo z vsemi rezultati in predvsem s strokovnimi podlagami uspelo dokazati in prepričati lokalno skupnost, da je projekt smotrni, predvsem pa zelo pomemben za nadaljnji razvoj naše regije.«

Walter Kolar ob tem dodaja: »Vsak v Sloveniji, ko prižge luč, naj se vpraša, koliko ljudi v Šoštanju bo zaradi sosežiga trpelo.«

Foto: SHERPA

Pogovori o sodelovanju se nadaljujejo

Specialisti urgentne medicine dali odpovedi

V Splošni bolnišnici Celje so prejeli odpoved štirih zdravnikov specialistov urgentne medicine. V skladu z odpovednim rokom se bo delovno razmerje dveh končalo 31. avgusta in dveh 30. septembra. Pogovori o možnostih nadaljnjega sodelovanja se z zdravniki kljub prejetim odpovedim delovnega razmerja nadaljujejo.

SIMONA ŠOLINIČ

Vodstvo Splošne bolnišnice Celje se je pred 14 dnevi sestalo s štirimi specialisti urgentne medicine, ki naj bi napovedali svoje odpovedi zaradi pomanjkljivosti v organizaciji in opremljenosti urgentnega centra ter nevarnega opravljanja dela s sočasnimi pokrivanjem dveh delovišč v Urgentnem centru Celje. Anonimno pismo o tem je prejelo več medijskih hiš.

V bolnišnici pravijo, da so očitki neupravičeni. Tudi omenjeni specialisti naj bi se distancirali od zapisanega v anonimki. Razlog odpovedi namreč naj ne bi bila iztrošena oprema, saj je bolnišnica v zadnjih treh letih nabavila tri nova reševalna vozila ter ob-

novila in posodobila opremo v njih. V tem času je bolnišnica v nabavo reševalnih vozil ter v opremo vozil in reševalnih ekip vložila 622 tisoč evrov. V bolnišnici tako navajajo, da navedbe v anonimki ne odražajo resničnega stanja.

Od anonimnega zapisa, poslanega medijem, se je distanciral tudi sindikat reševalcev v zdravstvu Celje. Po nekaterih neuradnih podatkih naj bi bili med razlogi za odpovedi tudi notranji spori med zaposlenimi, razlog za odpovedi naj bi bil tudi, da specialisti urgentne medicine želijo delati predvsem na področju urgence in najnужnejših primerov, medtem ko v enoti za hitre preglede lah-

ko delajo splošni zdravniki z ustreznim izpitom.

Kot smo že poročali, je bolnišnica takoj po sestanku s specialisti urgentne medicine, ko so napovedali svoje odpovedi, na Ministrstvo RS za zdravje

naslovila predlog za dodatno financiranje enote za hitre preglede v urgentnem centru v času od ponedeljka do petka med 7. in 20. uro. Med januarjem in majem naj bi v tej enoti pregledali več kot 2.200

bolnikov, obseg dela naj bi se še povečeval. Naj dodamo, da bo s 1. avgustom vzpostavljena tudi enotna dispečerska služba, kar pomeni, da bodo nujne klice za posredovanja sprejemali na enotni točki in ne več v

reševalni službi bolnišnici ali v zdravstvenih domovih v določenih občinah. V enotni točki bo usposobljen dispečer nato na kraj napotil reševalno ekipo, ki bo kraju takrat najbližje.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Štirim slovenskim bolnišnicam, med njimi je tudi celjska, ne bo treba vračati dela sanacijskih sredstev. Vlada je namreč sledila avtentični razlagi zakonodaje, ki jo je sprejel državni zbor in v skladu s katero poraba sanacijskih sredstev ni časovno omejena. Odločbe o vrnitvi sredstev je vlada tako odpravila. Celjska bolnišnica bi morala vrniti približno milijon evrov. Inšpektorji so namreč nekaterim bolnišnicam, ki so leta 2017 prejele 136 milijonov evrov za plačilo zapadlih neplačanih obveznosti do dobaviteljev in za plačilo posojil, naložilo vračilo skupaj 1,8 milijona evrov, ker naj bi plačevale račune s poznejšim datumom zapadlosti od 30. novembra 2017, ko je bil denar izplačan.

Pretekli teden je neurje na Celjskem povzročilo kar nekaj težav tudi v bolnišnici. Zaradi dežja je voda nekatere prostore zalivala skozi streho. Na kraju so bili tudi celjski poklicni gasilci, ki so zasilo prekrili območje puščanja. Poleg tega, da je voda vdrla v osrednjo stavbo bolnišnice, so težave z vodo imeli tudi v stavbi oddelka za infekcijske bolezni in vročinska stanja. Tam naj bi do puščanja vode prišlo na delu, kjer poteka gradnja podzemnega povezovalnega hodnika med stavbo in preostalim delom bolnišnice. Kot dodajajo v bolnišnici, je bilo najslabše v dializnem centru, kjer so ustrezno reorganizirali delo.

Celjsko bolnišnico naj bi obiskali tudi kriminalisti, ki preiskujejo primer nabave zaščitne opreme in gospodarskega ministra Zdravka Počivalška. Nihče iz celjske bolnišnice ni ovaden ali osumljen v preiskavi, šlo pa je najverjetneje za zbiranje obvestil, saj je znano, da je nekaj ventilatorjev, ki jih je nabavila država, prejela tudi celjska bolnišnica.

Celjska bolnišnica je zaradi dodatnega poslabšanja epidemiološke situacije na Celjskem ponovno omejila obiske hospitaliziranih bolnikov. Zdaj so dovoljeni le obiski kritično bolnih bolnikov, porodnic – ki jih lahko obišče le oče novorojenčka – in otrok, ki jih lahko obišče le en starš ali skrbnik. Posamezen obisk lahko traja le 15 minut, pri čemer so za obiskovalce nujne zaščitne maske in to ves čas obiska. Brez zaščitne maske vstopa v bolnišnico ne dovolijo. Kot so sporočili iz bolnišnice, je spremstvo porodnice pri porodu še vedno dovoljeno.

Delavci v celjski regiji ustvarili manj in bili slabše plačani

Gospodarska rast na Celjskem se je umirila

Podatki, ki so jih na osnovi letnih poročil zbrali v celjski izpostavi republiške agencije za javnopravne evidence in storitve (Ajpes), razkrivajo, da so gospodarske družbe v celjski regiji tudi lani poslovale dobro, čeprav po nekaterih kazalcih še vedno zaostajajo za republiškim povprečjem. Glavne značilnosti bi lahko na kratko strnili takole: rast se je nekoliko umirila, čisti dobiček in čista izguba sta se v primerjavi z letom 2018 zmanjšala, a se je neto čisti dobiček povečal, povečala sta se tudi produktivnost in število zaposlenih in tudi povprečne plače so bile nekoliko višje. V primerjavi s celotno državo je bila rast prihodkov regijskega gospodarstva višja za odstotno točko, rast prihodkov, ustvarjenih z izvozom, je bila enaka, neto dodana vrednost na zaposlenega je bila nižja za 6.500 evrov, povprečne plače pa za 200 evrov.

JANJA INTIHAR

Gospodarske družbe na Celjskem so lani ustvarile 7,193 milijarde evrov prihodkov, kar v primerjavi z letom 2018 pomeni 5-odstotno rast. To je najnižja rast po letu 2014, vendar je treba vedeti, da se je od takrat obseg prihodkov zvišal za 1,4 milijarde evrov. V primerjavi s predlani so se prihodki, ustvarjeni z izvozom, zvišali za 7 odstotkov in so znašali 2,648 milijarde evrov. Čisti dobiček vseh družb se je znižal za malo manj kot 10 milijonov evrov in je znašal 323 milijonov evrov, čista izguba se je s predlanskih 55 milijonov evrov znižala na 40 milijonov evrov, neto čisti dobiček se je z 278 milijonov zvišal na 283 milijonov evrov. Družbe, ki vlečejo gospodarski voz regije naprej, so še vedno tiste, ki sodijo v predelovalno dejavnost in trgovino, na tretjem mestu je gradbeništvo. Prede-

lovalna podjetja so daleč pred ostalimi, saj je njihov delež v prihodkih, izvozu, dobičku in številu zaposlenih najvišji. Ustvarila so dve tretjini vsega izvoza, dve petini čistega dobička ter zagotavljala delo dvema petinama vseh zaposlenih.

Največ izvozile celjske, žalske in zreške družbe

Gibalo rasti regijskega gospodarstva sta bila lani povečana domača potrošnja in večji izvoz. Družbe so največ, 60 odstotkov prihodkov ustvarile na domačem trgu, delež izvoza na trg Evropske unije je bil 30-odstotni. Prodaja na domačem trgu se je v primerjavi z letom 2018 povečala za 4,5 odstotka, izvoz v države evropske unije je bil višji za 6,5 odstotka, na ostale trge za malo manj kot 10 odstotkov.

Na Celjskem je lani poslovalo 30 velikih družb, 101 srednje velika družba, 748 malih in 4.763 mikro družb. Najbolj živahne so bile mikro družbe, ki so prodajo povečale za 18 odstotkov (rast prodaje ostalih družb je bila 5-odstotna) in izvoz za kar 36 odstotkov. Poleg tega so zaposlile polovico lani na novo zaposlenih ljudi ter obseg dodane vrednosti povečale za malo več kot petino.

Celjska občina je bila lani prva v regiji po večini gospodarskih kazalcev. Plače zaposlenih v gospodarskih družbah so bile pod regijskim povprečjem.

Največ, dve petini vseh prihodkov regijskega gospodarstva, so prispevale družbe iz predelovalne dejavnosti, ki so dve tretjini svojih prihodkov ustvarile na tujih trgih. Njihov izvoz se v primerjavi z letom 2018 ni bistveno povečal, saj je zrasel le za 3 odstotke. Največji izvozniki so bila podjetja, ki sodijo v skupino proizvajalcev kovinskih izdelkov. Po obsegu prihodkov, ustvarjenih z izvozom, so še vedno na prvem mestu podjetja iz celjske občine s tretjino vsega izvoza, sledijo žalske družbe s 14-odstotnim deležem in podjetja iz občine Zreče, ki so ustvarila 12 odstotkov vsega regijskega izvoza.

Slabše od državnega povprečja

Podjetja so po dveh letih lani nekoliko izboljšala obvladovanje stroškov, saj je bila rast produktivnosti višja od rasti plač. Kljub temu produktivnost v regiji še naprej zaostaja za slovensko. Vsak zaposleni je ustvaril 154.518 evrov prihodkov, kar je za približno petino manj od

državnega povprečja. Neto dodana vrednost na zaposlenega je znašala 40.291 evrov, kar je sicer tri odstotke bolje kot predlani, a je 14 odstotkov manj, kot znaša povprečna neto dodana vrednost na zaposlenega v vseh družbah v državi. Družbe na Celjskem so ustvarile za tretjino manj čistega dobička na zaposlenega, delavci so bili za 12 odstotkov slabše plačani od slovenskega povprečja.

Plače v Celju pod regijskim povprečjem

Stroški dela so se lani zvišali za malo manj kot desetino, a ne zaradi višjih plač, ampak zaradi novih zaposlitev. Povprečna mesečna bruto plača se je v primerjavi z letom 2018 zvišala le za 2,6 odstotka in je znašala 1.512 evrov. Povprečna bruto plača v Sloveniji je bila 200 evrov višja. Slovensko povprečje so presegli le v treh dejavnostih: v oskrbi z električno energijo so povprečne plače znašale 2.155 evrov, v podjetjih z informacijsko in s komunika-

Gospodarstvo celjske regije je lani zaposlovalo 9 odstotkov vseh zaposlenih v državi, ustvarilo 6,9 odstotka vseh prihodkov, 6 odstotkov čistega dobička, 5,2 odstotka čiste izgube in 7,7 odstotka neto dodane vrednosti.

V Ajpesu sicer opozarjajo, da lahko na povprečje znatno vpliva ena sama družba, zlasti v občinah, kjer jih je registriranih malo.

Največjih deset

Deset največjih družb v regiji je lani ustvarilo 18 odstotkov vseh prihodkov. Na prvem mestu je Unior s 186,5 milijona evrov prometa, sledijo mu Cinkarna Celje, Ece, Kovintrade, Jagros, Novem Car, Štore Steel, GKN Driveline, Celjske mesnine in Frutarom, ki je imel 72,9 milijona evrov prihodkov.

Po višini čistega dobička je s 25,7 milijona evrov najvišje na lestvici Cinkarna Celje, na drugem mestu je Frutarom, ki je imel 13,6 milijona evrov dobička, tretja je družba Inel, ki je ob 25,5 milijona evra čistih prihodkov od prodaje ustvarila 11,7 milijona evrov dobička. Inelu, ki se ukvarja z razvojem in s proizvodnjo industrijske elektronike in velja za najbolj uspešno srednje veliko podjetje v državi, sledijo Elektro Celje, Jagros, Zlatarna Celje, Unior, Voc Ekologija, Juteks in Cetis.

Z izgubo je lani poslovala vsaka četrta družba. Najvišjo, znašala je 10,9 milijona evrov, je imelo konjiško podjetje SG Automotive, ki poskuša svoj finančni krah rešiti s prisilno poravnavo. Na drugem mestu so z dvema milijonoma evrov štorski Valji, kjer je postopek prisilne poravnave že končan. Tretja po višini izgube je Hawe Hidravlika iz Štor, četrta je Mlekarna Celeia, ki je bila lani že drugo leto zapored v rdečih številkah. Njena izguba je tokrat znašala 832 tisoč evrov, kar je pol milijona evrov več kot predlani. Kot je znano, mlekarna letos spet posluje z dobičkom. Med večjimi izgubarji so bili lani še Kračun iz Loč, Ledas iz Celja in podjetje Schiedel, ki negativno posluje že nekaj let, izguba pa se mu iz leta v leto povečuje.

Foto: arhiv NT (Andraž Purg – GrupA)

Celje izgubilo uglednega podjetnika in meščana

V Celju so se v začetku tedna poslovili od Mirana Gracerja, uspešnega podjetnika in dolgoletnega predsednika občinske obrtno-podjetniške zbornice. Neizbrisno sled ni pustil samo v poslovnem svetu, ampak tudi v lokalni politiki ter v športnih in kulturnih društvih, bil je soustanovitelj obih rotary klubov v Celju, zaradi njegove dobrodelnosti se ga bodo spominjali tudi mnogi posamezniki.

Miran Gracer je poklicno pot začel v Cetisu, takrat še Celjskem tisku, a se je kmalu odločil, da bo šel na svoje. Izbral je tiskarstvo. V 44 letih samostojne podjetniške poti je zgradil enega najpomembnejših in tudi največjih podjetij na področju tiskarstva in založništva v regiji.

Vendar se Celje Mirana Gracerja ne bo spominjalo samo kot tiskarja in založnika, ampak tudi kot velikega dobrotnika in človeka, ki je imel zelo rad svoje mesto. In tudi kot človeka, ki je nenehno opozarjal, kaj bi bilo treba narediti, da bi Celje postalo še bolj prepoznavno na zemljevidu Slovenije in Evrope.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Vrtnica prodana, kupec celjski gostinec

Stečajnemu upravitelju propadlega celjskega podjetja Domine je že v prvem poskusu uspelo prodati znano kavarno Vrtnica v središču mesta. Novi lastnik bo najverjetneje širši javnosti neznan Anže Dernač, ki ima svojo dejavnost registrirano v občini Laško, po naših informacijah naj bi v Celju že imel nekaj manjših gostinskih lokalov.

Anže Dernač je bil edini mu je kavarno uspelo dobiti udeleženec na dražbi, zato po izključni ceni, ki je znašala

Kavarno Vrtnico je na dražbi kupil Anže Dernač, ki naj bi v Celju že imel nekaj manjših gostinskih lokalov.

290 tisoč evrov. Sodisce je upravitelju Benjaminu Pačniku že izdalo soglasje za sklenitev prodajne pogodbe, Dernač bo moral celotno kupnino poravnati najkasneje v treh mesecih.

Kavarno Vrtnica ima od decembra 2017 v najemu podjetje Igiz iz Petrovč. Solastnik podjetja Luka Ščurek je povedal, da se dražbe ni udeležil zaradi previsoke izključne cene. »Poleg tega je v sedanjih koronskih časih, ko ne veš, ali bodo ukrepi vlade spet zaprli vrata gostiln, kupovanje tovrstnih lokalov zelo tvegano,« je še dejal Ščurek, ki je nekaj dni po dražbi, ko še ni bilo znano, kdo je kupil Vrtnico, optimistično pričakoval, da bo v kavarni lahko še naprej ostal kot najemnik. Zdaj ko je kupec znan, razmišlja nekoliko drugače. »Treba bo počakati, da bo postopek prodaje

končan, in takrat pričakujem obisk novega lastnika. Ne vem, kako se bova dogovorila in ali bo naše podjetje lahko ostalo najemnik Vrtnice. Če bo najemno pogodbo prekinil, me zanima, kaj bo z opremo v kavarni, ki je naša in je vredna približno 70 tisoč evrov,« pravi Ščurek.

Kavarna Vrtnica, ki ima 184 kvadratnih metrov velik prostor v pritličju stavbe ob Malgajevi ulici, je tretja nepremičnina iz stečajne mase družbe Domine, ki jo je upravitelj Pačnik uspel prodati. Seveda bo posel sklenjen šele takrat, ko bo novi lastnik v celoti poravnal kupnino. Na prodajo zdaj čaka še Gostilna pri mostu, ki meri 615 kvadratnih metrov, izključna cena zanjo naj bi znašala 300 tisoč evrov.

JI, foto: arhiv NT (SHERPA)

Zaradi vladnih ukrepov uspešna gazela izgubila polovico poslov

Podjetje Petre mora odpuščati

Prepoved prireditev in zbiranja večjega števila ljudi, ki je eden od ukrepov za zajezitev širitve koronavirusa, povzroča veliko poslovno škodo tudi družinskemu podjetju Petre z Vranskega. Družba se že tri desetletja ukvarja z izposojno in s prodajo prireditvenih šotorov in opreme ter skladiščnih hal. Pri tem je zelo uspešna, saj se že nekaj let uvršča v vrh hitro rastočih podjetij. Zaradi odpovedi prireditev imajo v podjetju veliko težav, tudi odpuščati morajo, vendar ostajajo optimisti. »Čaka nas veliko sprememb, a je zelo pomembno, da podjetje kljub vsem nevšečnostim ostaja nad vodo,« pravi direktorica Marija Petre.

JANJA INTIHAR

V podjetju Petre imajo zelo široko ponudbo, ki poleg šotorov in skladiščnih hal vključuje tudi izdelavo ponjav, nadstreškov, zaves, preprog, stolov, miz, prtov in prevlek za stole. Pohvalijo se lahko z delom za nekatere največje slovenske dogodke, kot so na primer smučarski skoki v Planici, njihovi naročniki so mnoga ugledna slovenska podjetja, zelo pogosto poskrbijo vse potrebno tudi za osebna praznovanja, od porok do rojstnih dni. Približno polovico prihodkov ustvarijo z oddajanjem šotorov, preostali delež predstavljata prodaja in proizvodnja skladiščnih hal.

V prvem valu epidemije so zaradi prepovedi prireditev dobili odpoved za kar 250

projektov, glede na trenutne razmere v Sloveniji in tudi v Avstriji, kjer so prav tako prisotni, pričakujejo še nadaljnji upad najema šotorov in drugih tako imenovanih prireditvenih komponent. »V Sloveniji smo do zdaj dobili odpoved za 210 dogodkov, v Avstriji za 40. Skrbim, kako bo v morebitnem drugem valu okužb,« pravi direktorica Marija Petre. V prvem polletju so v podjetju imeli kar 80-odstotni upad prihodkov, ki jih ustvarijo z oddajanjem šotorov, prodaja skladiščnih šotorov in hal je bila manjša za petino. Kljub temu ohranjajo optimizem, največ priložnosti vidijo v proizvodnji in prodaji skladiščnih hal in šotorov. Prepričani so namreč, da se bo

v kriznih časih marsikatero podjetje namesto gradnje dragih stavb raje odločilo za postavitev njihovih skladiščnih hal.

»Leto 2020 lahko odpišemo«

Po ukinitvi ukrepov zaradi prvega vala epidemije so v podjetju Petre spet začeli dobivati naročila za pripravo dogodkov v Sloveniji in tudi Avstriji. »Vse je kazalo dobro, a smo v zadnjem tednu dobili odpovedi vseh naročil. Bojim se, da nas v prihodnjih mesecih ne čaka nič dobrega in leto 2020 lahko že odpišemo,« je prepričana Petretova. Čeprav proizvodnja in prodaja skladiščnih hal nista tako moteni, kot je oddajanje prireditvenih šoto-

rov, ima podjetje precejšnjo poslovno škodo in se je moralo odločiti za zmanjšanje števila delavcev. Od 38 zaposlenih jih je od marca dvanajst na čakanju, šestim so morali dati odpoved. »Hvala bogu so med njimi trije že blizu upokojitve in bodo do

takrat počakali na zavodu za zaposlovanje. Kaj bo z ostalimi zaposlenimi, še ne vem,« je zaskrbljena Marija Petre. Tudi odločitev vlade, da bo še za julij zagotovila povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo, ne bo pomagala.

»Čeprav načrtujemo, da bi do konca leta uvedli 4-urni delavnik, se novim odpuščanjem ne bomo mogli izogniti. Koliko ljudem bo še treba dati odpoved, bo jasno prihodnji mesec,« napoveduje Petretova.

Foto: arhiv podjetja Petre

Lahko nova naročila ustavijo odpuščanja?

V proizvodni družbi Gorenje, kjer pripravljajo program presežnih delavcev in so že izdelali tudi seznam s 322 imeni, tega programa s koncem junija, kot je bilo predvideno, še niso sprejeli. Kot so pojasnili v Hisense Gorenju, preverjajo, koliko naročil bodo prejeli za avgust, september in oktober, nato se bodo odločali kako naprej. Sindikat Skei je vodstvo družbe ponovno pozval, naj program presežnih delavcev ustavi, saj da ni več poslovnega razloga za ugotavljanje presežkov in izvedbo programa.

Do sredine julija naj bi v družbi preverili naročila za trimesečje avgust – oktober in po tem bo znano tudi, koliko ljudi bodo v družbi v prihodnjem obdobju potrebovali za izpolnitev naročil, so pojasnili v družbi Hisense Gorenje Europe. Priprava programa presežnih delavcev s tem ni ustavljena, opozarjajo v družbi in dodajajo, da je hkrati v celotni situaciji doda-

tna neznanka morebitni drugi val epidemije koronavirusa, ki lahko prav tako poseže v načrte.

Ker v družbi programa presežnih delavcev še niso sprejeli, tudi tisti zaposleni, ki so na seznamu presežnih delavcev in so bili o tem že obveščeni, še ne bodo dobili odpovedi, kot je bilo napovedano. Sindikat je ob tem vodstvo ponovno pozval k

opustitvi programa presežnih delavcev. »Ob tem, ko se povečujejo naročila in s tem tudi obseg proizvodnje, so večje tudi potrebe po delavcih. V trenutni situaciji se mora podjetje predvsem osredotočiti na izboljšanje rezultata in pravočasno ter kakovostno izdelavo naročenih aparatov,« ocenjuje predsednik podjetniškega sindikata v Gorenju Žan Zeba.

Odpuščanja so sicer napovedana tudi v invalidskem podjetju IPC, v katerem je 796 zaposlenih. Od teh naj bi odpovedi iz poslovnih razlogov dobilo 18 zaposlenih. Z mehкими metodami naj bi število zaposlenih zmanjšali tudi v družbi Gorenje Gostinstvo. Že v začetku junija so odpovedi iz poslovnih razlogov vročili 46 zaposlenim v družbi Hisense Gorenje Europe.

LKK

TEHNOPARK CELJE

od poletja 2020

Z igro do zvezd

53 postaj znanosti in tehnologije

Gremo v Tehnopark, gremo na družinsko zabavo.

Tehnot bot veliki in Tehnot bot mali vas vabita na igranje z znanostjo in tehnologijo.

Mali in veliki radovedneži boste uživali v skrivnostih narave in človeka.

Tehnopark Celje, zavod za spodbujanje znanosti, tehnologije in inovativnosti

Gubčeva ulica 1
3000 Celje

03 828 20 90
www.tehnopark.si

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ

Končuje se celjski evropski projekt Generator, prihaja Tehnopark Celje.

Naložbo sofinancirata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija.

Naročnik: Mestna občina Celje, Trg celjskih knezov 9, 3000 Celje

CELJE – Raje brezplačno parkiranje kot na javno parkirišče

Brezplačno parkiranje na parkiriščih stanovalcev

Težave zaradi pomanjkanja parkirnega prostora so stalnica že skoraj vsake mestne četrti v Celju. A ko na parkirnem prostoru, ki je namenjen stanovalcem stanovanjskih blokov v določenem mestnem naselju, parkirajo ljudje, ki se nato peš odpravijo v službo in s tem odvzamejo parkirno mesto komu od stanovalcev, zavre kri.

SIMONA ŠOLINIČ, BOJANA AVGUŠTINIČ

Takšen primer se je zgodil v Kajuhovi ulici v Celju, od koder nam je pisala tamkajšnja stanovalka. »Če nekako še lahko razumem, da kdaj pred našim blokom parkira kdo, ki ima nek hiter opravke, pa težje razumem tiste, ki svoje avtomobile pred naš blok, kjer je premalo prostora za parkiranje že za stanovalce, pripeljejo za ves dan. Med njimi sta tudi zaposleni v Osrednji knjižnici Celje. Prošnje stanovalcev, naj ne parkirata pri nas, vztrajno »ignorirata« že vrsto let,« je zapisala bralka. Ob tem dodaja, da gre za zelo star stanovanjski blok, kjer že tako ali tako primanjkuje parkirnih mest.

»Zapornice si po pojasnilih občinske uprave ne moremo urediti, ker moramo zagotavljati intervencijski dostop do obrežja Savinje. Pred leti smo sicer namestili tablo, da je parkiranje dovoljeno samo za sta-

novance, ampak žal ne učinkuje. V bloku s 16 stanovanji (in precej manj parkirnimi mesti) živi vsaj polovica starih ljudi. Ob tem so v bloku tudi družina s prizadetim otrokom in tri družine z zelo majhnimi otroki,« je zapisano v pismu. Marsikdo od naštetih pred blokom podnevi sploh ne more parkirati. Zato smo več vprašanj, med drugim tudi, zakaj na tem delu ni zapornice, od česa je to odvisno in kako bo občina takšne primere uredila, poslali tudi Mestni občini Celje. »Mestna občina Celje se aktivno ukvarja z reševanjem problematike parkiranja v spalnih naseljih v mestu, saj je število avtomobilov v zadnjih letih naraslo, pri čemer se zavedamo, da je treba situacijo izboljšati. Pri tem sodelujemo z upravniki in mestnimi četrtmi. Konkretnih rešitev trenutno še ne moremo predstaviti,« so nam odgovorili.

Številni parkirajo vozila v različnih celjskih spalnih naseljih brezplačno kljub jezi

stanovalcev, nato se s kolesi ali peš odpravijo v službo. Zato nas je zanimal komentar

Težava tudi v sosednji mestni četrti

Podobna težava kot v Kajuhovi ulici je tudi v celjski Mestni četrti Slavka Šlandra, kjer se soočajo s pomanjkanjem brezplačnih parkirnih mest. Zato so na celjsko občino ponovno naslovili poziv, naj občanom na tem območju v najkrajšem možnem času zagotovi dodatna parkirna mesta. Kot opozarjajo, je izredno kritično stanje predvsem v Vojkovi ulici, v Ulici V. prekomorske brigade, Čopovi ulici ter Na zelenici. Ob tem so v mestni četrti predlagali tudi konkretne rešitve, kje bi lahko zgradili dodatna parkirna mesta. Na ta način bi pridobili več kot 75 parkirnih mest.

V Mestni občini Celje odgovarjajo, da širitev parkirnih mest v obstoječe zelene parkovne površine glede na veljavne prostorske akte na tem območju ni možna. Ob tem dodajajo, da je cilj trajnostne prometne strategije zmanjševanje mirujočega prometa, kar v celjski občini skušajo doseči z javnim potniškim prometom Celebus in s širitvijo sistema za izposajo javnih koles Kolesce. Predvidevajo, da se bo zaradi ukrepov na področju trajnostne mobilnosti število parkiranih avtomobilov tudi na tem območju v prihodnosti zmanjšalo, za kar si morajo prizadevati tudi lastniki vozil, sporočajo iz celjske občine.

občine, če je to do stanovalcev pravično. »Mestna občina Celje vsekakor spodbuja uporabo Celebusa in sistema Kolesce, vendar je to odločitev vsakega posameznika. Verjamemo, da se bo uporaba okolju in mestu prijaznih oblik prevoza s časom povečevala, saj se veliko ukvarjamo z ustrežno infrastrukturo in s pametnimi rešitvami, ki bodo občankam in občanom še približale vožnjo s Celebusom in Kolescem.«

Glede na to, da bralka v pismu za Kajuhovo ulico omenja dve zaposleni v Osrednji knjižnici Celje, nam je direktorica knjižnice Polona Rifelj odgovorila: »O zadevi sem bila obveščena z dopisom stanovalk že pred časom. Glede na to, da kot delodajalci nimamo pravice posegati oziroma se kakorkoli vmešavati v obnašanje delavcev izven obsega del knjižnice, sem delavki z dopisom stanovalk zgolj seznanila. Od tu naprej je odvisno od posameznika, na kakšen način se bo odzval. V tem primeru gre za njune osebne zadeve in ne za zadeve delodajalca. Parkirnih mest za zaposlene osrednja knjižnica nima.«

Živahno muzejsko dogajanje

VELENJE – Po prisilnem spomladanskem premoru so v Muzeju Velenje junija pošteno zavihali rokave in pripravili številne zanimive dogodke tako v matični hiši kot v izpostavah. Zaradi skrbi za zdravje so bile prireditve večinoma pripravljene na prostem.

V Muzeju Velenje se nenehno trudijo, da obiskovalcem od blizu in daleč ponujajo različne vsebine. Tradicionalne dogodke so dopolnili z nekaj novostmi, še vedno veliko pozornost namenjajo najmlajšim. Slednji so bili tudi avtorji prve pokornaske razstave, ki so jo na gradu odprli sredi junija.

V enoti Muzeja Velenje, Galetriji F-bunker v podhodu pri Vili Bianca, so v petek, 19. junija, odprli razstavo priznane fotografije Sonje Buhvald. Avtorica razstave je tudi mentorica in članica izvršilnega odbora Fotografske zveze Slovenije ter avtorica številnih člankov o fotografiji v reviji Digitalna kamera. V torek, 23. junija, so v atriju Velenjskega gradu priredili zanimiv muzejski večer, gost Klepeta pod arkadami, ki ga je vodil kustos velenjskega muzeja Damijan Kljajič, je bil znan Velenčan Oto Gradišnik. Ta je vrsto let delal v Premogovniku Velenje, v zadnjem

obdobju pa je postal odličen rezbar. Gradišnik je leta 1979 ustanovil Rudarski oktet, s katerim je, čeprav ne poje več, še vedno močno povezan. Je tudi pobudnik in organizator vsakoletnega pohoda na Ostrico, posvečenega spominu na pohod borcev XIV. divizije in Karla Destovnika – Kajuha.

Na dan državnosti si je bilo v muzeju mogoče brezplačno ogledati Spominski center 1991, ki je posvečen Šaleški in Zgornji Savinjski dolini v procesih osamosvajanja Slovenije in je ena redkih stalnih postavitev, ki govori o nastanku Republike Slovenije.

Užitek Poletne muzejske noči

Kot so povedali v Muzeju Velenje, so veseli, da si je v dneh pred dnevom državnosti Spominski center 1991 ogledalo precej velenjskih osnovnošolcev, zelo zadovoljni so bili tudi z obiskom muzeja na Poletno muzejsko noč. »Kljub slabšemu vremenu smo ponudili bogat in raznolik program, ki je obiskovalce popeljal stoletja nazaj. Uživali so ob renesančni in baročni glasbi za lutnjo, baročni glasbi za violončelo, srednjeveških igrar, plesih in mečevanju. Velenjski grad je na Poletno muzejsko noč resnično zaživel.«

Tudi v šoštanjski enoti Muzeja Velenje, Muzeju usnjarstva

na Slovenskem, je bilo na Poletno muzejsko noč zanimivo in živahno. Pripravili so domoznanski kino na prostem in obiskovalcem predstavili pet kratkih dokumentarnih filmov o Šoštanju in njegovi zgodovini.

Po nova znanja

Sodelavci Muzeja Velenje, Mestne občine Velenje in Turističnega društva Šalek so se

pretekli teden udeležili treninga za upravljavce kulturne dediščine, ki ga je velenjska občina pripravila v okviru evropskega projekta. Udeleženci so si ogledali graščino Gorica, grad Šalek in Velenjski grad, ki jih je v upravljanje nedavno prevzel Muzej Velenje, ter se seznanili z njihovim trenutnim stanjem in razvojnimi načrti.

LKK, foto: Tanja Verboten

Popolna prepoved obiskov

ŠENTJUR, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŽALEC – V domovih starejših v omenjenih občinah so spet prepovedani obiski stanovalcev. V domovih so takšno odločitev sprejeli po pozivu pristojnega ministrstva, da zaradi naraščajočega števila okuženih s koronavirusom v Sloveniji ustrezno ukrepajo glede na epidemiološko sliko v lokalnem okolju.

Direktorica Doma starejših Šentjur **Vesna Vodišek Razboršek** je dejala, da so se za prepoved obiskov v domu odločili, saj je bila v soboto potrjena ena okužba v lokalnem okolju. »Gre za prepoved obiskov, ne pa izhodov. Stanovanci se lahko normalno gibljejo, normalno živijo. Podoben ukrep sprejememo tudi, kadar razsaja gripa, in skušamo preprečiti prenos te nalezljive bolezni.« Ceprav je v občini Šentjur le ena potrjena okužba, je po prepričanju direktorice dobro, da so previdnejši. V domovih namreč živijo starejši, ki jih koronavirus še posebej ogroža, je pojasnila. »Tudi v Šmarju je bila najprej le ena okužba v lokalnem okolju, a vemo, kaj je nato sledilo in kako hitro se je virus prenesel v dom. Prepoved obiskov stanovanci razumejo, čeprav nad njo niso najbolj navdušeni. A pravijo, da se tako počutijo varne, stike pa zagotovo pogrešajo.« Ce v lokalnem okolju ne bo novih okužb, bo ukrep najverjetneje veljal le 14 dni, je še dodala Vodišek Razborškova. Za enak ukrep so se odločili tudi v Domu starejših Laško. V tej občini po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje sicer do ponedeljka, 6. julija, ni bilo novih potrjenih okužb. Enako je bilo v občini Slovenske Konjice, kjer je tamkajšnji dom starejših prav tako prepovedal obiske, stanovalcem je prepovedal tudi izhode. Oboje so prepovedali tudi v Domu Nine Pokorn Grmovje.

TS

Utrinek s Poletne muzejske noči

CELJE – Prvo vozlišče Parkiraj in odpelji (P+R) tudi uradno odprto

Za manj prometa, izpustov in hrupa

Mestna občina Celje je v ponedeljek v Ulici XIV. divizije uradno predala namenu vozlišča P+R (Parkiraj in odpelji), ki je bilo zgrajeno tudi z evropskimi sredstvi. Parkirišče je prvo tovrstno v Celju, ki omogoča parkiranje osebnih vozil in avtomotov, uporabo sistema javne izposoje koles Kolesce ter hiter dostop do postajališča mestnih avtobusov – Celebusov.

ROBERT GORJANC

Osrednja govornica na dogodku je bila celjska podžupanja Breda Arnšek, ki je spomnila na nekaj dokaj klavirno podobo območja pri mostu čez Savinjo, od koder vodi cesta proti Laškemu. Občina je vozlišče uredila na južnem robu železniške postaje in neurejen ter premalo izkoriščen prostor, kjer so še pred tremi leti stale stare in povsem dotrajane garaže, preuredila v kakovostno, funkcionalno in privlačno mestno površino.

Gradnja sodobnega vozlišča se je začela pred letom, dela je izvajalo podjetje Voc Celje in jih konec minulega leta tudi v glavnem končalo. Vrednost naložbe je ocenjena na več kot 426 tisoč evrov,

približno polovico tega denarja je celjska občina pridobila iz mehanizma celostnih teritorialnih naložb.

»Ta pomembna pridobitev bo prispevala k boljšemu zraku, zmanjšanju hrupa, lepše urejenemu okolju in predstavlja nov korak v razvoju Celja kot trajnostno mobilnega mesta.« Podžupanja je ob tem spomnila še na druge dosežke na tem področju, na razvejanost in številne uporabnike sistema Kolesce, ki ima že več kot 6.500 registriranih uporabnikov, uvedbo Celebusov na stisnjen zemeljski plin, mrežo električnih polnilnic in druge ukrepe.

Na danes uradno odprtem vozlišču je na voljo 35 parkir-

nih mest za osebna vozila ter osem za avtodome, 36 električnih koles v okviru sistema Kolesce, servisno stojalo za nujna popravila koles, manjša kolesarnica za pet koles ter polnilnice za električna vozila.

Nova parkirišča v prihodnosti

Miran Gaberšek, višji svetovalec za promet v celjski občini, je napovedal gradnjo še kakšnega tovrstnega parkirišča v prihodnosti. »Potreba za to obstaja, to je pokazala

Evropska unija je iz Kohezijskega sklada sofinancirala gradnjo P+R parkirišč predvsem zato, da bi zmanjšala potrebo po rabi osebnega vozila, skrajšala dolžino poti, ki jo opravimo z osebnimi vozili v središču mesta, zmanjšala število vozil v mestnih središčih, optimizirala stroške prevozov in s tem pospešila razvoj javnega potniškega prometa. Številni vozniki v razvitih evropskih mestih so spremenili potovalne navade, saj so spoznali, da sistem vozlišča P+R prinaša veliko prednosti. Uporabnikom omogoča, da cenovno ugodno parkirajo avtomobil in pot do zelenega cilja, torej t. i. zadnji kilometer do službe, javnih ustanov, trgovin, gostiln, tržnice ali turističnih znamenitosti, opravijo s kolesom oziroma z drugo trajnostno obliko prevoza, kot je na primer javni avtobusni potniški promet.

tudi anketa med tistimi, ki se dnevno vozijo v Celje v službo in smo jo v občini pripravili

li v okviru celostne strategije trajnostne mobilnosti.« Ne nazadnje si takšno vozlišče želijo tudi stanovalci v naseljih ob vpadnicah v mesto, saj dnevni delovni migranti pogosto zasedajo parkirišča stanovalcem blokovskih naselij.

»Te problematike se v občini zavedamo in verjamemo, kljub temu da povsem ni mogoče regulirati parkiranja pred stanovanjskimi bloki, da bo po gradnji novih P+R-vozišč pritisk na ta parkirišča manjši,« je še povedal Miran Gaberšek, ki napoveduje, da bo naslednje P+R-vozišče zgrajeno v bližini vpadnice v severnem delu mesta.

P+R-vozišča so tudi cenovno bolj ugodna od klasičnih parkirišč. Za uporabnike sistema Kolesce celodnevno parkiranje stane 2 evra, za avtodome 2,5 evra.

Foto: SHERPA

Z vozlišča je vidna tudi čudovita veduta Starega gradu, hkrati je tudi izhodišče za kolesarsko povezavo Celje–Laško.

Kolesce se bo širilo na obrobje mesta

CELJE – Po nedavni ureditvi petih novih postaj sistema javne izposoje koles Kolesce bo mestna občina odslej širila sistem na obrobje mesta. V naslednjem kratkoročnem obdobju tako namerava dokupiti še več koles in dodatno postaviti 19 postaj v okoliških krajevnih skupnostih. Širitev sistema, ki ga upravlja družba Nomago, občina načrtuje s pomočjo sofinanciranja Eko sklada, ki omogoča 80-odstotno kritje naložbe. Uporaba Kolesca po padcu števila uporabnikov v času epidemije spet raste.

Celjska občina je pred kratkim štiri nove postaje Kolesce uredila na parkirišču Spodnji grad, pri Rakuševem mlinu, v Zagradu in pri atletskem štadionu Kladivar. Naložba za te postaje je ocenjena na več kot 228 tisoč evrov, Kohezijski sklad jo je sofinanciral v višini približno 82 tisoč evrov. Peta postaja je urejena v okviru vozlišča P+R in financirana v okviru te naložbe. Na vsaki od teh novih postaj je uporabnikom na voljo deset električnih koles.

V Celju je od začetka delovanja sistema, od septembra 2018, ko je občina kupila 66 klasičnih in 34 električnih koles, na voljo že 22 postaj Kolesca. Večji del naložbe,

vredne približno 470 tisoč evrov, je MOC takrat uresničila s pomočjo nepovratnih evropskih sredstev.

Čeprav je celjska občina v zadnjem obdobju za širitev sistema Kolesce kupovala predvsem električna kolesa, je širitev mreže predvidena tudi s klasičnimi kolesi, saj si uporabniki želijo tudi teh koles. V

zvezi s tem je predvidena tudi takšna ureditev postaj in stojal, da bo kolesa na njih mogoče vračati ne glede to, ali gre za električna ali navadna kolesa. Konec maja je bilo v sistemu Kolesce registriranih že več kot 6.500 uporabnikov, ki so od uvedbe sistema prekosarili približno 80 tisoč kilometrov.

Letošnjo statistiko je znamenovala epidemija. V dneh pred njeno razglasitvijo je Kolesce najelo od 200 do 250 uporabnikov na dan, v obdobju strogih ukrepov za zaježitev virusa pa je bilo na dan le še približno 60 najemov, kar je bilo tudi pričakovano. Z rahljanjem ukrepov

je število uporabnikov spet začelo naraščati.

RG, foto: MOC

Uporaba sistema KolesCE v maju 2020*

Povprečno število najemov na dan: 120 (96,1)

Število najemov na mesec: 3.715 (2.717)

Registracije: 308 (364)

Povprečno trajanje najema: 18,6 min. (13,4 min.)

Prevožena razdalja na mesec: 5.201 km (3.804)

*v oklepaju podatki za maj 2019

Ena novih, zadnjih postaj Kolesca pri Spodnjem gradu

Ustvarjalni teden z MCC

CELJE – Tudi letos je Celjski mladinski center (MCC) pripravil počitniške dejavnosti za otroke v nekaterih mestnih četrtih. Doslej so bile to mestne četrti Hudinja, Dečkovo naselje in Nova vas ter Slavko Šlander, letos se je pridružila še MČ Celje – Center. V sodelovanju z Mestno občino Celje je otrokom na voljo brezplačno ustvarjalno preživljanje počitnic.

Dejavnosti so se začele v ponedeljek v MČ Dečkovo naselje in Nova vas, kjer bodo otroci še do petka lahko sodelovali na ustvarjalnih delavnicah ter pri športnih in družabnih igrah, ki jih vodijo mladinski delavci in animatorji MCC. Letos se je mladinskemu centru pridružilo tudi celjsko območno združenje Rdečega križa Slovenije, ki bo otrokom predstavilo koncept prostovoljstva in osnove prve pomoči.

Otroci Mestne četrti Celje – Center bodo ustvarjalne počitnice preživljali od 13. do 17. julija, nato bodo dejavnosti na voljo otrokom Mestne četrti Slavko Šlander (od 20. do 24. julija) in zadnje dni julija še otrokom Mestne četrti Hudinja. Čas od 10. do 13. ure bodo lahko preživeli v prostorih mestnih četrti, kjer bodo poskrbeli za prigrizke in pijačo.

Za udeležbo se je treba prej prijaviti na elektronski naslov samanta.hadziczavski@mc-celje.si. TC

Leto v znamenju Josipa Ipavca

ŠENTJUR – Vlada Republike Slovenije je prisluhnila predlogu Občine Šentjur in leto 2021 razglasila za leto Josipa Ipavca. V prihodnjem letu bo namreč minilo sto let od smrti tega šentjurskega skladatelja in zdravnika.

Dr. Josip Ipavec je ustvaril veliko pomembnih glasbenih del. Med njimi posebej izstopata prvi slovenski balet Možiček in opereta Princeza Vrtočevka. Glavnino njegovega ustvarjanja sicer predstavljajo samospevi in orgelske skladbe. Po navedbah kulturnega ministrstva bo razglasitev

leta Josipa Ipavca lahko v pomembni meri spodbudila ustvarjalno zasnovo programov in projektov v letu 2021, od področja glasbene ustvarjalnosti do raziskovanja in glasbenega izobraževanja. V luči spominjanja tega pomembnega skladatelja bo ministrstvo javne zavode in javni sklad, ki delujejo na področju kulture, pozvalo, naj v okviru svojih razpoložljivih možnosti pri načrtovanju programov in projektov za prihodnje leto pripravijo vsebine, ki se bodo navezoval na to pomembno obletnico.

TS

ROGAŠKA SLATINA – Knjižnica z istim vodstvom, iskanje novega vodje turizma in kulture

Burno o vodstvu dveh zavodov

Nepregledno poslovanje, visoki stroški, pomanjkljivo sledenje predpisom. To so le nekateri očitki, ki so jih o delu direktorice knjižnice na zadnji seji občinskega sveta izpostavili nekateri člani sveta omenjenega javnega zavoda. Občinski svet je kljub temu dal soglasje, da lahko mag. Nataša Koražija, ki knjižnico vodi zadnje desetletje in očitke zavrača, ostane direktorica še naslednjih pet let. Soglasja ni dobil mag. Saša Kopinč, ki je ponovno kandidiral za direktorja zavoda za turizem in kulturo. Zato bo svet javnega zavoda za to delovno mesto objavil nov razpis.

TINA STRMČNIK

Da v slatinski knjižnici ne manjka strokovnosti pri delu z uporabniki ter raznolikih prireditev, šepa pa pri poslovanju in gospodarjenju, je bilo mogoče slišati iz ust članice sveta zavoda **Terezije Tomič** (SD). Dejala je, da po desetih letih, odkar knjižnico vodi Nataša Koražija, nekatera področja niso na pričakovani ravni. »Presenečena sem, ker so finance, akti in delovna razmerja šli svojo pot.« Med drugim je opozorila na domnevno nedosledno blagajniško poslovanje pri organizaciji izleta za otroke in njihove starše. Ko so člani sveta zavoda želeli videti blagajniške prejemke, so dobili odgovor, da so v knjižnici tovrstno dokumentacijo uničili v luči varovanja osebnih podatkov. Tomičeva je še naštevala, da ima knjižnica vsako leto več prilivov, zmanjšujejo pa se deleži lastnih prihodkov, število članov ter število prireditev in obiskovalcev.

Predsednica komisije za mandatna vprašanja in imenovanja mag. **Andrejka Flucher** (SD) je dejala, da dosedanja direktorica ni vredna zaupanja, saj po njenem mnenju zavoda ne vodi gospodarno, stroški so previsoki, izterjava terjatev je

po njenem mnenju pomanjkljiva. Predlagala je, naj svet zavoda spremeni kriterije za razpis delovnega mesta tako, da pogoj za zasedbo ne bo več opravljen bibliotekarski izpit. Tako bi se na razpis verjetno prijavilo več kandidatov, je dodala.

Raje nadzor kot nov kandidat

Da takšni očitki jemljejo veter iz jader dosedanje direktorice, da se lahko ta pohvali z mnogimi dosežki in da nedokazana krivda ljudem nasploh povzroča krivico, so se dosedanja vodja oddelka za družbene dejavnosti slatinske občinske uprave **Polonca Golob Kovačič**. Povedala je, da so se predstavniki občine z njo pogovorili glede odprave določenih napak. Poslovanje tega javnega zavoda bodo podrobno spremljali še naprej.

Tamkajšnji župan mag. **Branko Kidrič** je dejal, da naj svet zavoda še naprej izraža svoje zahteve do direktorice. Če zahteve ne bodo izpolnjene, bodo v občinski upravi iskali drugo pot. Iskanje novega direktorja bi po njegovih besedah občinam ustanoviteljicam (poleg Rogaške Slatine je to še občina Rogatec) na-

Nataša Koražija ostaja direktorica Knjižnice Rogaška Slatina, čeprav so svetniki o njenem imenovanju imeli različna mnenja.

kadarkoli razreši. »Menim, da je prav, da po potrditvi za nov mandat dobro nadzorujemo njeno delo, jo opominjamo in ji dihamo za ovratnik.«

Da je občinska uprava s strokovnim delom dosedanje direktorice zadovoljna, je povedala vodja oddelka za družbene dejavnosti slatinske občinske uprave **Polonca Golob Kovačič**. Povedala je, da so se predstavniki občine z njo pogovorili glede odprave določenih napak. Poslovanje tega javnega zavoda bodo podrobno spremljali še naprej.

Tamkajšnji župan mag. **Branko Kidrič** je dejal, da naj svet zavoda še naprej izraža svoje zahteve do direktorice. Če zahteve ne bodo izpolnjene, bodo v občinski upravi iskali drugo pot. Iskanje novega direktorja bi po njegovih besedah občinam ustanoviteljicam (poleg Rogaške Slatine je to še občina Rogatec) na-

kopalo nove stroške. Dejal je, da bi stroški plače za novega direktorja znašali dodatnih 30 tisoč evrov, saj ima dosedanja direktorica v knjižnici tudi po preteku mandata zagotovljeno delovno mesto.

Direktorica očitke zavrača

Nataša Koražija, ki so ji soglasje za ponovno vodenje knjižnice dali tudi zaposleni, pravi, da je težko komentirati

splošne trditve o nepreglednem poslovanju in pomanjkljivem gospodarjenju. »Denar je bil porabljen pregledno in v skladu s finančnim načrtom. V zadnjem obdobju poslušam očitke, zakaj imamo v knjižnici toliko prireditev, zakaj po njih pripravljamo pogostitve in druženja, zakaj po zaključku projektov udeležencem damo skromna darila. Nekatere moti izvedba promocije zdravja na delovnem mestu ... Vse, kar je bilo do leta

2019 dodana vrednost knjižnice, zdaj pomeni negospodarno ravnanje.« Dodala je, da pri svojem delu kdaj naredi tudi kakšno nenamerno napako, očitki o kršenju predpisov in aktov pa po njenem prepričanju namigujejo, da dela nezakonito in da vse povprek krši zakonodajo. Pavšalna izjava nikakor ni odraz dejanskega stanja, je zatrnila.

Zavrnila je tudi očitek o domnevno nepreglednem blagajniškem poslovanju v primeru organizacije izleta za otroke in njihove starše. Denar, ki so ga starši prispevali za plačilo avtobusa, je bil kot donacija staršev odveden na račun knjižnice, je pojasnila. »Gospa, ki je zahtevala dokazila, jih je tudi prejela. Ob trditvi, da sem uničila potrdila o vplačilih izletnikov sem ostala brez besed. Ne vem, na podlagi česa me obtožuje uničenja poslovnih listin.« Dodala je, da je iz poročila o delovanju v letu 2019 razvidno, da so v knjižnico uspeli včlaniti več članov kot leto pred tem. Tudi ostali kazalniki so bili lani v porastu. Zmanjšalo se je le število kupljenega gradiva, kar je po njenih besedah odvisno od povprečne cene knjig in od vsote denarja, ki je bil na voljo za nakup gradiva.

Foto: Knjižnica Rogaška Slatina

Občinski svet ni dal soglasja predlogu sveta zavoda za turizem in kulturo Rogaška Slatina, da bi to ustanovo še naprej vodil mag. Saša Kopinč. Nekateri svetniki so poudarjali, da je delovanje zavoda zelo obsežno, zaradi česar so pričakovali večjo zavzetost dosedanjega direktorja. Dejali so, da je zavod v zadnjih mesecih turistični dejavnosti premalo pomagal pri soočanju s koronakrizo. Predsednica sveta zavoda Petra Gašparič, sicer vodja oddelka za splošne in kadrovske zadeve, je menila, da je bil Kopinč zelo uspešen pri pridobivanju evropskega denarja na razpisih. Med drugim je omenila še njegova prizadevanja pri organizaciji Aninega festivala in pri povezovanju s hotelirji in z ostalimi ponudniki. Spomnimo, da je na zadnji razpis za to delovno mesto popolne vloge oddalo še pet kandidatov. To so Mitja Škrabl iz Rogaške Slatine, Tatjana Zupančič iz Brežic, Peter Prašnički iz Celja, Vlado Nuncič iz Šmarja pri Jelšah in Petra Križan iz Rogaške Slatine.

Bobrov center dobiva vsebino

ROGAŠKA SLATINA – Naravovarstveni center Sotla, ki ga občina gradi s partnerji, se bo po novem imenoval Bobrov center. Za to ime so se pristojni odločili, ker odraža privlačnost in igrivost vsebin, ki bodo na voljo v notranjosti stavbe. Z imenom želijo nagovoriti eno glavnih ciljnih skupin, in sicer najmlajše. Center naj bi turistično ponudbo v občini popestril letos jeseni.

V občini so pojasnili, da se je ideja za novo ime ponudila kar sama, saj so prav bobra izbrali za lik, ki bo obiskovalce popeljal skozi vsebine v nadstropju centra. Tamkajšnji župan mag. **Branko Kidrič** je pred dnevi podpisal pogodbo s podjetjem RPS, ki bo poskrbelo za interpretacijo vsebin. Omenjeno podjetje bo zagotovilo in na-

mestilo tehnološko in drugo opremo, poskrbelo bo za produkcijo ter za razna obrtniška dela v notranjosti stavbe. Obiskovalci bodo lahko spoznavali štiri vsebinske sklope, in sicer geografski oris Obsotelja, življenje vodnih vrst, bogastvo naravnih vodotokov ter pogled v prihodnost. Priprava vsebin in zagotovitev ustreznih tehnologij sta vredni 140 tisoč evrov. Dela bodo končana do odprtja cen-

tra, ki je predvideno za september letos. V Bobrovem centru, ki je zgrajen iz lesa in meri 393 kvadratnih metrov, bodo še info točka s kavarno, delovna soba, opazovalnica na strehi stavbe ter vsa spremljajoča infrastruktura. V občini menijo, da bo center nekakšen temelj ponudbe območja. Tam si s sosednjo občino Podčetrtek že vrsto let prizadevajo za ponovno ojezeritev Vonarskega jezera. TS

Klic za nujno medicinsko pomoč le še na 112

ŠENTJUR, ŽALEC – Od 1. julija sta se v Dispečersko službo zdravstva Slovenije (DSZ) vključili službi nujne medicinske pomoči (NPM) šentjurskega in žalskega zdravstvenega doma. To pomeni, da bo zdaj mogoče NPM poklicati zgolj na številko 112 in ne več na telefonske številke, kot so bili občani vajeni do zdaj.

Glavno poslanstvo DSZ predstavljajo sprejem klica o nenadnem dogodku, ki potrebuje intervencijo zdravstvenih služb na terenu, določanje prednosti sprejetim klicem in aktiviranje ustreznih zdrav-

vstvenih intervencijskih ekip glede na naravo in mesto dogodka. Vse te dejavnosti, v skladu s postavljenimi standardi, izvaja zato usposobljena oseba, dispečer. DSZ Slovenije postopoma v svoj sistem vključuje vse enote NMP v Sloveniji. Od prvega julija sta tako v mrežo vključeni tudi enoti Zdravstvenega doma Šentjur in Zdravstvenega doma Žalec. Pristojni opozarjajo, da prostori NMP še naprej ostajajo v ambulantah obeh zdravstvenih domov, kot je bilo to urejeno do zdaj. Še naprej je zagotovljena pomoč 24 ur na dan in 365 dni v letu, spreminja se samo način

aktiviranja, ki bo odslej izključno na številko 112.

Ker ekipa NMP deluje tako v ambulantni kot na terenu, se lahko zgodi, da je zdravstveni dom zaklenjen. Vodstvi obeh domov zato občane opozarjajo, naj pomoč, če se znajdejo v takšni situaciji, poiščejo v eni od bližnjih ambulant NMP ali v Urgentnem centru Celje. Lahko pokličejo tudi 112.

Do dokončne systemske ureditve DZS v prehodnem obdobju za posvet z dežurnim zdravnikom ostaja v uporabi tudi stacionarna telefonska številka ZD, ki bo s popolnim prehodom ukinjena. LKK

OTROCI NAS POTREBUJEJO

Karitas
www.karitas.si

S poslanim **SMS** sporočilom
ZVEZEK5 na 1919
boste darovali 5 EUR. Hvala!

Medijski pokrovitelj:
NOVI TEDNIK

Prispevajo lahko uporabniki Telekom Slovenije, A1, Telemacha, T-2 in Bob.

Zbiramo šolske potrebščine za 12.000 otrok v stiski

ČE BI ŽIVALI ZNALE BRATI...

VSAK MESECI!

LAŠKO – Seja občinskega sveta najbolj vroča proti koncu

O Zdravstveni postaji Rimske Toplice

Po zatišju zaradi epidemije je bila problematika Zdravstvene postaje Rimske Toplice na zadnji seji občinskega sveta spet v ospredju. Tokrat je svetnikom svojo plat medalje predstavila Civilna iniciativa za razvoj Rimskih Toplic (CI RT).

ROBERT GORJANC

»Zahtevamo izpolnitev sklepa, ki je bil soglasno sprejet januarja 2018 na zboru krajanov Rimskih Toplic. Sklep vodstvo ZD Laško obvezuje, da v ZP Rimske Toplice obdrži zdravstveno oskrbo v enakem obsegu in na enaki ravni, kot je bila pred odhodom zdravnice,« je v svojem nastopu med drugim povedala **Ljuba Kralj**, predstavnica CI RT. To med drugim pomeni, da bi v Rimskih Toplicah delovali obe ambulanti, dodatno tudi pediater, in da bi še naprej delovala tudi ambulanta v Jurkloštru. A kot ugotavlja, do danes nič od tega ni bilo uresničeno.

Kot je še dodala, so kritike CI RT namenjene direktorici ZD, njeni organizaciji dela, neodzivnosti na reševanje njihovih težav, načinu komuniciranja in podcenjevanju CI RT ter temu, da zanika obstoj problematike zagotavljanja zdravstvene oskrbe v ZP v Rimskih Toplicah in v ambulanti v Jurkloštru.

Ljuba Kralj je spomnila, da je bila ZP v Rimskih Toplicah že v stari stavbi in da je obratovala z dvema ambulantama, prav tako je vsa leta delovala ambulanta v Jurkloštru. Po dolgih dvajsetih letih prizadevanj so leta 2012 končno do-

bili novo večnamensko stavbo z zdravstveno postajo, v kateri sta dve zdravnici delali vsaka v svoji ambulanti, število obiskov se je povečevalo, zdravstvena oskrba je bila dobro urejena in v zadovoljstvo bolnikov.

Konec leta 2017 je prinesel veliko spremembo – odhod zdravnice, kar so krajan predvideli kot ukinitve ene ambulante v ZP Rimske Toplice, kar se je tudi zgodilo. »Od leta 2018 so bolniki iz ZP RT postali številke, s katerimi začne manipulirati direktorica ZD Laško, takrat se je začelo načrtno uničevanje primarne zdravstvene oskrbe v naši KS in KS Jurklošter. Za nas je nastal problem, po izjavah direktorice ZD Laško pa problema ni bilo. In kaj prevladuje pri direktorici? Dobiček.«

Ostali brez zdravnika

Jelka Kapun, članica CI RT, je med drugim navedla, da je

1.115 bolnikov ostalo brez izbranega zdravnika. »Vodstvo ZD Laško je pozabilo, da upravlja ustanovo, ki izpolnjuje pogodbeno obveznost do ZZZS. Začelo se je prekupčkanje oziroma preusmerjanje bolnikov v organizacijsko enoto v Laško. Bolnikom so ponudili, naj si izberejo osebnega zdravnika zunaj kraja prebivanja, kar trdim, da je igra prevare bolnikov, ki so imeli izbranega zdravnika v Rimskih Toplicah in Jurkloštru, s čimer se je število neopredeljenih bolnikov zniževalo. V ZD v Laškem so medtem lani pridobili eno ambulanto,« je navajala predstavnica CI RT.

Kot je še poudarila, vsako načrtno zapiranje ambulant splošne medicine znižuje kakovost zdravstvenih storitev za posameznika in so mu kratene pravice, kar je diskriminatorno. »Ne zahtevamo nič več, ampak

samo to, kar nam je bilo odvzeto in zaradi neodzivnosti vodstva ZD Laško nikoli vrnjeno,« je sklenila Jelka Kapun.

Predstavniki CI RT **Janez Stupan** je navedel, da je na podlagi podatkov iz letnega poročila o poslovanju ZD Laško razvidno, da so se prihodki ZD povečali za 8,54 odstotka, presežek prihodkov nad odhodki je bil približno 900 tisoč evrov, kar je malo manj glede na preteklo leto. Dobroimetje pri bankah je znašalo malo manj kot milijon evrov. »Glede na delež bolnikov, ki smo ga ocenili na 30 odstotkov, pomeni, da približno 270 do 300 tisoč evrov pripada ZP Rimske Toplice. Bolniki skladno s tem zahtevamo, da se ta sredstva porabijo za laboratorij, za vozilo nujne medicinske pomoči, za delovanje ambulante 2, za to, da občasno v ZP dela pediater, pri čemer je treba razmišljati o drugi zobozdravstveni ordinaciji,« je zahteve nanizal Janez Stupan.

Janja Knapič:
»Ponavljanje vzorca«

Za odziv na navedbe predstavnikov CI RT smo zaprosili tudi direktorico ZD Laško mag. **Janjo Knapič**, ki je povedala,

da ne razpolaga s pisno dokumentacijo CI RT v zvezi s sredino seje občinskega sveta Laško, zato ne more dati konkretnih komentarjev. »Glede tega se bomo v ZD Laško, ko in če nam bo CI RT dokumentacijo posredovala lahko tudi odzvali. Po tistem, kar sem na zadnji seji občinskega sveta slišala od predstavnikov CI RT, lahko rečem, da se je vzorec delovanja teh predstavnikov ponovil. Kljub temu da smo tri leta dajali odgovore na vsa mogoča vprašanja tako njim kot občinskim svetnikom, ustanovitelju ter tudi drugim ustanovam, se z njihove strani vedno znova pojavljajo neutemeljeni očitki o »kreativnem računovodstvu«, »dobičkonosnosti«, »manipulacijah« in »uničevanju zdravstva v Rimskih Toplicah«. Zdaj se je k temu pridružil še »krivični sistem zdravstva«. Sprijaznjena sem, da jih ne zadovolji noben odgovor in da sem pri teh treh občinah izjemno slabo zapisana. V drugačno razmišljanje jih ne bodo prepričali niti statistike, številke ali potrdila niti druga dejstva našega delovanja. Se manj na primer naše prizadevanje za nov prizidek k zdravstvenemu domu v Laškem ali prihodi novega zdravstvenega osebja. Zato lahko zapišem, da bomo, ko bomo v ZD Laško natančno videli, na kaj moramo v tej novi etapi odgovoriti, pripravili in posredovali pisne odgovore. Sicer vztrajamo pri pravilnosti in strokovnosti svojega dela,« je v odzivu zapisala Janja Knapič.

Ob tem še z žalostjo ugotavlja, da javnost in ustanovitelj bolj zanimajo pisanja in predstavitev določenih občanov kot odprto pismo njihovih zdravnikov in zobozdravnikov, ki po njenem mnenju utemeljeno opozarjajo na izjemno resno in občutljivo tematiko za stanje zdravstva v občini Laško.

Zaradi udora zemlje začasno preselili družino

LAŠKO – Razsežnosti posledic udora zemlje v naselju Lahomno, zaradi katerih se je iz stanovanjske hiše začasno morala izseliti tričlanska družina, še niso povsem znane. V teh dneh si predstavniki Občine Laško s strokovnjaki ogledujejo prizorišče udora, da bodo presodili o nadaljnjih ukrepih.

»Razmere so si tako v ponedeljek ogledali predstavniki ministrstva za okolje in prostor, na terenu so bili tudi geologi, ki bodo na podlag opravljenih vrtin pripravili tehnično poročilo, da bi lah-

ko ugotovili vzroke za udor zemlje. Prav tako si je razmere ogledal statik, ki bo ocenil stanje stanovanjske stavbe, v kateri živi tričlanska družina, ali bo v njej še mogoče bivati ali ne. Ta ocena bo predvidoma znana v tem tednu,« je povedal **Matjaž Pikel**, podžupan in poveljnik civilne zaščite v Občini Laško. Dodal je še, da bodo v teh dneh preselili družino iz začasnega bivališča v drugo stanovanje, da bo lahko imela normalne pogoje za življenje.

Na podlagi ocenjenega stanja v začetku tega tedna Ma-

tjaž Pikel ocenjuje, da udor trenutno ne ogroža drugih stanovanjskih stavb na tem območju, stavbi na zgornji strani udora naj bi bili zaščiteni. Nadaljnje stanje na terenu bo odvisno tudi od morebitnega obsežnejšega deževja v prihodnjih dneh.

Do udora zemlje v naselju Lahomno v neposredni bližini stanovanjske hiše je prišlo sredi prejšnjega tedna v jutranjih urah. Predstavniki laške občine in civilne zaščite na čelu z županom **Francem Zdolškom** in s poveljnikom CZ Matjažem Pikelom so si prejšnjo sredo z geologom ogledali posledice udora. Na podlagi videnega so za družino odredili izselitev iz stavbe. Začasno bivališče so ji našli v Laškem.

Na terenu je bila tudi Komunalna Laško, njeni delavci so poskrbeli za sanacijo vodovoda in kanalizacije, da so preprečili nadaljnja zatekanja. Opravljeni so bili tudi nujni gradbeni posegi za zavarovanje udora, ki bi lahko lahko ogrožal še dve bližnji stanovanjski hiši.

RG

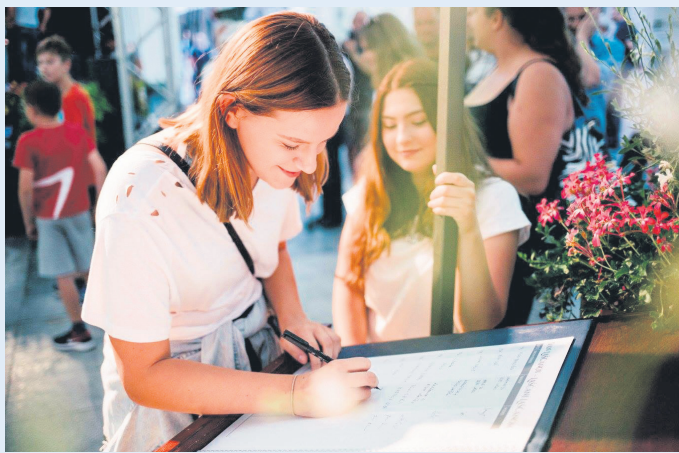
Foto: Občina Laško

Novi ukrepi odnesli tudi nadomestek Piva in cvetja

LAŠKO – Po že pred meseci objavljeni odpovedi Festivala Pivo in cvetje zaradi epidemije so v Stiku Laško z nekaterimi partnerji pripravljali manjšo nadomestno prireditev, ki bi jo bilo mogoče izpeljati ob zrahljanih vladnih ukrepih. V načrtu so tako imeli izvedbo prireditve Laško in cvetje od 9. do 11. julija na občinskem dvorišču v Laškem. Zaradi slabše epidemiološke slike in novih ostrejših ukrepov vlade v zadnjih dneh so se v Stiku odločili, da tudi tega dogodka ne bodo izvedli.

»Ob pomanjkanju podatkov, nujnih za pridobitev dovoljenj, ter številnih sodelujočih na načrtovani prireditvi je preveč nejasnosti in negotovosti. Z dogodkom smo želeli v prvi vrsti podpreti lokalno okolje, gostince in turistične ponudnike. Na dogodka bi vse tri dni sodelovali domači gostinci, ki bi pripravljali jedi iz lokalnih sestavin, s tem bi podpirali tudi razvoj kolektivne blagovne znamke Okusiti Laško,« je povedala **Tina Belej**, direktorica Stika Laško.

V večernem času so bili predvideni akustični koncerti

Kdor se v Laškem počuti kot doma, se zlahka razglasi za Laščana ali Laščanko po svoji volji, ki jo lahko izrazi z vpisom v veliko knjigo Laščanov, ob tem pa še prejme posebno polnitev piva Laščan.

priznanih slovenskih glasbenikov, kot so Slavko Ivančič, Matjaž Jelen (Šank rock), Jernej Dirnbek (Mi2). Za danes sta bila načrtovana tudi vpis v knjigo Laščanov z znamenitim laščanom ter sobotno etnografsko dogajanje.

Kljub odpovedi nadomestne prireditve bo v Laškem vseeno mogoče čutiti nekaj »pivoincvetnega« vzdušja in tradicije. V Muzeju Laško bo tako popoldne odprtje razstave Mojstri piva, ki jo v muzeju pripravljajo v sodelovanju z Društvom

RG, foto: Stik Laško

Posledica udora zemlje v Lahomnem, zaradi katerega se je z območja morala preseliti tričlanska družina.

75 let Celjskega godalnega orkestra

Ljubiteljski sestav s profesionalnim pristopom

Tako kot na številna področja življenja in dela je epidemija posegla tudi v jubilejno leto Celjskega godalnega orkestra, ki letos praznuje 75 let neprekinjenega delovanja. Posebnih slovesnosti orkester ni načrtoval, na jubilej je nameraval opozoriti v okviru svojega petega abonmajskega koncerta. A v tej sezoni je uspel odigrati le dva. Na praznik glasbe, 21. junija, je orkester po skoraj treh mesecih prisilnega premora spet nastopil. Koncert je izvedel v mestnem parku in pred dnevi še v Celjskem domu, saj vreme ni dopuščalo prireditve na prostem pri Knežjem dvoru.

TATJANA CVIRN

»Ko smo se po skoraj treh mesecih spet srečali, je bilo to srečanje zelo čustveno, pogrešali smo drug drugega,« pravi dirigent in skladatelj **Nenad Firšt**, ki orkester vodi že več kot tri desetletja.

Celjski godalni orkester je zagotovo nekaj posebne- ga v slovenskem prostoru, saj ljubiteljski ansambli običajno ne ponujajo pro- grama na tako visoki ka- kovostni ravni, kot je vaša, in to v obliki abonmajskih koncertov.

Kar nas razlikuje od dru- gih ansamblov, je sistema- tični način dela z najmanj petimi programi na leto, kar je velik zalogaj za ljubiteljski orkester. Na ta način ne dela noben drug ljubiteljski godalni sestav. Orkester je zato v dobri kondiciji. Obi- čajni ljubiteljski orkestri imajo priložnostne nasto- pe in letni koncert in tudi ta orkester je tako delal do leta 1990. Stalno delo zara- di študija petih programov letno je prineslo to, da čla- ni orkestra zdaj potrebujejo veliko manj časa za študij nove skladbe, bolj so tudi dovzetni za različne glas-

bene prakse. Igramo veliko sodobne glasbe. Za nas so skladbe napisali nekateri slovenski, hrvaški in avstrijski skladatelji, kar tudi ni običajno. Krstno smo tako izvedli skoraj 30 skladb.

Zanimiva je sestava or- kestra od pravih »vetera- nov« do najmlajših ...

Posebnost orkestra je, da so v njem glasbeniki vseh generacij in da se zelo dobro razumemo. V teh letih se je v orkestru zvrstilo veliko mladih in za nikogar se ne spomnim, da ne bi končal šole in ne bi postal uspešen na svojem področju. Mnogi člani orkestra imajo zah- tevne službe in jim igranje pomeni tudi neke vrste an- tistresno terapijo. Ne spo- mnim se, da bi se v teh več kot 30 letih mojega vodenja kdaj sprli, da bi kdo dra- matično zapustil zasedbo, kar se dogaja marsikje ... Člani orkestra so značajs- ko odlični ljudje. Gre za butič- ni sestav, saj v godalnem or- kestru lahko igrajo le tisti, ki so se vsaj osem let učil glasbila. To zahteva veliko discipline, kar je pomemb- no tudi sicer v življenju.

»O programu so med člani seveda razprave, a v orkestru ni demokracije. Tako kot v vsakem kolektivu mora nekdo voditi proces, se odločati in za to odgovarjati.«

Dirigent CGO Nenad Firšt na junijskem koncertu v celjskem parku

Celjski godalni orkester na zadnjem nastupu v dvorani Celjskega doma, kjer je predstavil delček bogatega programa iz različnih glasbenih obdobji.

»Jubileji so predvsem priložnost, da pogledaš, kaj si naredil. Če pogledam na več kot 30 let svojega dela v orkestru, lahko rečem, da sem še vedno na isti način zagnan in da imam programskih idej za dlje časa, kot mi bo dano biti na svetu.«

Ugotavljam, da sta za dobro delovanje družbe pomembni raznolikost generacij in njihova povezanost, česar v orkestru res ne manjka. Na primer ga. Ančka (violinist- ka Ivana Veršnak, op. p.) igra v orkestru že več kot 70 let in ne manjka na nobeni vaji, na drugi strani so člani tudi osnovnošolci.

Ko sestavljate program, morate imeti v mislih marsikaj. Kaj je vodilo pri iz- biri skladb?

To je velik izziv. Program je treba sestaviti tako, da je na ustrezni tehnični ravni. Vsega vendarle ne zmoro- mo zaigrati, a pomembno je, da je program privlačen, uravnotežen in predvsem na primerni umetniški ravni. Igramo kakovostno glasbo, tu ne popuščamo. Seveda smo velik del repertoarja za godalni orkester že odi- grali. Literature je sicer ve- liko, a ni neizčrpna. Veliko je še izzivov in raziskovanja literature starejših obdobji in nove glasbe. Ko začnemo študirati nov repertoar, se dobro pripravim, da uteme- ljim idejo skladbe, da povem več o skladatelju, stilnih značilnostih, času, v kate- rem je skladba nastala ... Glasba je resna stvar, bolj se ji posvetiš, več ti da, kar velja za umetnost nasploh.

Vaših skladb orkester skoraj ne igra ...

To se ne spodobi. Izraču- nal sem, da na vsakih pet let odigramo kakšno mojo skladbo, kar je dovolj.

Številni odlični solisti so se v teh letih zvrstili z vami na odru. Očitno nimate te- žav, ko jih povabite ...

S tem nimamo težav, mno- gi zelo radi igrajo z nami. Sodelovali smo že z naj- boljšimi slovenskimi solisti, dirigenti, tudi z nekaterimi tujimi glasbeniki, kolikor

smo si jih lahko privoščili.

V teh letih se je obliko- valo tudi vaše zvesto ob- činstvo. Je treba pri sesta- vi programa misliti tudi nanj?

Menim, da je občinstvo dovolj inteligentno in dobro seznanjeno, da prepozna, kdaj je nekaj dobro. Ne ver- jamem, da mora biti program narejen za občinstvo ali po- znavalce. Občinstvu ne mo- reš prodati glasbe, ki ni do- bra. Tudi ne obstaja glasba, ki bi mu bila bolj všeč, ker gre bolje v uho, to so trapa- ste fraze. Glasba mora biti ne glede na stilno opredelitev dobra in izvedena zavzeto, kar prepozna vsako občinstvo. Imam veliko izkušenj z otroki, ki nimajo predsodkov do bolj sodobne glasbe, ne moreš jih pa »okrog prene- sti, če to narediš z levo roko ali če ta glasba ni dobra. Na neki energetski ravni obstaja ločnica, kdaj je nekaj prepri- čljivo in dobro in kdaj slabo. Večina to prepozna. Odgo- vornost nas glasbenikov je, da ne popuščamo drugim zakonitostim, ampak da je naša osrednja točka glasba. Prepoznati moramo dobro glasbo in jo čim bolje po- ustvarjati, kadar smo v tej vlogi.

Letos vam razmere niso bile naklonjene. Kaj na- črtujete za jesen, če je to sploh mogoče?

Sezona je za letos konča- na, uspeli smo izvesti samo dva abonmajska koncerta, tretji bi moral biti ravno na dan, ko so začele veljati prepovedi dogodkov zara- di epidemije. Opravili smo vse vaje in generalko ter bili res dobro pripravljeni. Prihodnja sezona je posta- vljena tako ambiciozno kot vsako leto. Slišali bomo vse soliste, ki so bili predvide- ni v letošnjih abonmajskih koncertih. Ob tem bi morali gostovati v Kopru, obalni or- kester naj bi nastopil pri nas na dodatnem koncertu ... Kaj od tega bo izvedljivo, bomo videli.

Kljub temu da delujete ljubiteljsko, določeni stro- ški nastajajo. Kako je s fi- nancami?

Imamo srečo, da imamo prostor za vaje v GŠ Celje, za kar smo ji hvaležni. Pretežni del denarja smo doslej sami zaslužili s prodajo kart, ne- kaj nam da občina, najdemo tudi sponzorje, a tudi teh je žal vedno manj. Upam, da bo delovanje orkestra tudi v prihodnje uspešno.

Foto: SHERPA

Celjski godalni orkester je bil ustanovljen 12. maja 1945 kot sekcija Kulturno-umetniškega društva Ivana Cankarja. Prvi dirigent je bil Dušan Sancin, sledili so Stanko Pojav- nik, Valter Ratej in Radovan Marvin. Leta 1988 je dirigent- sko palico prevzel Nenad Firšt. Orkester je posnel osem plošč, snemal za različne TV- in radijske hiše, gostoval po Sloveniji in v tujini ter osvojil nekaj pomembnih priznanj in nagrad, med drugim dve nagradi na tekmovanju na Ni- zozemskem, častni znak Občine Bled in zlati grb Mestne občine Celje.

Iztok Geister letošnji prejemnik zlatnika poezije

Nominiranci za Veronikino nagrado do začetka avgusta

Nominacije za letošnjo, že 24. podelitev Veronikine nagrade za najboljšo pesniško zbirko leta v Sloveniji bo strokovna žirija izbrala do 3. avgusta. Veronikino nagrado, ki znaša 4 tisoč evrov, podeljuje Mestna občina Celje. Fit media, pobudnik in organizator projekta, bo Veronikin pesniški večer, na katerem je vsako leto podeljena ta nagrada, pripravil 25. avgusta. Takrat bo mlad pesniški talent prejel tudi malo Veroniko, nagrado za najboljšo pesem med srednjimi šolami. Znan je že prejemnik zlatnika poezije, ki ga Fit media podeljuje pesniku za življenjski opus. Letos je to Iztok Geister.

ROBERT GORJANC

Strokovno žirijo za Veronikino nagrado sestavlja ista ekipa kot lani: predsednik je dr. Igor Divjak, članici sta Petra Kolmančič, pesnica, ki je že prejela Veronikino nagrado, in Maja Sučur, novinarka ter literarna kritičarka. Malo Veroniko, poleg strokovne žirije izbirajo tudi mladi s

spletnim glasovanjem, tudi zaradi tega je za to nagrado vsako leto več zanimanja.

Strasten in žlahten pesniški zagovornik narave

Iztok Geister Plamen je dobitnik zlatnika poezije za prispevek slovenski literaturi

in za strasten, najžlahtnejši pesniški zagovor narave. Nagrajen pesnik se je v slovensko poezijo zapisal kot ustanovni član avantgardistične umetniške skupine Oho. Ime je kombinacija besed uho in oko, kar sporoča, da so ohojevcu cenili vrednost likovno izraženega in pesniško izrečenega. Skupina se je zavzemala za drugačno vlogo umetnosti, tudi poezije. Nekateri to poezijo označujejo tudi kot eksperimentalno in reistično. Reistično zato, ker se pesnik iz pesmi umakne. Spregovori svet, spregovorijo stvari, kajti človek ni središče sveta, in za pesem je predvsem pomembno, kako je narejena.

Poetika te poezije je povsem drugačna od tradicionalne in pesniški jezik je razpesnjen. To je »poezija na robu besed«, kot jo je

Doslej so Veronikino nagrado za najboljšo pesniško zbirko leta v Sloveniji prejeli: Iztok Osojnik, Aleš Šteger, Josip Osti, Ciril Zlobec in Marjan Strojan, Milan Jesih, Miklavž Komelj, Milan Dekleva, Erika Vouk, Ivo Svetina, Ervin Fritz, Taja Kramberger in Tone Pavček, Milan Dekleva, Jože Snoj, Andrej Medved, Barbara Korun, Primož Čučnik, Karlo Hmeljak, Petra Kolmančič, Meta Kušar, Ana Makuc, Boris A. Novak, Tone Škrjanec in Alenka Jovanovski.

Iztok Geister, letošnji prejemnik zlatnika poezije za življenjski opus

Zvezdnato nebo Celjskih

Foto Time, fotografski atelje s Trga celjskih knezov, je v sodelovanju z Mestno občino Celje pred dnevi na splavarjevi brvi čez Savinjo pripravil umetniško instalacijo Zvezdnato nebo Celjskih.

V spomin na mogočne Celjske grofe je skupina, ki je pripravila instalacijo, na brvi namestila slap s 365 zvezdicami (za vsak dan v letu eno). Slap je sestavljen iz odsevnih edinstveno izdelanih zvezdic, vidnih podnevi in ponoči.

»Kje neki so bile zvezde naših gospodov, da so tako hitro zbledele? Katera od zvezd je nad menoj in kdaj se bo utrnila?« Tako so ob pripravi inštalacije v Foto Time navedli zapis

Anne Wambrechtsamer iz knjige Danes grofje Celjski in nikoli več.

Zvezde predstavljajo tudi simboličen opomnik, da je naše življenje kot zvezdni utrinek, ki ta trenutek zažari, v naslednjem pa že izgine za vidno obzorje.

»Umetniška instalacija s svojo pojavnostjo nudi vse, kar združuje v sebi: zgodovino, estetiko in simboliko. Želimo, da pričarajo nasmeh na lica Celjanom, ki zazrti v tla ne segajo več po zvezdah, tako kot so nekoč Celjski,« so ob izvedbi instalacije še zapisali v fotografskem ateljeju Foto Time.

RG, foto: SHERPA

Ekipa Foto Time med izvedbo instalacije na splavarjevi brvi čez Savinjo.

Razmislek o sodobnih ustvarjalnih praksah

Z odprtim razstavi Ritual očiščevanja: Zadnje dejanje Tadeja Vaukmana v likovnem salonu se je minuli petek začel festival Fokus 2020. V soboto so nato v Pelikanovem ateljeju odprli še razstavo Nataše Berk in Viivi Tarik Pelikanova mačka in Klara. Festival letos v ospredje postavlja sodobno avtorsko fotografijo.

Kot so sporočili iz zavoda Fokus, so letos festival povsem prilagodili novim razmeram zaradi epidemije s covidom-19 in hkrati ohranili pomen sodobnega avtorskega ustvarjanja. Omenjeni razstavi ponujata vpogled v umetniško produkcijo slovenskih avtorjev,

tudi letos ob tem v zavodu pripravljajo lani izjemno obiskan urbani vrt.

Festival Fokus je od leta 2007, odkar deluje, v Celje pripeljal številne domače in mednarodne ustvarjalce ter poznavalce fotografije in vizualne kulture. Tokrat je v skladu s svojo progresivno usmerjenostjo predstavil samostojni razstavi dveh vodilnih domačih ustvarjalcev na področju sodobne fotografije in umetnosti.

Razstava Tadeja Vaukmana bo v likovnem salonu na ogled do 16. avgusta, razstava Nataše Berk in Viivi Tarik v Pelikanovem ateljeju pa do 30. avgusta.

LKK

poimenoval pesnik Boris A. Novak. Za Iztoka Geisterja Plamna so bistvo novi odnosi, v katere v pesmi vstopajo besede. Tematsko je njegova poezija upesnjevanje sveta, kjer stvari živijo svoje bivanje in svoje življenje. Ta odmik od poezije, ki je izpoved pesnika in nagovarja bralca s tradicionalnimi pesniški-

mi figurami, je neločljiv del identitete slovenske poezije in je še danes deležen posebne pozornosti literarne stroke. Čeprav obdobje avantgardistične, ohojevske poezije kmalu preglasi novo umetniško gibanje v slovenskem pesništvu.

Pesniški opus Iztoka Geisterja sestavlja zbirke OHO,

Ikebana, Žalostna majna, Parjenje čevljev, Plavje in usedline, Ptičja strašila, Hvalnica ruju, Lepolistje.

Fit media kot organizatorka podelitve vseh treh literarnih priznanj se glede na okoliščine še ni odločila, kakšna bo izvedba prireditve, ki je ponavadi na Starem gradu v Celju.

Foto: NIKA KORSIČ

Razstava o apokaliptičnem svetu

V Galeriji Kvartirna hiša v Celju je na ogled razstava likovnih del zasavskega umetnika Milana Razborška Apokaliptični svet.

Naslov razstave je dovolj pomenljiv in je avtorjev odziv na dogajanje v sodobnem svetu, ki mu še vedno vladajo vojne, sovraštvo, boj za nadvlado, pohlep, izkoriščanje, je slutnja temačne prihodnosti, ki čaka človeštvo ob vseh teh navedenih značilnostih sveta, v katerem živimo.

»Včasih potrebuje življenje le primerno priložnost in pravi čas, da navaden človek postane umetnik. Milan Razboršek živi in ustvarja v Izlakah. Rodil se je v Trbovljah, kjer je končal gimnazijo, v Ljubljani se je izobrazil kot ekonomist, kasneje je poglobil likovno izobrazbo v visoki šoli za risanje in slikanje. Od zgodnjih začetkov s prerinovanjem stripov do prepoznavne likovne govorice vodi zavita pot, kjer človek ne more sekati ovinkov. Umetniški svet se diha in živi v celoti, ni polovične poti,« je avtorjev pristop ob novi razstavi v Kvartirni hiši v Celju povzela likovna kritičarka Dona Pratnekar.

RG, foto: SHERPA

Milan Razboršek s svojimi likovnimi deli na razstavi Apokaliptični svet v Kvartirni hiši v Celju.

Strah pred zlorabo ali nadzorom?

Aplikacija je test transparentnosti in zaupanja v vlade

Poslanci bodo danes odločali o predlogu Zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val covid-19 (PKP4) in ga po vsej verjetnosti tudi potrdili. Predlog zakona vzpostavlja podlago za delovanje mobilne aplikacije za obveščanje zdravih oseb o stikih z okuženimi z virusom in osebami, ki jim je odrejena karantena. Cilj zakona je, tako pravijo v vladi, zaščititi zdravje ljudi, preprečiti širitev okužbe in pomagati državljanom. Namestitev in uporaba mobilne aplikacije bosta prostovoljna in brezplačna, razen v primerih, ko bo oseba potrjeno pozitivna na virus oziroma ji bo odrejena karantena – v teh primerih bo morala ta oseba mobilno aplikacijo obvezno namestiti tako, da se bo lahko vanjo vneslo naključno kodo. Aplikacija temelji na določbah Zakona o nalezljivih boleznih. Zakon predvideva tudi kazni. V nekaterih državah po svetu tovrstne aplikacije že delujejo, ljudje so jih ponekod sprejeli z odobravanjem. Ob tem se pojavljajo številne navedbe ljudi o morebitnem nadzoru, možnih zlorabah in nasploh o – učinkovitosti. Slovenija ni izjema.

SIMONA ŠOLINIČ

So možne zlorabe?

»Ni sistema, v katerega ne bi bilo mogoče vdreti,« je pred tremi leti dejal računalniški strokovnjak in »etični heker« Milan Gabor iz podjetja Viris, kjer skrbijo za varne informacijske sisteme. Takrat je prišlo do napada hakerjev na računalniške Microsoftove operacijske sisteme. Virus je blokiral in okužil približno 300 tisoč računalnikov po svetu ter povzročil zastoj proizvodnje in dela v številnih industrijah ter bolnišnicah po svetu. Ta napad je pokazal vso širino računalniške zmogljivosti. Zdaj govorimo o mobilni aplikaciji. Ali bo resnično varna? Ali Gaborja kot strokovnjaka, ki ve, kaj se lahko s takšnim sistemom zgodi, prepričajo trditve, da je aplikacija varna za uporabnike?

»Kot strokovnjaka bi me prepričalo naslednje: da bila celotna izvorna koda aplikacije na razpolago vsem državljanom za vpogled, enako tudi vse spremembe, do katerih bo prihajalo v aplikaciji, torej popravki in nadgradnje. Tudi to, da bi bila v celoti opisana celotna arhitektura, vsi podatki, ki se bodo zbirali, in načini, kako se jih bo ščitilo in tudi kako se jih bo brisalo. Prepričalo bi me tudi, da bi bilo možno aplikacije, ki so nameščene, analizirati in preveriti, ali so skladne s podanimi opisi in nameni zbiranja podatkov. Pri tem je zelo pomembna transparentnost države in izdelovalca programske opreme. Na ta način bi se lahko kdorkoli prepričal, kako aplikacija deluje, kakšni podatki se zbirajo in kje ter ali se res brišejo.

Ali aplikacija »odpira vrata« zlorabam?

Vsekakor so zlorabe potencialno možne. Pri tem se pri večini uporabnikov pojavi strah pred zlorabo ali nadzorom. Če bodo zagotovljeni transparentnost in neodvisni varnostni pregledi aplikacije ter bodo izvedene različne analize, potem se lahko ta strah zmanjša, saj se bo točno vedelo, kaj se zbira, kaj se s podatki počne in kdaj se brišejo. Ključen dejavnik je transparentnost.

Ljudje ne verjamejo, glede na to, kaj je danes možno s sodobno tehnologijo, da ne bo prišlo tudi do zunanega vdora, morebitne tatvine in zlorabe podatkov.

Glede na to, kako so zasnovane podobne aplikacije v tujini, ki so jih že dali na razpolago, lahko rečemo, da so podatki anonimizirani. Torej v podatkih ni zapisano, da so to »podatki Milana Gaborja«. Naši osebni podatki bodo predstavljeni v takšni obliki, ki jih ne bodo mogli povezati z našimi osebnimi podatki. Torej bo moja digi-

»Transparentnost zbiranja, obdelovanja in drugih posebnosti aplikacije, ki te podatke zbira, je ključna,« pravi Milan Gabor iz podjetja Viris, kjer skrbijo za varne informacijske sisteme. Foto: Osebnih arhiv MG

talna osebnost v tej aplikaciji predstavljena kot edinstven identifikator naključnih črk in števil. Tudi če bi kdo nekako prišel do teh podatkov, si najbrž veliko ne bi mogel z njimi pomagati. Razen če bi prišel do velike količine teh podatkov od različnih uporabnikov, bi mogoče lahko kakšne stvari povezal s posamezniki. Vendar je to malo verjetno. Podatki, ki bi se zbirali, najbrž ne bi imeli neke posebnosti na črnih trgih. Tu govorimo o podatkih ene osebe.

Kje se v teh primerih zbirajo ti podatki, ki bodo aplikaciji dostopni?

Glede na pandemijo se je aktiviralo več skupin, ki so začele uvajati različne pristope pri vnosu aplikacije za sledenje okužb. Tako so se pojavili načini, kjer se vse zbira centralno, potem vse lokalno in samo potreben del centralno. Seveda je večina skupin imela tudi že v mislih potencialne zlorabe in je seveda namenjala še poseben poudarek zasebnosti in varstvu podatkov. Kakšen način bo pri nas in kako bo celoten sistem deloval, trenutno še ni jasno.

Facebook anketa: koliko zaupate varnosti tovrstne aplikacije, ali jo boste uporabljali in kakšni dvomi se vam ob tem porajajo oziroma, kjer vidite pozitivne učinke takšne aplikacije?

Gregor: »Aplikacija nikakor ne bo dosegla svojega namena. Telefon lahko pustiš doma, izklopiš GPS in kaj potem? Ali bo aplikacija v trgovini piskala, da je v razdalji 5 metrov nekdo okužen? Bi pa res rad videl to sredi trgovskega središča. Zasebnost? Google ve za vsak naš korak, trgovska središča še našo številko čevljev in rojstne podatke, zavarovalnica vse podatke o zdravljenih ... Zasebnosti ni več, aplikacija bo pa poraz!«

Daša: »A ni bolj kot neka aplikacija pomembno izobraževati ljudi o vsem skupaj? Ne vidim smisla v nekem sledenju, da ne govorim o zasebnosti. Če bi vsi upoštevali pravila, imeli nek čut za sočloveka, ne bi potrebovali vseh teh ekstremnih ukrepov.«

Teodor: »Z aplikacijo se strinjam, vendar je problem v tem, ker je preveliko oseb, ki bodo iskale krivine. Češ, nimam telefona oziroma nimam pametnega telefona ... Aplikacija ne nadzira konkretnega posameznika, ali je kršil odrejeno karanteno oz. ne spremlja njegovega gibanja ter morebiti sporoča kršitev. Zato bi bilo treba vsem, pri katerih je potrjena okužba in ki so prejeli karantensko odločbo, na nogo namestiti GPS-sledilec, ki bi nekemu centru (določilo bi se, ali je to 112 ali 113) pošiljal podatke v primeru kršitve. Nobene tople vode ni nujno izumljati, vse je že določeno za osebe, ki prestajajo hišni pripor/zapor. To bi bila edina učinkovita rešitev, da tisti, ki imajo določeno, da morajo biti na določenem kraju in ga ne smejo zapuščati, ostanejo tam.«

Petra: »Super zadeva, ki bo z ostalimi doprinesla k izboljšanju trenutnega stanja. Seveda se bodo našli posamezniki, ki bodo imeli čez to zadevo povedati veliko slabega, se razume, ampak mislim, da se bodo tudi ti na koncu sprijaznili in zadevo uporabljali. Jaz jo bom.«

Karolina: »Nobena aplikacija ne bo pomagala, če se ne bomo sami obnašali samozaščitno!«

Anja: »Če bo aplikacija služila svojemu namenu, jo odobravam. Če bo ta preventiva natančna, se mi zdi celo pomembna zadeva, če lahko z uporabo te aplikacije uspešno preprečim okužbo sebe in drugih. Ko pa je govora o naši sledljivosti, nam pa tako ali tako lahko sledijo tudi brez te aplikacije, osebno se ne bi toliko posvečala negativnostim glede tega. Če je od aplikacije več koristi kot škode, sem za.«

Radovan: »Sem za aplikacijo, samo če ne bomo sami dovolj disciplinirani in dosledni pri izvajanju zaščitnih ukrepov, nam bo malo koristila, je pa res, da se bo dalo tudi to zmanipulirati. Pač pustiš telefon na zelenem mestu ...«

Je mogoče verjeti, da aplikacija ne bo omogočala sledenja?

Vsaka aplikacija v času nameščanja sporoči uporabniku, kakšne funkcionalnosti naprave bo uporabljala. Za beleženje stikov sta dovolj samo bluetooth funkcionalnost in prenos podatkov. Če aplikacija uporablja samo to, potem ne more beležiti GPS-lokacije in ostalih.

Kako je z brisanjem podatkov?

Ravno zato je potrebna transparentnost, pri čemer se mora jasno povedati, kaj se zbira, kje se hranijo podatki in kako dolgo. S transparentnostjo se dajo potem ti strahovi ovreči. Seveda bodo vedno obstajali teoretični zaroti, ki bodo v vsem videli zaroto in potencialne nevarnosti. Po drugi strani bo najbrž aplikacija temeljila na prostovoljni namestitvi.

Ljudje na mobilnih telefonih uporabljajo različne aplikacije. Nekaterim verjamejo na slepo. Saj lahko, če pride do zlorabe omenje-

ne aplikacije – lahko pride tudi do zlorabe ostalih aplikacij.

Varnostni modeli, ki jih uporabljajo mobilne naprave, so zasnovani tako, da vsaka aplikacija »teče« v svojem omejenem peskovniku in nima dostopa do drugih aplikacij in njihovih podatkov. Razen če te aplikacije točno dovolijo dostope do podatkov. Ker predvidena aplikacija te možnosti naj ne bi omogočala, takšni scenariji niso možni. Vsekakor je treba biti previden, kakšne aplikacije ljudje nameščajo in kakšne pravice imajo le-te. Recimo aplikacija za vklop lučke na telefonu res ne potrebuje dostopa do interneta, SMS, stikov in celo GPS-pozicije. Tako da previdnost pri tem ni odveč. Je pa covid-19 prinesel nove izzive tudi na področju zdravstva in mobilnih aplikacij. Zato je smiselno tehnologijo, ki nam je na voljo, uporabiti, da zaščitimo sebe in bližnje ter tudi druge v svoji okolici, ampak pri tem upoštevati tudi zasebnost in varnost podatkov.

Velik poseg v pravice ljudi?

Še preden bodo piko na i zakonu dali poslanci, se je nanje obrnila tudi informacijska pooblaščenka Mojca Prelesnik. Ta državnemu zboru predlaga, naj ne potrdi določb glede spremljanja lokacij državljanov in glede obvezne aplikacije za sledenje stikov. Kot dodajajo v njenem uradu, se predlagatelj zakona v zvezi s predlaganimi rešitvami, ki jih predlog zakona navaja, z informacijsko pooblaščenko ni posvetoval. »In to kljub temu da gre za zelo občutljivo področje z vidika varovanja temeljne pravice posameznikov do varstva osebnih podatkov in zasebnosti,« pravijo pri informacijski pooblaščenki.

V svojem mnenju se je informacijska pooblaščenka osredotočila predvsem na – po njenem mnenju – sporno določbo 24. člena zakona. To določbo lahko razumemo kot pooblastilo, da »lahko nedoločen nabor organov za namen nadzora nad upoštevanjem karantene od nedoločenega nabora virov podatkov, tj. različnih ponudnikov s področja elektronskih komunikacij, pridobiva nedoločen nabor identifikacijskih podatkov in podatkov o lokaciji te osebe, tj. o lokaciji njenega telefona ali druge naprave. Tako nedopustno niža standarde za pridobivanje podatka o lokaciji posameznika, celo pod standard, ki velja za

pridobivanje enakovrstnega podatka v kazenskem postopku,« navaja Prelesnikova.

Vprašljiva utemeljenost

Iz 24. člena izhaja možnost, da različni ponudniki elektronskih komunikacij (operatorji, ponudniki aplikacij, drugih elektronskih storitev,

»Iz predloga zakona ne izhaja razmejitev glede odgovornosti in pooblastil, torej, kateri organi lahko dostopajo do katerih podatkov ali kje se ti hranijo. Zakon bi moral jasno določiti, kdo so upravljavci podatkov v zvezi z uporabo aplikacije, katere podatke lahko obdelujejo in za kakšen namen, kakšni so časovni roki hrambe, kdo lahko do njih dostopa in predvsem, da se podatki izven namena preprečevanja širjenja covid-19 ne smejo obdelovati,« navaja v svojem mnenju informacijska pooblaščenka Mojca Prelesnik.

nosljivih ali drugih pametnih naprav) lahko beležijo identifikacijske podatke in podatke o lokaciji posameznikov, tudi če ti v to niso privolili. »Skrb informacijske pooblaščenke je, da določba omogoča tudi beleženje podatka o lokaciji pri nameravani aplikaciji za beleženje stikov, ki naj lokacije sploh ne bi beležila. Ta ukrep v času poletnih počitnic in pogostih prehodov meje v sosednje države z

seg v številne ustavno zagotovljene pravice posameznika, pri čemer so utemeljenost, sorazmernost in nujnost takšnega posega v konkretni situaciji omejevanja širjenja covid-19 zelo vprašljive.

Iz njenega mnenja je razvidno, da četudi so podatki o imetniku aplikacije anonimizirani, nedvomno pomenijo obdelavo osebnih podatkov državljanov. »Podatek o imenu in priimku osebe – upo-

rabnika – le nadomešča nek drugi identifikator (npr. številka), po katerem ga sicer ni mogoče enostavno prepoznati, vendar so podatki o stikih kljub temu osebni podatki in varovani po zakonu in Ustavi RS. In četudi je zagotovljeno, da uporabnik drugega ne more prepoznati na podlagi obvestil o tveganih stikih, v aplikaciji in na uporabnikovem telefonu ter (odvisno od načina izvedbe) tudi na nekem centralnem mestu, pod nadzorom upravljavca aplikacije ali drugih subjektov, ki imajo dostope, nedvomno nastaja zbirka podatkov,« pojasnjuje Prelesnikova.

Kazen

»Predvsem sorazmernost in nujnost je v primeru obvezne aplikacije izredno težko utemeljiti, saj si veliko posameznikov aplikacije niti ne bi moglo naložiti, ker nimajo novejšega pametnega telefona. To pomeni, da bi bil velik del, tudi najranljivejše populacije, iz tega ukrepa izključen (starejši, vsi, ki nimajo najnovejših mobilnih telefonov, otroci, socialno šibkejši). Posebna skrb bi morala biti posvečena vprašanju obvezne rabe pri posameznikih, ki jim je odrejena karantena. Ti namreč niso potrjeno okuženi, o čemer bi aplikacija obveščala ostale uporabnike, ampak je obvezna raba »na zalogo« in s tem zelo vprašljiva z vidika

OB ROBU

Čas bo pokazal

Mnenja o mobilni aplikaciji so različna. Slovenija ni izjema. Enako je bilo oziroma je tudi v drugih državah, ki takšno aplikacijo že imajo. Ponekod raziskujejo, kaj bo v prihodnjih mesecih prinesla. V tujini je eno od vprašanj tudi, v kolikšni meri bi jo od posameznikov zahtevali na primer delodajalci ob zaposlitvi ali trgovine za vstop vanje. Odpirajo se vprašanja, kot sta, kakšna je kompatibilnost aplikacij različnih držav ob mednarodnih potovanjih in, ali je razdalja, ki jo bluetooth zazna sploh učinkovita. In če bodo strokovnjaki z razvojem aplikacije hiteli, koliko varnostnih lukenj bodo s tem spregledali. V tem primeru lahko ljudje postanejo lahke tarče.

Ključno vprašanje je tudi, koliko ljudi jo bo sploh namestilo in uporabljalo. V Singapurju jo uporablja zgolj 15 odstotkov. Da bi bila aplikacija učinkovita, bi jo moralo uporabljati od 60 do 80 odstotkov ljudi. Avstralija je v podobni situaciji. Uporablja jo malo več kot milijon ljudi, da bi bila učinkovita, bi jo moralo najmanj 9,8 milijona Avstralcev.

Države morajo ljudem jasno povedati, kako se podatki zbirajo, kje in zakaj se uporabljajo. Pregled svetovnih novic kaže ravno to. Da države z ljudmi premalo komunicirajo, pa tudi prevečkrat zanemarijo strokovna mnenja, čeprav na prvi pogled ni videti tako. Bo pa zagotovo vidno čez čas. Ta vedno pokaže pomanjkljivosti in učinkovitost.

SIMONA ŠOLINCI

sorazmernosti in nujnosti,« navaja Prelesnikova.

Znano je, da je aplikacija učinkovita le, če jo naloži več kot polovica populacije. »Že to, da velik del populacije niti nima primernih telefonov za to, postavi presojo nujnosti in sorazmernosti pod velik vprašaj. Še posebej ob upoštevanju kazenske določbe iz 48. člena predloga zakona, po kateri predvideva za kršitelje od 200 do 600 evrov

kazni. Velja opozorilo, da se do tega trenutka še nobena od uvedenih aplikacij po našem vedenju ni izkazala za zelo učinkovito pri doseganju ciljev omejevanja širjenja virusa, bodisi zaradi majhnega števila uporabnikov bodisi zaradi nezanesljivega tehničnega delovanja. V nekaterih državah (npr. Norveški) so delovanje celo ustavili,« še zaključuje informacijska pooblaščenka.

»Zaenkrat vprašanje ljudi o tej mobilni aplikaciji nisem dobila. Poudarjam pa, da je treba narediti absolutno vse, da varnost bolnikov obdržimo na najvišji ravni in prav tako varnost njihovih osebnih podatkov. Treba je omeniti, da smo v času, ko se mora vsak posameznik začeti obnašati skrajno odgovorno, da okužbe ne širi,« pravi zastopnica bolnikovih pravic za celjsko regijo Cvetka Jurak. Od začetka epidemije se sicer nanjo obračajo bolniki največkrat zaradi podaljšanih čakalnih dob in datumov pregledov, ki jih bolnišnica zdaj prestavlja zaradi izrednih razmer, ki so spomladi bile razlog za reorganizacijo dela in s tem tudi za spremembo načina pregledov in operativnih posegov.

Poslanci bodo dali piko na i

Uporaba mobilne aplikacije za opozarjanje na stike z okuženimi je opredeljena v predlogu četrtega protikoronskega zakona. Na potezi so poslanci, ki bodo predlog potrdili ali mu oporekali. Aplikacija, kot pojasnjujejo na Ministrstvu RS za zdravje, bo delovala na prostovoljni namestitvi le-te in ne bo omogočala sledenja lokaciji posameznika. Starejši podatki o stikih med telefoni se bodo samodejno brisali.

Da ne gre za možnost sledenja posameznikom, poudarja tudi državna sekretar

ka na ministrstvu za zdravje Tina Bregant: »Splačalo se je počakati, da smo vmes vi-

deli, kako je drugje v Evropi in katere aplikacije so skladne z evropsko zakonodajo ter varstvom podatkov. Z ministrstvom za javno upravo se dogovarjamo o tem, da aplikacija pri nas ne bo temeljila na GPS-, ampak na bluetooth tehnologiji, ki ne omogoča sledenja. Ta način naj bi bil v pomoč epidemio-

logom, ki naj bi jih bilo v Sloveniji premalo, da bi dovolj hitro obdelovali vse podatke ter iskali vse stike okuženih v primeru, da se bo število še bolj povečalo.

Aplikacija bi zaznala vsak stik z drugim telefonom, ki bi imel naloženo aplikacijo. Torej če bi bili osebi na razdalji, krajši od 1,5 metra, in

bi bili v stiku dlje kot 15 minut. »Ti podatki bi se v celoti anonimizirano zapisovali v zbirko stikov. Vsak imetnik telefona z aplikacijo, ki bi bil pozitiven na okužbo, bi dobil kodo, ki bi jo vpisal v zbirko stikov. Vpis bi morali potrditi še na Nacionalnem inštitutu za javno zdravje. Aplikacija bi predvidoma enkrat dnevno preverjala podatke v zbirki stikov in lastnika telefona za nazaj

opozorila, če bi prišel v stik s telefonom okuženega posameznika,« pravi državni sekretar na ministrstvu za javno upravo Peter Geršak.

Bergantova je ob tem opozorila, da bi takšno obvestilo razkrilo le, kdaj in približno kje je prišlo do stika, ne pa identitete okuženega. Če bi poslanci predlog podprli, bi aplikacijo pripravilo ministrstvo za javno upravo v dveh do štirih tednih.

Nekateri padajo z balkonov in lestev, druge »namahajo« oškodovanci

Med storilci kaznivih dejanj tudi nerodneži ali prebrisanci

V začetku junija se je v Šmatevžu, to je na območju Policijske postaje Žalec, zgodila nenavadna nesreča. Vlomilec je poskušal vlomiti v zapuščen dvorec, a se ni vse izteklo tako, kot bi se po njegovih načrtih moralo. 34-letnik je v stavbo poskušal vlomiti skozi okno. Ker mu ni uspelo odstraniti kovinskih rešetk, je po žlebu splezal nadstropje višje do okna, ki ni zavarovano z rešetkami. Pri plezanju je padel približno štiri metre.

SIMONA ŠOLINIČ

Z njim je bil 31-letni sostorelec, oba je policija v preteklosti že večkrat obravnavala zaradi podobnih kaznivih dejanj. Tokrat se je tatinski podvig nepredvideno končal s hudimi poškodbami enega od njiju. Tako hude poškodbe niso ravno pogoste pri storilcih v času, ko opravljajo nečedno delo. Če že kdaj rečemo, da imajo nepripravi pogosto srečo pri tem, kar počnejo, v tem primeru ni bilo tako. In to ni edini primer. Pred leti je tako starejša ženska dobila namahala tatu z dežnikom, ko ji je na ulici poskušal ukrasti torbico. O tem smo že poročali, saj je to primer, ki se ga tudi policisti dobro spomnijo. »Zgodi se tudi, da se oškodovanec pred nekom, ki ga poskuša okraati, obrani

s palicami. V nekem primeru se je moški pred roparjem uspešno obranil z berglami, medtem ko ga je ta poskušal okraati v mestu,« pravi vodja oddelka za splošno kriminaliteto Policijske uprave Celje **Milan Vogrinc**. Pred časom se je – sicer ne na Celjskem – zgodil tudi primer, kjer se je ženska obranila pred ropom s pomočjo samoobrambnih veščin. In to tako, da so za roparja morali poklicati reševalce.

Ko tat pade z »lojtre«

Včasih spremljamo novice iz sveta o tem, da so lastniki hiše ali stanovanja telesno poškodovali roparje ali vlomilce, ki so jih zalotili v svojih prostorih. Takšni dogodki se

dogajajo tudi pri nas. Morda le ne s tako hudimi poškodbami. Za vlomilce je značilno, da ne želijo, da jih zalotijo, zato naredijo vse, da jo ucvrejo, preden se z očividcem fizično zapletejo. Nekateri lastniki hiš imajo celo solzivec, s katerim vlomilce poskropijo, če jih zalotijo. Tudi to se je dogajalo na Celjskem. Pri tem je treba vedeti, pravijo na policiji, da priložnostni vlomilci nimajo namena biti nasilni, zato se

temu izogibajo. Vendar to za vse primere ne velja, spomnimo samo na brutalne rope na Celjskem, ko so storilci žrtve tudi zvezali in jih poškodovali. V takšnih primerih gre za naklepne rope, ki so tudi zelo dobro načrtovani. Lastniki se včasih odzovejo tudi nagonsko in takrat lahko pride do fizičnih poškodb storilcev.

Včasih poškodbe storilcev nastanejo zaradi njihove nerodnosti. »Nekdo poskuša

vlomiti skozi balkon in pri plezanju mu spodrsne, zaradi česar pade in se poškoduje. Bili so tudi primeri, ko so si vlomilci prislonili lestev, a so padli z nje. Nekateri se poškodujejo tudi med begom s kraja dejanja. Ponavadi storilci po takšnih poškodbah zdravniške pomoči ne poiščejo takoj, ampak čez nekaj časa ali čez nekaj dni pod pretvezo, da so poškodbo staknili neke drugje,« razlaga Vogrinc.

»Mi pomagajte odnesti pralni stroj?«

Na tržišču tatvin in vlomov se dogaja marsikaj, kar javnosti ostane skrito ali pa je kdaj zapisano v časopisnih rubrikah Saj ni res, a je. Tako se je v Celju zgodilo, da je neznanec pristopil k prodajalcu v trgovskem središču in ga prosil, ali mu lahko pomaga pri nalaganju razstavljenega pralnega stroja v osebno vozilo, saj ga je kupil, a ga sam ne more odnesti v avto. Prodajalec mu je seveda z veseljem pomagal, nakar so kasneje ugotovili, da moški pralnega stroja ni kupil – ampak ukradel na tako spreten način. »Spominjam se primera spora med dvema Celjanoma, ko je prvi zjutraj ob odhodu prišel do svojega osebnega vozila in opazil moškega, ki je demontiral pnevmatike z njegovega avtomobila. Ko ga je lastnik vprašal, kaj počne, mu je storilec odgovoril, ker ni vedel, da je avto njegov, da menjuje pnevmatiko, ki je prazna,« pravi Vogrinc. Zadeva se je končala tako, da je lastniku vozila seveda prekipelo in je s storilcem fizično obračunal.

Simonov zaliv

Vabljeni - uživajte poletje z nami!

Posebno ponudbo smo pripravili za tiste, ki se boste v teh dneh naročili na Novi tednik.

Brezplačno boste lahko uživali vse poletne sobote na morju (do 29. 8. 2020).

Če torej želite brezplačno in brezskrbno uživati na morju, postanite novi naročnik Novega tednika.

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

E-naslov:

Datum naročila:

Podpis:

Naročnino bom plačeval: ☐ mesečno ☐ na 3 mesece ☐ na 6 mesecev ☐ letnoRačun mi pošiljajte na e-naslov: ☐

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Hkrati potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil naročnik.

NT & RC, d.o.o.
Prešernova 19
3000 Celje

ZARADI VELIKEGA ZANIMANJA PODALJŠUJEMO AKCIJO!

Poletje 2020 na morju v družbi Novega tednika in Radia Celje in turistične agencije ATP

Vsi, ki želite letos poleti preživeti dan v pravi družbi, bodite naši prijatelji in obljublamo vam čudovite trenutke v Simonovem zalivu pri Izoli.

Vsako soboto do 29. 8. 2020 vas bomo odpeljali na nepozaben kopalni dan na slovensko morje. Za vas smo s turistično agencijo ATP pripravili posebna doživetja.

Enodnevna sprostitev na morju bo stala **15 evrov**, pri čemer za naročnike Novega tednika velja nižja cena, **10 evrov**. Prijave na 070-244-150.

Vsem tistim, ki boste z nami poleti potovali najmanj petkrat, bomo v soboto, 5. 9. 2020, podarili brezplačen kopalni dan v Simonovem zalivu s pogostitvijo, z dobro glasbo in druženjem z voditelji in novinarji Novega tednika in Radia Celje.

S SKLENITVIJO NAROČNIŠKEGA RAZMERJA BOSTE PRIDOBILI TUDI DRUGE UGODNOSTI:

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- izbrani izleti po ugodnejših cenah z avtobusom zvestobe
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

RESNIČNO SE SPLAČA POSTATI NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA!

novi tednik

radio celje

ATP

Do nagrade ste upravičeni novi naročniki, ki pred tem vsaj 6 mesecev niste bili naročeni na Novi tednik in se zavezujete, da boste naročnik ostali vsaj eno leto. Pogoji in spletna prijava: <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>. E-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171.

Znana sta najboljša mlada voznika

V Centru varne vožnje na Vranskem sta minuli teden potekali zaključna prireditve pod okriljem dogodka Najboljši za volanom 2020 Avto-moto zveze Slovenije in razglasitev najboljših voznic in voznikov. Finalistke in finalisti so morali v okviru tekmovanja opraviti pet praktičnih preizkušenj vožnje z različnimi nalogami na poligonu. Zmagala sta Petra Prašnikar in Matej Gorjan.

Zmagovalca izbora se bosta eno leto vozila vsak s svojo Fordovo pumo, z drugimi finalistkami in finalisti pa sta postala tudi mlada AMZS-ambasadorja varne vožnje. AMZS je izbor organiziral že četrto leto zapored. Letos je k sodelovanju privabil rekordno število mladih, več kot 4.500 fantov in deklet med 18. in 26. letom. Najboljših 50 reševalcev spletnega testa se je uvrstilo v praktični del tekmovanja.

Polfinale je v AMZS centru varne vožnje na Vranskem 15. in 16. junija, pretekli teden pa

se je najboljših deset deklet in najboljših deset fantov pomerilo v velikem finalu. O zmagi je odločalo pet vaj, s katerimi so AMZS, policija in Rdeči križ Slovenije preizku-

sili njihovo vozniško znanje in spretnosti ter sposobnost ukrepanja v prometni nesreči, pri čemer je bilo treba tudi nuditi prvo pomoč ponesrečencu. Najuspešnejša

pri letošnjih finalnih izzivih sta bila 24-letna študentka arhitekture Petra Prašnikar in bodoči 23-letni inženir strojništva Matej Gorjan. SŠol, foto: AMZS

Kradli v trgovskem središču

Pretekli teden se je v enem od trgovskih središč v Celju zgodila drzna tatvina. Osumljeni sta dve ženski.

Osumljeni sta storili kaznivo dejanje roparske tatvine, saj sta iz trgovine ukradli več vrednejših predmetov in s kraja pobegnili. Ena od osumljenk je močnejše postave, stara približno 50 let, kratkih las, ki ji segajo do vratu, druga je stara od 30 do 40 let, visoka približno 170 centimetrov. Oblečeni sta bili v kratki majici svetlejših barve, govorili sta angleško in nemško. Policisti še vedno zbirajo obvestila o dogodku. Vse občane naprošajo, naj pokličejo policijo, če o primeru karkoli vedo.

Do nesreč zaradi neprevidnosti?

V ponedeljek se je na Celjskem poškodovalo več kolesarjev. Na Bregu pri Polzeli se je v večernih urah pri padcu s kolesom hudo poškodoval 13-letni kolesar, ki je zaradi poškodb ostal na zdravljenju v celjski bolnišnici. Okoliščine nesreče še niso znane, policija jih še vedno preiskuje.

Prav tako v večernih urah se je v Velenju v bližini glasbene šole lažje poškodoval 15-letni kolesar, ki je padel zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo. Na neprometni površini v Globokem pri Šmarju se je ranil 40-letnik, ki je med vožnjo s kolesom po neutrjeni gozdni površini ter po klancu navzdol zapeljal na korenino drevesa ter padel.

Zagorel kombajn

V ponedeljek zvečer, nekaj minut pred 21. uro, je zagorelo v Ješovcu pri Šmarju pri Jelšah. Med vožnjo je zagorel kombajn.

Do požara je najverjetneje prišlo zaradi napake pri električni napeljavi. Ogenj je na delovnem stroju povzročil za približno 5 tisoč evrov škode. Požar so lastniki pogasili sami. Poškodovan ni bil nihče.

Kaj je razlog onesnaženja?

V Gozdni ulici v Rogaški Slatini je v ponedeljek zvečer prišlo do onesnaženja potoka Ločnica. Prostovoljni gasilci iz PGD Steklarna Rogaška Slatina so strugo potoka pregledali in postavili tako imenovana lovilna črevesa. Izvor onesnaženja naj bi bil stari bazen za nafto v Žiberniku. Gasilci so ob prisotnosti policije začasno zatesnili bazen, obveščeno je bilo tudi podjetje VGP Drava, ki je pregledalo objekt z rezervoarjem. Do pogina rib ni prišlo.

Poškodovana motorista

Minuli petek zvečer je 61-letni moški na območju Zreč povzročil hudo prometno nesrečo. 61-letnik je z osebnim vozilom zapeljal levo in trčil v 54-letnega voznika kolesa z motorjem, ki je pravilno pripeljal nasproti. Povzročitelj nesreče je bil pod vplivom alkohola, zaradi česar ga bodo policisti tudi ovadili. Motorist se je v trčenju hudo poškodoval. V nedeljo se je huda nesreča zgodila tudi v Resniku na območju Policijske postaje Slovenske Konjice. V njej se je hudo poškodoval 66-letni motorist. Ta je vozil iz smeri Rogle proti Loški Gori. Zaradi vožnje s prekratko varnostno razdaljo je v Resniku trčil v osebno vozilo voznice, ki je pred njim stala v koloni vozil. Motorist in sopotnica sta padla, 66-letni voznik se je pri tem hudo poškodoval, njegova 63-letna sopotnica in 51-letna voznica osebnega vozila v trčenju nista bili poškodovani.

Prejeli devet ilegalnih prebežnikov

V drugi polovici preteklega tedna so policisti Policijske postaje Rogaška Slatina pri Rogatcu prejeli državljana Tunizije, za katerega so ugotovili, da je ilegalno prestopil državno mejo. Tujca so izročili v nadaljnji postopek hrvaškim varnostnim organom. Prav tako pretekli teden so policisti iz Šmarja pri Jelšah na območju Kunšperka prejeli osem državljanov Afganistana, ki so ilegalno prestopili državno mejo. Dva tujca sta zaprosila za azil, ostale so predali hrvaškim varnostnim organom.

Policisti končali preiskavo incidenta na protestih

Policisti Policijske postaje Celje bodo izdali odločbo o prekršku zoper 43-letnega moškega, ki ga je pred tedni v času protivladnih protestov v Celju prijavila Celjanka, ker naj bi jo udaril v predel glave.

»Policisti so zbrali obvestila in ugotovili elemente prekrška po Zakonu o varstvu javnega reda in miru, in sicer znake prekrška po prvem in drugem odstavku 6. člena, ki govori

o nasilnem in drznem vedenju,« so sporočili s Policijske uprave Celje.

Zadeva je bila na družbenih omrežjih izjemno odmevna tudi zato, ker je osumljeni znan celjski gostinec, ki je v svoji izjavi na Facebooku nato zapisal, da ni nikogar udaril, a da je ženski, ki ga je nato prijavila, samo vzel piščalko, s katero naj bi mu zapiskala v obraz.

SŠol

Medalje za požrtvovalnost tudi na Celjsko

Slovenska policija je ob svojem prazniku na policijski akademiji v Tacnu podelila tudi posebna priznanja zaposlenim in občanom, ki so v različnih dogodkih v Sloveniji pomagali oškodovancem, a tudi rešili življenje. Med prejemniki so tudi občani in policisti s Celjskega.

Medalje policije za požrtvovalnost sta prejela policista Policijske postaje Velenje Metod Brodnik in Mihael Kotnik. 21. aprila letos sta se hitro odzvala v primeru požara vozila in s prisebnim dejanjem preprečila, da bi se požar razširil na sosednja vozila in zgradbo. Prejemniki medalj so tudi občana Viki Ašič in Sanja Gluvić ter policista Policijske postaje Celje Rok Dobrin in Silvija Moravec. Na predbožični večer lani so požrtvovalno rešili življenje voznici, ki je zaradi srčnega zastoja z vozilom zapeljala v obcestni jarek. Policista Policijske postaje Velenje Boštjan Doler in Jerneja Vuk sta medalji

prejela, ker sta 6. decembra lani s hitrim in strokovnim posredovanjem rešila življenje otroku, ki je prenehal dihati. Na osrednji slovesnosti je medaljo za požrtvovalnost prejela tudi Maša Vidmar s Polzele. Avgusta lani je policistom posredovala ključne informacije glede ropa zlatarne, na podlagi katerih

so bili kasneje prijete trije osumljenci tega kaznivega dejanja. Vidmarjeva je takrat delala na eni od stojnic na promenadi v Portorožu. V eni od zlatarn je takrat opazila, da moški leži na tleh in da ga zadržujeta storilca, ki ga želita zvezati. Ko je Vidmarjeva zavpila: »Ven! Dovolj je!« sta storilca zbežala.

V zlatarni je bil še tretji storilec, ki je polnil vrečo z zlatom in zbežal. Vidmarjeva je napadenega osvobodila in poklicala policijo. »Nisem pričakovala, da bo to moje dejanje nagrajeno. Po letu dni sem preprosto na dom prejela vabilo na podelitev medalj za hrabrost in požrtvovalnost,« je dejala.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Več o Ekoviti najdete na spletni strani EKOVITA.si

Za zeleno prihodnost papirnata sveča Ekovita

Papirnata eko sveča je novost na našem tržišču. Miran Šeško, direktor podjetja Šeško, d. o. o., je glede na novo uredbo vlade o odpadnih nagrobnih svečah raziskoval in s pomočjo strokovnjakov razvil okolju prijaznejšo svečo, narejeno iz papirja, ki je negorljiv in vodoodporen. Pri tem je uporabil najkakovostnejši popolnoma rafiniran parafin, ki je brez vonja in je neškodljiv.

Papirnata sveča Ekovita predstavlja razvoj v svečarstvu in sle-

di zahtevam po družbeno odgovornem ravnanju ter okolju

prijaznih izdelkih. Aluminijast pokrovček sodi med komunal-

ne odpadke, stenj je narejen iz papirnate nitke, ki je popolnoma razgradljiva in neškodljiva za okolje, stene sveče so iz negorljivega in nepremočljivega razgradljivega papirja, parafin je rafiniran, z malo vsebnostjo olja in zdravju neškodljiv.

»Prodajni program, osvežen z linijo sveč Ekovita, je tudi pri kupcih zbudil veliko zanimanja,« pravi poslovodkinja v trgovini Sveče Šeško Melita Sladnjak. »Pri kupcih opažamo veliko zanimanje za trajnostno rešitev za področje okolju prijaznih sveč in program Ekovita nam ponuja prav to.«

Pri razvoju okolju prijaznih izdelkov se v podjetju trudijo, da

bi ugodili željam in potrebam uporabnikov. Zato so tudi tokrat prav na osnovi izkušenj uporabnikov razvili kar tri velikosti papirnatih sveč Ekovita – za vsako priložnost. Tako lahko tudi izbirate velikosti od S do XL. Zelo so veseli tudi mnenj uporabnikov, saj so tako lahko vedno boljši.

V Svečah Šeško pravijo: »Ne »pihnimo« je mimo – zeleni planeti ne rastejo povsod. Linija okolju prijaznih papirnatih sveč bo ohranjala spomin na vaše svojce, prav tako naš planet. Za prihodnost čudovito izberi Ekovito.«

Izdelki so plod domačega znanja, saj so v celoti zasnovani in oblikovani v Sloveniji.

Sveče Šeško najdete v Tkalski ulici 17 v Celju, svojo trgovino imajo tudi v Mariboru na Betnavski cesti 13. Poleg okolju prijazne sveče Ekovita želijo kupcem ponuditi kar največjo in najboljšo izbiro vseh vrst sveč. Zato v njihovem programu najdete tudi klasične steklene nagrobne sveče, steklene lanterne, žalne sete ter široko izbiro izdelkov priznanih znamk iz dekorativnega in dišavega programa. V teh dneh je veliko povpraševanje tudi po citroneli, ki pomaga v boju proti komarjem. Obiščete jih lahko od ponedeljka do petka med 8. in 18. uro ter ob sobotah med 8. in 13. uro.

PALMA 30 let www.palma.si
Poslovalnica Planet TUŠ: 030-700-014
Poslovalnica Celje center: 051-666-664

TOP PONUDBA

Z LETALOM V DUBROVNIK IN NA KRIŽARJENJE
Dubrovnik – Slano – Mljet – Korčula – Vis – Biševo (Modra špilja) – Hvar – Šipan – Dubrovnik
30.7., 6.8., 13.8. in 20.8.
7x polpenzion od 1.199 € od 899 €

GRČIJA, SAMOS
iz Ljubljane vsako nedeljo
7x nočitev z zajtrkom od 399 €

GRČIJA, KOS
iz Ljubljane vsako nedeljo
7x nočitev z zajtrkom od 449 €

GRČIJA, KRETA
iz Ljubljane vsak petek
7x nočitev z zajtrkom od 499 €

TAXI MAXI 24 ur
365 dni v letu
HITRI, ZANESLJIVI, KLIMATIZIRANI
070 400 - 200
PRENESI APLIKACIJO
TAXI MAXI CELJE IN NAROČI TAXI

GRADBENA TRGOVINA
www.gradbena-trgovina.si
GRADBENA TRGOVINA D.O.O.,
Spodnje stranice 16, 3206
tomaz@gradbena-trgovina.si
T: 051 612 666, 070 96 99 55

**IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI MATERIAL**

Hmezad Braslovče 23, 3314 Braslovče
E naslov: kzbraslovce.kp@siol.net
Kmetijska zadruga Braslovče z.o.o.

Uporabljajte zdaj, plačajte kasneje
Hitro in enostavno obročno odplačevanje do 24 mesecev
Velja za vse nakupe (razen živila) do vrednosti 3.000 eur
Brez skritih stroškov
Do 24 obrokov
T: 03 703 12 40

BIRObit
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE
www.birobit.si
Canon

Čevapčiči s sirom
3,99 €/kg

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

odmev POGLED z vseh **inertis** radio celje

Prodajni inženir (m/ž) (Velenje, teren)

Od kandidata pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektrotehnične smeri, 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, dobro znanje angleščine, zelo dobro znanje MS Office paketa, primerno strokovno poznavanje področja elektrotehnike, vozniški izpit B-kategorije, odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo, zmožnost dela v timu in tolerantnost, veselje do dinamičnega dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 15. 7. 2020. FBS elektronik, d. o. o., Prešernova cesta 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec v proizvodnji – ključavničar/varilec (m/ž)

Opis delovnega mesta: varjenje, vrtanje, rezanje, brušenje kovinskih delov konstrukcij. Kaj pričakujemo od kandidatov: dober vid, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost, vsaj 2 leti delovnih izku-

šenj na podobnih delovnih mestih. Kaj kandidatom nudimo: zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja in s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 17. 7. 2020. Biro Ogis, d. o. o., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Kontrolor kakovosti (m/ž)

Od kandidatov pričakujemo IV. stopnjo strokovne izobrazbe, osnovno znanje angleškega in nemškega jezika, osnovno poznavanje dela s preglednicami in z računalniškimi omrežji, osnovno poznavanje operacijskih sistemov, pripravljenost in sposobnost timskega dela, dobro komunikacijo (možnost usposabljanja sodelavcev), zaželeno so delovne izkušnje na podobnem delovnem mestu, vozniški izpit B-kategorije, dobrodošle so izkušnje poznavanja standarda ISO 9001:2015, natančnost, fleksibilnost, sposobnost odločanja, delovna vztrajnost ter pripravljenost na večizmensko delo. Prijave zbiramo do 19. 7. 2020.

GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec v proizvodnji (m/ž)

Opis del: pripravi linijo, material in polizdelke za lepljenje, nastavi in preizkuša linijo do ustrezne kakovosti izdelka, izvaja končno kontrolo kakovosti blaga, polizdelkov, izdelkov, pakirnih embalaž in vodi zapise o kontrolah, delo izvaja po navodilih nadrejenih, standardih, normativih in posebnostih delodajalca, izvaja ustrezno vzdrževanje reda in čistoče delovnih mest ter delovnega okolja, pripravlja in daje predloge za izboljšanje postopkov procesa dela. Od kandidatov pričakujemo končano osnovnošolsko ali srednješolsko izobrazbo, delovne izkušnje niso potrebne, ker bo vsak kandidat deležen natančnega uvajanja in priučitve na delo, pripravljenost na večizmensko delo. Prijave zbiramo do 19. 7. 2020. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Vodja izmene (m/ž) (Šmartno ob Paki)

Od kandidatov pričakujemo vsaj IV. stopnjo strojne ali druge primer-

ljive izobrazbe, 2 leti delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu, organizacijske in vodstvene sposobnosti, odločnost, taktnost, strpnost, samostojnost, prožnost, komunikacijske sposobnosti, sposobnost reševanja konfliktnih situacij, obvladovanje sprememb, razumevanje, sprejemanje in spoštovanje vizije, strategije in ciljev družbe, vedenje v smislu dajanja dobrega zgleda in pozitivne naravnosti do podjetja (odločnost, doslednost, vestnost, prožnost), primeren (komunikativen, spoštljiv, dosleden, strpen) odnos do sodelavcev in strank. Prijave zbiramo do 12. 7. 2020. MPT, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Skladiščnik (m/ž) (Šmartno ob Paki)

Izkušnje na področju skladiščenja poslovanja so zaželeno, niso pa nujen pogoj, potrebno je znanje oziroma pripravljenost na delo s skenerji po FIFO-metodi skladiščenja, izpit za viličarja, ni pa nujen pogoj, izpit B-kategorije, računalniška pismenost, delovna vztrajnost, organizacijske in koordinacijske sposobnosti, iznajdljivost, samoiniciativnost. Prijave zbiramo do 12. 7. 2020. MPT, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Voznik D-kategorije (m/ž) (Šmartno ob Paki)

Od kandidata pričakujemo samostojnost pri delu, delovno vztrajnost, organizacijske in koordinacijske sposobnosti, samoiniciativnost, iznajdljivost, vsaj leto delovnih izkušenj na področju prevozov, vozniški izpit B- in D-kategorije. Prijave zbiramo do 12. 7. 2020. MPT, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Voznik B-kategorije (m/ž) (Šmartno ob Paki)

Opis delovnega mesta: priprava materiala, blaga, izdelkov za odpremo in dostavo, nakladanje oziroma razkladanje vozila (odgovornost za pravilno nakladanje ter vsebinsko in količinsko ravnanje z blagom in embalažo), delavec opravi količinski in kvalitetni prevzem, izpis dokumentacije (prevzemnice, izdajnice), preverja skladnost dokumentov z dejanskim stanjem, opravlja prevoz blaga, materiala ali izdelkov po nalogu nadrejenih, izroča material, blago ali izdelke z ustrezno dokumentacijo stranki, sprejema naročila, posreduje dokumentacijo nazaj v komercialo. Prijave zbiramo do 12. 7. 2020. MPT, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Skladiščnik (m/ž) (Arja vas pri Žalcu)

Iščemo skladiščnike za delo v novem logističnem centru v Arji vasi pri Žalcu, in sicer s končano najmanj osnovnošolsko izobrazbo, spoštljivim in odgovornim odnosom ter motivacijo za delo. Lidl Slovenija, d. o. o., k. d., Pod lipami 1, 1218 Komena. Prijave zbiramo do 19. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Sestavljalac elektronike I. (m/ž) (Sentjur pri Celju)

Podroben opis delovnega mesta: ročno vstavljanje elektronskih komponent, ročno spajkanje. FTA, d. o. o., Cesta Leona Dobrotinška 21a, 3230 Sentjur. Prijave zbiramo do 29. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operater proizvodnje pijač (m/ž) (Laško)

Za opravljanje del delovnega mesta se zahteva najmanj V. stopnja

izobrazbe živilske, alternativno tehnične smeri. Zaželeno osnovna raven znanja angleškega jezika. Pivovarna Laško Union, d. o. o., Pivovarniška ulica 2, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 17. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec tehničnega blaga (m/ž) (Celje)

Vaše delo bo obsegalo prodaj in svetovanje kupcem, polnjenje in urejanje polic, prevzem blaga. Jagros, d. o. o., Podplat - Laše 1b, 3241 Podplat. Prijave zbiramo do 2. 8. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operater proizvodnih linij – predelovalec/ obdelovalec kovin (Ljubno ob Savinji)

Pričakujemo vsaj IV. stopnjo tehnične smeri (npr. strojni mehanik, mehatronik operater), ali tudi druga izobrazba IV. stopnje naravoslovne

smeri z dobrimi delovnimi navadami. KLS Ljubno, d. o. o., Loke 36, 3333 Ljubno ob Savinji. Prijave zbiramo do 31. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja vzdrževanja (m/ž) (Rimske Toplice)

Pričakujemo izobrazbo tehnične smeri oziroma drugo ustrezno izobrazbo, izražene vodstvene in organizacijske kompetence z občutkom ter veseljem do dela z ljudmi. Rimske terme, Terme Resort, d. o. o., Toplice 10, 3272 Rimske Toplice. Prijave zbiramo do 31. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Natakar (m/ž) (Rogla)

Pričakujemo IV. stopnjo gostinske ali gastronomske smeri oziroma delovne izkušnje na podobnih delovnih mestih, pripravljenost na timsko delo, motiviranost in ustvarjalnost, odgovornost in prilagodljivost, urejenost in zanesljivost. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 12. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Slaščičar (m/ž) (Rogla)

Pričakujemo IV. stopnjo gostinske ali gastronomske smeri oziroma

delovne izkušnje na podobnih delovnih mestih, pripravljenost na timsko delo, motiviranost in ustvarjalnost, odgovornost in prilagodljivost, urejenost in zanesljivost. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 12. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Električar (m/ž) (Celje)

Kot električar boste odgovorni za opravljanje elektrovzdrževalnih del strojev, naprav in opreme, izdelavo elektroopreme za proizvode, obvladovanje postopkov, izvajanje samokontrole, preizkušanje in meritev naprav ter strojev, opravljanje dela na preizkuševališču – preizkušanje ventilatorjev (tudi na terenu), opravljanje drugih nalog v okviru delovnega mesta po nalogu nadrejenega. Klima Celje, d. d., Delavska cesta 5, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 10. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Računovodja (m/ž) (Celje)

Od vas pričakujemo najmanj VI. stopnjo izobrazbe ekonomske ali druge ustrezne smeri, najmanj 3 leta delovnih izkušenj v računovodstvu, zanimanje za to področje dela in željo po strokovnem napredovanju, urejenost, natančnost in doslednost, napredno poznavanje MS Office produktov (Word, Excell, Outlook). Inpos, d. o. o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 16. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Produktni specialist v razvoju (m/ž) (Celje)

Iščemo kompetentnega produktnega specialista, ki se bo ukvarjal z zajemom in s formalizacijo internih/eksternih zahtev, ki zna voditi življenjski cikel projektov v sodelovanju s projektno pisarno ter ki bo učinkovito upravljal zunanje izvajalce na področju razvoja. Ema, d. o. o., Teharje 7b, 3000 Celje. Prijave

zbiramo do 1. 8. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialista za program »široka potrošnja« (m/ž) (Celje)

Delovne naloge: načrtovanje in izvajanje prodajnih in nabavnih strategij ter dejavnosti, zbiranje, analiziranje in vodenje informacij in evidenc o dobaviteljih ter kupcih ... Inpos, d. o. o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 16. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec/specialist na oddelku pohodništva (m/ž) (Celje)

Iščemo prodajalca, ki ima poglajeno poznavanje opreme, obutve in oblačil za pohodništvo, V. stopnjo izobrazbe. Hervis Sport in Moda, d. o. o., Šmartinska cesta 152g, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 14. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Serviser – monter hladilne tehnike na terenu (m/ž) (Celje za območje Savinjske in Koroške regije)

Pričakujemo najmanj IV. stopnjo elektro- ali druge tehnične smeri, vozniški izpit B-kategorije, zaželeno so delovne izkušnje, pozitiven odnos do dela in strank, želja po učenju ... Samal, d.o.o., Goriška cesta 25, 5270 Ajdovščina. Prijave zbiramo do 16. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Orodjar (m/ž) (Ljubno ob Savinji)

Pričakujemo najmanj IV. stopnjo tehnične smeri – strugar, rezkalec, orodjar. delovne izkušnje na podobnih delih, odgovornost, natančnost, zanesljivost in urejenost pri delu. KLS Ljubno, d. o. o., Loke 36, 3333 Ljubno ob Savinji. Prijave zbiramo do 31. 7. 2020. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

novi tednik

Vedn♥ z men♥j!

radio celje

Izjemna Šutejeva do novega rekorda

Kladivar osvojil 21 medalj

Članica celjskega Kladivarja Tina Šutej je drugi dan Atletskega pokala Slovenije v Ljubljani v skoku s palico dosegla najboljši rezultat sezone na svetu in nov državni rekord. Preskočila je 4,75 metra.

MITJA KNEZ

Šutejeva je na prostem najvišje, 4,73 metra, skočila 15. septembra lani v Velenju. Centimeter več (4,74 m) za dvoranski in absolutni rekord pa 23. februarja letos v Clermont Ferrandu. Vse višine je tokrat zmogla v prvih poskusih, razen 4,80 metra, ko je letvico trikrat podrla.

Izvrstno pripravljena

To je bila sploh prva tekma Tine Šutej v poletni sezoni, ker njene discipline ni bilo na prejšnjih mitingih, saj vsi štadioni nimajo blazin in tekmovališča za njeno disciplino. Šutejeva bi s tako iz-

Tini Šutej je v Ljubljani uspel velik met. Preskočila je 4,75 metra in s tem dosegla najboljši rezultat sezone na svetu in nov državni rekord.

Podpredsednik Atletske zveze Slovenije in predsednik AD Kladivar Stane Rozman je letos dopolnil 60 let. Konec preteklega tedna je v Celju svoj jubilej obeležil s tekom na 3 tisoč metrov. Rozman je še vedno slovenski rekorder v teku na 10 tisoč metrov. V Lozani je leta 1983 tekel 28:32,86.

vrstno pripravljenostjo konkurirala za visoka mesta tudi na evropskem prvenstvu in olimpijskih igrah. Obe veliki tekmovanji sta zaradi pandemije preloženi za leto. »Zelo sem zadovoljna. Vedela sem, da sem dobro pripravljena. Skoki na začetnih višinah niso bili dobri, a sem zmogla čez letvico, na 4,75 metra sem bila odlična in višino sem z lahkoto preskočila. Želela sem državni rekord,

toda tudi z višino 4,65 metra bi bila zadovoljna,« je nasmejana ter jasno presrečno govorila Šutejeva.

Želi še napredovati

Tina Šutej torej nadaljuje v ritmu zimske sezone. »Res je, nadaljujem z dobrim delom iz zimske sezone in upam, da bo tako tudi v prihodnje. Čeprav ni pomembne tekme letos, želim napredovati in visoko skakati. Brez tega v

prihodnje ne bom mogla biti uspešna. Imam normo za olimpijske igre ter za SP in EP v dvorani. Mirno se bom lahko pripravljala na ta tekmovanja v letu 2021. O prihodnji sezoni še ne razmišljam, pripravila se bom na naslednji tekmi, na miting v Ljubljani in državno prvenstvo, ki bo v Celju. Mislim, da bom lahko v dobrih razmerah kot danes preskočila 4,80 metra, blizu sem bila tudi danes.« Do zdaj

je bila prva po izidih sezone Švedinja Michaela Meijer, ki je 4,72 metra skočila 27. junija. Ekipno je v obeh konkurencah zmagal Mass, ki je tudi pripravil tekmovanje pod žarometi. Tekmovanja so se udeležili vsi najboljši tekmovalci Kladivarja in poskrbeli, da je kar 21 odličij prišlo v njihove roke. Celjska moška ekipa je zasedla drugo mesto, ženska je bila tretja.

Foto: AD KLADIVAR

Pražnikar zamenjal Cilenška

Sebastjan Cilenšek je tudi uradno zaključil opravljanje nalog predsednika odbojcarskih klubov Spodnja Savinja in Šempeter. Na predsedniški stolček moškega kluba je sedel leta 2010, na sedež ženskega pa štiri leta kasneje. Zdaj ga je zamenjal Boštjan Pražnikar.

Sebastjan Cilenšek ima ogromno zaslug, da se v Šempetru igra odlična odbojka. Vanjo je vpet od desetega leta, ko jo je začel trenirati. Približno dvajset let opravlja tudi vlogo trenerja. Pohvali se lahko, da je z mlajšimi selekcijami osvojil številne naslove državnih prvakov in v mlajših kategorijah. Novo izvoljeni predsednik je mag. Boštjan Pražnikar. Diplomirani inženir strojništva, mag. znanosti državnih in evropskih študij, izvršni direktor skupine Iskra ESV, Iskre AMS in izvršni direktor Imgrada. Sicer je Laščan, ki že skoraj petnajst let z družino živi na Bregu pri Polzeli. Stopil je v velike čevlje, saj je Sebastjan Cilenšek naredil ogromno. V Šempetru si jasno želijo, da bi tako uspešno krmarili tudi skozi prihodnje sezone.

MiK

Sebastjan Cilenšek je odlično opravljal predsedniške naloge tako v moškem kot ženskem klubu.

Jurklošter pometel s konkurenco

V obdobju, ko se Slovenija ubada z epidemijo, je zelo malo športnih dogodkov. Tisti, ki so, so toliko bolj obiskani, saj športnim navdušencem manjka tekmovanj. V Rimskih Toplicah je tamkajšnje športno Društvo Partizan pripravilo 2. vikend športa.

Premierno izvedbo so v Rimskih Toplicah izpeljali lani, letos so kljub zahtevnemu obdobju zavihali rokave in izpeljali odličen dogodek. Za razliko od 1. vikenda športa v Rimskih Toplicah je letošnji trajal dva dni. Udeleženci so se merili v futsalu, ulični košarki ter tenisu (posamežno in v dvojicah). Dogodka se je udeležilo 117 tekmovalcev. Ekipa so bile v večji meri iz okoliških krajev. Na zunanjih igriščih OŠ Antona Aškercar so se zvrstile številne zanimive in zelo napete tekme. Dogajanje je popestril AART band, sestavljen iz domačih osnovnošolcev. Za prihodnje leto v Rimskih Toplicah načrtujejo še številnejši dogodek z udeležbo ekip iz celotne Slovenije.

MiK

V futsal turnirju v Rimskih Toplicah so bili najuspešnejši igralci zasedbe iz bližnjega Jurkloštra.

Pred koncem prvenstvene sezone bo še napeto

Celjani ne popuščajo

Nogometaši Celja so na uvodni tekmi 32. kroga državnega prvenstva s 4:1 premagali Domžale. Po uspehu v Ljubljani, ko so po preobratu z 2:1 premagali Bravo, so se zdaj razveselili še sedemnajste letošnje zmage. Ob tem imajo na svojem računu še deset nedolčenih rezultatov in pet porazov.

MITJA KNEZ

Rumeno-modri imajo na drugem mestu lestvice le točko manj od vodilne Olimpije, ki bo noč gostila velenjski Rudar. Slednji je na zadnjem desetem mestu še naprej brez zmage.

Do konca sezone ostajajo še štirje krogi. Zadnji, 36.,

bo na sporedu v sredo, 22. julija.

**Spet »tresla«
naveza Vizinger –
Lotrič**

Celjani so povedli v 37. minuti. Denis Marandici je

z desne strani poslal predložek v kazenski prostor, kjer je obrambi gostov ušel Luka Kerin, nato je žogo spravil mimo vratarja Ajdina Mulalića. Odgovor Domžalčanov je sledil v 42. minuti. Senijad Ibričić je iz kota podal v kazenski prostor domačih, kjer je bil najvišji Nikola Vujadinović, in z glavo ukanil Matjaža Rozmana. Tako eni kot drugi so v prvem polčasu dvakrat merili v okvir vrat.

Nov evrogol

Celjski nogometaši so v 51. minuti ponovno pove-

Mitja Lotrič je privrženca NK Celje spet razveselil z mojstrskim golom.

dli. Kerin je povratno podal na rob kazenskega prostora, kamor je pritekel Mitja Lotrič in žogo mojstrsko poslal v levi zgornji kot vrat nemočnega Mulalića. Po gostovanju v Kidričevem in zmagi proti Aluminiju, kjer je Lotrič dosegel fantastičen gol, je sledila njegova nova mojstrovina. Celjani so vodstvo proti Domžalčanom povišali v 73. minuti. Gostom ni uspelo prekiniti akcije gostiteljev, potem ko je žoga na koncu prišla do

Daria Vizingerja, ki jo je z nekaj metrov razdalje poslal v prazna vrata za svoj 21. prvenstveni gol. Piko na i 17. prvenstveni zmagi Celjanov je s svojim 18. golom postavil Lotrič. Izkoristil je nespornost Ibričića in Kima, ko je žogo z diagonalnim strelom poslal v mrežico nemočnega Mulalića.

**Sledila bo prava
drama**

Domžalčani v Celju niso igrali slabo. Bili so povsem

enakovreden nasprotnik, Celjani pa so izkoristili ponujeno. V vrhu lestvice je pred koncem prvenstvene sezone še naprej napeto, potem ko bomo kot kaže pospremili pravo dramo za osvojitev naslova državnega prvenstva. Celjsko moštvo bo v nedeljo gostovalo v Mariboru, v sredo bo pričakalo kranjski Triglav. Sledilo bo gostovanje pri Rudarju v Velenju, v zadnjem, 36. krogu pa domač obračun z ljubljansko Olimpijo.

Foto: NK CELJE

Celjane je proti Domžalam v vodstvo z 1:0 popeljal vedno odličen Luka Kerin.

Tudi v novi sezoni z Zagrebom

Žreb 28. izvedbe rokometne EHF Lige prvakov, ki pred novo sezono doživlja prenovu, Celjani pa bodo v njej nastopali že 26., je »pivovarjem« prinesel privlačne nasprotnike. V Celju bodo ponovno gostovali številni nekdanji člani Celja Pivovarne Laško.

Že pred žrebom je bilo jasno, da bodo Celjani nastopili v zanimivi skupini. Žreb je to le še potrdil.

Novi spektakli

Iz prvega bobna je bila izžrebana vedno bolj slovenska Barcelona, ki je v celjskem Zlatorogu igrala že v pretekli sezoni. Za Barcelono bo v novi sezoni igral Blaž Janc, morda tudi Domen Makuc, ki je trenutno sicer še član celjskega kluba. V Celju bo gostoval tudi madžarski Veszprem, za katerega igra Gašper Marguč in Blaž Blagotinšek. Tretji nasprotnik je nekdanji evropski prvak, nemški THW Kiel, ki je tudi aktualni nemški prvak in je za novo sezono še dodatno okrepljen. Zanj igra Miha Zarabec. Četrta nasprotnica je ekipa, s katero so se Celjani prav tako merili v prejšnji tek-

movalni sezoni. To je danski prvak Aalborg. Peti nasprotnik je francoski Nantes, kjer igra Rok Ovniček. Šesti tekmeč je ukrajinski Motor Zaporožje, sedmi je večni sosedski rival PPD Zagreb. Zagrebški dres nosi Žiga Mlakar. Z novo sezono se obetajo zanimivi nasprotniki in novi spektakli v celjski dvorani.

Veseli in ponosni

V Celjskem taboru so jasno najbolj zadovoljni zaradi ponovnega igranja med najboljšimi. »Že pred žrebom smo vedeli, da nas med elito čakajo sami zanimivi tekmeči. Veseli in ponosni smo, da bomo še 26. del tega tekmovanja, ki je verjetno prvič pred tako velikim izzivom. Poleg najavljene spremembe glede formata in predvsem terminov tekem imamo zdaj še posebno zdravstveno situacijo in omejitve glede števila gledalcev v dvorani. To so seveda veliki izzivi, ki so pred nami v poslovnem delu, pri urejanju logistike potovanja in ostalega, kar je treba pripraviti za izvedbo tekem, kjer je prav tako nekaj novosti,« je po žrebu dejal direktor RK CPL Rok Plankelj. »Ne glede na vse bodo vse tekme v

V celjski dvorani Zlatorog se tudi v novi sezoni Lige prvakov obetajo izjemne tekme z izvrstnimi tekmeči rokometarji Celja Pivovarne Laško. V tem trenutku največja neznanka ostaja, ali bodo lahko prisotni gledalci ali ne.

Zlatorogu spektakli z odličnim roketom, ker verjamemo, da se bomo enakovredno borili za ponovno napredovanje v izločilne boje, kar je zagotovo tudi naša želja.«

Lahkih tekem ne bo

Za mlado celjsko ekipo bo tudi letos prav vsaka tekma

velika preizkušnja in šola za prihodnost. Že v pretekli sezoni so »pivovarji« dokazali, da se lahko z večino ekip povsem enakovredno kosajo. »Že pred žrebom smo vedeli, da nas čakajo odlični in zahtevni tekmeči. Naša filozofija je znana. Prisegamo na delo, trening in garanje, ki edino prinašajo re-

zultate, kar smo videli že lani. Seveda si želimo uvrstitev v izločilne boje, za katere smo bili letos zaradi »korone« prikrajšani, a se zavedamo, da nas čaka še težje delo kot lani. Sposobni smo premagati tudi kakšnega velikana, pri čemer seveda ne smemo delati napak na tekmah s tekmeči, s katerimi se

bomo borili za napredovanje. Smo leto bolj izkušeni, ogrodi je ekipe je ostalo enako in to moramo izkoristiti ter nadgraditi,« je dejal trener **Tomaž Ocvirk**. Začetek nove sezone Lige prvakov je načrtovan 15. septembra.

MITJA KNEZ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

STROJI

PRODAM

ROTACIJSKO kosilnico 135, 165, dvovretenski
pojek Sip in starejšo nakladalko Sip 17,
prodam. Telefon 041 812-961. 605

POSEST

ODDAM

V ŠENTRUPERTU nad Laškimi oddamo 3 ha
košnje. Telefon 031 548-913. L 63

STANOVANJE

ODDAM

V PIRANU oddajam po ugodni ceni garsonjero za
počimovanje. Telefon 040 245-454. 552

sport@nt-rc.si

OPREMA

PRODAM

USNjeno sedežno garnituro, odlično ohran-
njeno, malo rabljeno, bež barve, prodam.
Cena po dogovoru. Telefon 031-504-353. 602

ŽIVALI

PRODAM

TELIČKO limuzin, težko 210 kg, staro 5 me-
secev, prodam. Telefon 031 509-687. 591

TELIČKO simentalca, težko 600 kg, za meso,
prodam. Telefon 070 714-569. 593

TELIČKO simentalca, staro 18 tednov, odsta-
vljeno od mleka, prodam. Telefon 070
852-763. 598

BIKCA simentalca, starega en mesec, prodam.
Telefon 070 267-032. 607

TELIČKO simentalca, staro 10 dni, prodam.
Telefon 051 386-973. 606

TELIČKO simentalca, staro 5 mesecev, težko 230
kg, prodam. Telefon 041 794-301. 608

BIKCA simentalca, težkega 290 kg in dve bre-
ji telici simentalci, težki 750 kg, prodam.
Telefon 041 518-195. 609

DVE breji telici, ls pasme, navajeni paše in
priveza, prodam. Telefon 031 285-550. 611

DVA bikca simentalca, stara 10 in 14 dni,
prodam. Telefon 031 840-282. 622

TELIČKO simentalca, brejo 5 mesecev, prodam.
Telefon 041 536-813. 614

VEČ koz in kozličke, stare 3 mesece in pol,
za rejo ali zakol, prodam. Telefon 051
684-060. 615

TELIČKO čb, visoka brejo, prodam. Telefon 041
951-092. 616

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol po širši Štajer-
ski kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223. P

BIKCE mesni tip, težke od 150 do 250 kg,
kupimo. Telefon 031 832-520. 588

novi tednik

radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

od ponedeljka, 1. 6. 2020, v času uradnih ur (7.00–15.00)

SPREJEMAMO SPET NA SEDEŽU PODJETJA

(Prešernova ulica 19, Celje).

ŠE VEDNO JIH LAHKO POŠILJATE TUDI PO
ELEKTRONSKI POŠTI na naslov oglasit@nt-rc.si

ali jih sporočate po **TELEFONU 03 4225 144**.

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

CINKARNA

www.cinkarna.si

Pepelin WG

Sredstvo **Pepelin WG** se uporablja kot akaricid in
preventivni kontaktni fungicid na vinski trti, pečkarjih,
koščičarjih, ozimnih in jarih žitih, bučnicah, plodovkah,
hmelju, vrtnicah, grahu in na okrasnih rastlinah.

Trsna kopravost
ali akarinoza
(Phylloxera vitis)

Hmeljeva pepelovka
(Sphaerotheca humuli)

Oidij vinske trte
(Uncinula necator)

Pepelasta plesen jablan
(Podosphaera leucotricha)

AGRO NASVETI

051 367 008 (Vili Kurnik)

031 504 512 (Nande Osojnik)

CINKARNA

www.cinkarna.si

Cuprablau Z 35 WP

Cuprablau Z 35 WP se uporablja kot preventivni kontaktni
fungicid za zatiranje glivičnih in bakterijskih bolezni.

AGRO NASVETI

051 367 008 (Vili Kurnik)

031 504 512 (Nande Osojnik)

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

NEŠKROPLJENO domače vino jurka, šmarnica,
prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031
893-227. 526

LUŠČENO koruzo, naravno sušeno, prodam.
Telefon 041 916-939. 594

JABOLČNIK in žganje zelo ugodno prodam.
Telefon 041 510-303. 603

VINO jurka, neškropljeno, prodam. Telefon
041 518-195. 609

NAROČILA za letošnje pšenico sprejemam.
Telefon 041 951-092. 616

OSTALO

PRODAM

PLINSKO peč, pomično in radiator Vogelnot,
80 x 90 cm x 22, poceni prodam. Telefon
031 696-164. 596

SUHA bukova drva in vino z brajre prodam.
Telefon 031 851-448. 600

SUHA bukova drva, na paleti dolžine 25, 33 in 50
cm, z dostavo, prodam. Telefon 041 252-132. P

SMREKOVE deske, late in morale prodam.
Telefon 041 951-092. 616

PEČ na olje, z gorikem, 200-litrsko cisterno, malo
rabljeno in trajno žarečo peč Ferrotherm, z boj-
lerjem, rabljeno, prodam. Telefon 041 918-076. 617

PODARIM

KOTEL za centralno kurjavo, na olje ali plin,
maksimalna moč 23 kilovatov, podarim.
Telefon 041 725-663. 618

ZMENKI

SEM upokojenec in iščem prijateljico za dru-
ženje. Telefon 031 773-301. 592

RAZNO

KROVSKO kleparska dela in popravila, barvanje
fasad in napuščev v Celju in okolici. Telefon
031 879-739; www.kompletstoritve.eu. P

VSAK KONEC MESECA!

REVIJA NAŠE MLADOSTI
PO 30 LETIH SPET NA PRODAJNIH MESTIH!

POLITIČNI
ZABAVNIK

Poroke

Celje
Poročila sta se: Urška ŠULAK in
Mihael BINCL, oba iz Vojnika.

Žalec
Poročili so se: Lucija KRŽIŠNIK in
Tomaž SOVIČ, oba iz Šešča pri Pre-
boldu, Klara DELČNJAK iz Vojnika
in Andraž KUHTA iz Celja, Katja
KASTELIC iz Trebnjega in Tadej
MLAKAR iz Krškega, Teja LAPOR-
NIK s Prevorja in Jernej AŠKERC iz
Lahomnega pri Laškem.

Velenje
Poročila sta se: Dušica KRNIJAČ iz
Srbije in Dragan BOROJEVIČ z Brega
pri Polzeli.

Smrti

Celje
Umrli so: Ivan PEČOVNIK iz Bra-
slovč, 84 let, Boštjan ŠMID z Vranske-
ga, 43 let, Katarina GABER iz Celja,
40 let, Jožef KRAMER iz Štor, 58 let.

Žalec
Umrli so: Franc PODKORITNIK iz
Zabukovice, 88 let, Marija MEŽNAR
z Vranskega, 89 let, Ivan DUCMAN
iz Velenja, 71 let.

Velenje
Umrli so: Miroslav BOBEK iz Šoštanja,
84 let, Olga MEDVED iz Šoštanja, 95 let,
Alojz ŠTIH iz Velenja, 87 let, Peter PO-
KLEKA iz Velenja, 40 let, Štefanija SKOK
iz Topolšice, 93 let.

OSMR TNICA

Sporočamo žalostno vest, da je v 54. letu umrl

MATJAŽ SORČAN

iz Celja

Pogreb bo v četrtek, 9. julija, ob 14.30 na mestnem pokopališču v Celju.

Žara bo na dan pogreba od 12.30 v mrliški vežici številka 4.

Svojci cvetje in sveče hvaležno odklanjamo.

Žalujoči: vsi njegovi

612

*Odšla si v večni raj,
od koder ni poti nazaj ...*

V SPOMIN

Mineva leto dni žalosti, kar nas je zapustila naša draga

ŠTEFKA VEBER

Vsem, ki z lepo mislijo postavite ob njenem grobu, ji prinašate cvetje in prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njeni

610

*Tiho teče našega življenja reka,
tiho teče solza lepega spomina,
umre srce, a ostane bolečina
v srcu dragega in večnega spomina.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža, očeta, dedija in pradedija

FRANCA KELHERJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sodelavcem, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja ter podarjeno cvetje in sveče. Prisrčna hvala gospodu Planinšku za poslovilne besede in pogrebni obred, sosedoma za odpeto sveto mašo in skupini Eros.

Hvala vsem, ki ste bili del njegovega življenja, ga imeli radi in ga boste ohranili v lepem spominu.

V naših srcih boš živel večno.

Žalujoči: vsi tvoji

n

*Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši,
če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

ZAHVALA

V 70. letu nas je po težki bolezni zapustil naš dragi mož, oče, dedek, brat in stric

JOŽE KNEZ

**z Ostrožnega
(1951 – 2020)**

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče, svete maše in finančno podporo. Hvala tudi pevcem, govorniku in gospodu župniku.

Žalujoči: vsi njegovi

613

ZAHVALA

V 80. letu nas je zapustil mož, oče, dedek in pradedek

KARL OJSTERŠEK

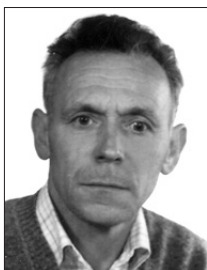
**iz Prožinske vasi
(9. 9. 1940 – 18. 6. 2020)**

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem za vsa izrečena sožalja ter podarjene sveče in svete maše. Zahvala duhovniku za pogrebni obred in govor pokojniku.

Hvala pevcem skupine Eros, izvajalcu Tišine in pogrebni službi Zagajšek ter vsakemu posebej, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Zdenka, sin Srečko z družino in vnuk Rok z družino

n

*Mnogo prerano odšel si od nas,
v žalostni dolini zapustil si nas.*

V SPOMIN

Minilo je deset let, kar te ni več med nami, predragi

MILAN VIDEČ

**iz Šentruperta nad Laškim
(6. 9. 1939 – 6. 7. 2010)**

Hvala vsem, ki postavite ob njegovem grobu in se z mislijo sprehodite z njim.

Vsi tvoji

š

*Ko tvoje zaželimo si
bližine, gremo tja v
mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče, da te med
nami več ni.
Le delo, veselje in trpljenje
tvoje so bili življenje,
pri nas ostali sta praznina
in velika bolečina.*

V SPOMIN

Minili sta dve leti, kar nam je zaradi bolezni za vedno zaspala naša draga žena, mama, babica, prababica, sorodnica in prijateljica

ANICA KRIŽNIK

**rojena Flis
iz Drapšinove ulice 7 v Celju
(28. 3. 1937 – 8. 7. 2018)**

*Spomin je kot pesem, ki v srcih odzvanja,
spomin je kot cvet, ki nenehno poganja,
spomin je svetloba, ki dušo oblija,
spomin je ljubezen, ki v naših srcih prebiva.*

Hvala vsem, ki se je spominjate, jo nosite v svojem srcu in ji prižigate svečke.

Vsi tvoji, ki te neizmerno pogrešamo: mož Rudi, hči Romana z družino, hči Simona z družino in sorodnik Ivan Breznik.

589

*Dober, plemenit človek,
ki je z nami živel,
nam ne more biti odvzet,
kajti v naših srcih
je zapustil
svetlo sled svoje dobrote
in plemenitosti.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, tašče in sestre

ANICE GRAČNAR

**iz Jezerc
(18. 7. 1927 – 26. 6. 2020)**

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje ter vse darovane sveče in svete maše.

Hvala gospodoma župnikoma Petru in Ivanu iz Gornjega Grada za lepo opravljen obred.

Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

604

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

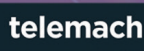
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

**Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije**

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

MED TEDNOM

SAMRA
TELENOVELA

21.00

ARENA

V OMREŽJU VAŠEGA OPERATERJA: T 2 193, TELEMACH 129, EON 700, TELEKOM 688, A1 311

VEDEŽEVANJE, ASTROLOGIJA,
NUMEROLOGIJA, REIKI, FENG SHUI

www.astrocenter.si

090 77 77

2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

radio celje

PONEDEDELJEK, 13. 7.
8.00 Zbor pri gostišču Medved v Novi vasi
Pohod do Šmartinskega jezera
11.00 Celjski mladinski center
Spletna tržnica Od vil do vilic, spletna predstavitev dejavnosti in proizvodov lokalnih pridelovalcev v regiji; vsak dan do 17. julija
TOREK, 14. 7.
10.00 in 17.00 Travnik pred Domom kulture Velenje
Torkove igrarije s Slovenskim društvom Hospic Velenjek, v primeru slabega vremena bodo igrarije odpadle
16.30 Večgeneracijski center Socio Celje
Skupina za malčke druženje mamic in malčkov s Cveto Skale
18.00 Mestna plaža Celje
Zabava s čarodejem Tonijem, v primeru dežja dogodek odpade
SREDA, 15. 7.
16.00 Mestna knjižnica Šoštanj
Zeliščarna vodi: Kata Laštro
20.00 Celjski mladinski center
Milonga večer argentinskega tanga

Občasne razstave

Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor: razstava prof. dr. Srečko Brodar, pionir slovenskega paleolitika, avtorica Nina Sovdat, do konca leta 2020, razstava Vitraji avtorja Aleksandra Sušnika; do sredine oktobra 2020
Pokrajinski muzej Celje, Stara grofija: razstava ob 130-letnici Alme M. Karlin, Azija me je povsem uročila; do 31. 8., razstava Čast in slava – Odlikovanja, medalje, znaki in značke iz zbirke Pokrajinskega muzeja Celje, avtor mag. Damir Žerič; do oktobra 2020
Galerija Račka: razstava Telo, avtorica Olja Grubič, do 31. 7.
Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Od dvojnega prostora do Evrope Conamare, izbor del iz stalne zbirke Centra sodobnih umetnosti Celje; do 30. 8.
Mestna galerija Šoštanj: fotografska razstava Tukaj, kjer sem, avtorica Tajda Lekše; do 18. 7.
Galerija Velenje: razstava Prestopanja/Crossings, avtorica Tina Mohorović; do 2. 8.

Muzej novejšje zgodovine Celje

Odpiralni čas: od torka do petka od 10.00 do 18.00, sobota od 9.00 do 13.00, nedelja od 14.00 do 18.00, ob ponedeljkih in praznikih zaprto.
Vsak dan si lahko v odpiralnem času ogledate stalno razstavo o

življenju Celja in Celjanov v 20. stoletju **Živeti v Celju**, razstavi v edinem slovenskem Otroškem muzeju Hermanov brlog – stalno **Brlog igrač** in novo občasno **Več kot barve** ter občasno razstavo **Kulturo ljudstvu!**, posvečeno 100-letnici kulturnega društva Svoboda Celje.
V Fotoateljeju in galeriji Pelikan pa si lahko po predhodni najavi ogledate novo občasno razstavo Pelikanovih portretov **Obrazi** in občasno razstavo **Fotohiša Pelikan 1899–1919–2019**.
Ogled razstav je možen le za **posameznike, družine in manjše skupine** (do 3 osebe) ob upoštevanju navodil, ki so jih pripravili, da bo vaš obisk v njihovem muzeju varen.

Pokrajinski muzej Celje

Odpiralni čas: od torka do nedelje od 10.00 do 18.00, ob ponedeljkih in praznikih zaprto.

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje
Stalne razstave: **Kulturno-zgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih** (prilagojeno za osebe z okvaro vida), **Alma M. Karlin Poti**

Razstavišče Knežji dvorec, Trg celjskih knezov 8, Celje
Stalna razstava: **Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd** (prazgodovinski del stalne arheološke razstave)

Muzej je odprt za vse obiskovalce z upoštevanjem pravil NIJZ (maska, socialna razdalja). Javna vodstva se bodo ponovno začela z mesecem junijem.

Stari grad Celje
Stari grad Celje je v juniju, juliju in avgustu odprt od 9.00 do 21.00, zadnji vstop je pol ure pred zaprtjem gradu.
Na gradu je lahko istočasno največ 50 ljudi hkrati. Če bo število obiskovalcev preseglo 50, bodo morali naslednji na obisk počakati. Na gradu bosta do nadaljnjega dva informatorja v odpiralnem času, saj je potreben tudi nadzor gibanja obiskovalcev in upoštevanje ukrepov.

Drevesna hiša v Mestnem gozdu in Spominska hiša Alme Karlin
Almina hiša je odprta ob petkih in sobotah od 10.00 do 17.00. Drevesna hiša je odprta od srede do petka od 17.00 do 19.00, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa od 14.00 do 19.00. Obe hiški sta v primeru dežja in slabega vremena zaprti.

Galerija Zgornji trg Šentjur

(stavba TIC), Ulica skladateljev Ipvavcev 17
Odpiralni čas od ponedeljka do petka od 9.00 do 16.00.
Stalne zbirke:
Muzej zakladi Rifnika (arheološki muzej z več kot 600 najdbami iz bližnjega arheološkega najdišča Rifnik),

Spominska soba New Swing Quarteta, Ipvavčeva hiša (hiša rodbine zdravnikov in skladatelj Ipvavcev),

Muzej južne železnice na železniški postaji Šentjur, možen ogled po dogovoru, tel. 051-311-074

1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1957 1958 1959 1960 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 →

novi tednik

Prvi v regiji!

fb Novi tednik www.novitednik.si

Več kot 75 razlogov za odlično branje o dogajanju v Savinjski regiji

Podjetje NT&RC, d.o.o.
opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvodi) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Ljubezen ne pozna ovir.

Foto: SHERPA

Ponovno najbolj iskana stvar v trgovini.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Spektakularne počitnice doma str. 36-37

Foto: SHERPA

»Če delaš dobro, se to pozna« str. 30-31

S kolesom po Sloveniji str. 32-33

Torbice iz šentjurske delavnice str. 34-35

Dr. Tonček Kregar, direktor Muzeja novejšje zgodovine Celje

»Za ugled države so najbolj odgovorne politične elite«

O razstavi Za domovino z rockom naprej, ki je prvi pokoronski projekt Muzeja novejšje zgodovine Celje, pravi, da je z odzivom nanjo enako kot avtor Sebastian Weber in ves kolektiv zelo zadovoljen in vesel, da jim jo je uspelo spraviti pod streho. Tudi zaradi te razstave, kot je še dejal dr. Tonček Kregar, sicer vsem tudi dobro znan kot pevec priljubljene skupine Mi2, obisk v celjskem muzeju novejšje zgodovine na letni ravni ne bo tako slab, kot bi bil sicer zaradi zaprtja muzeja v času epidemije in vseh zaščitnih ukrepov in kot bo žal v večini slovenskih muzejev. S tokratnim intervjuvancem, ki je kot zgodovinar strokovnjak za slovenski politični razvoj po letu 1918, sva spregovorila tudi o aktualnem razvpitem dogajanju ob prazniku dneva državnosti.

ROBERT GORJANC

Na razstavi ste imeli že kar nekaj imenitnih gostov, Zorana Predina, Tulia Furlaniča, Boro Đorđevića ... Je prišel še kdo, se je še kdo navjaval od bolj znanih rokerjev? Kakšnih tem ste dotikali v pogovorih s temi gosti, je šlo pri tem za zajeten odmerik nostalgije za starimi dobrimi časi rok glasbe?

Večina vseh, ki na razstavi nastopajo kot junaki različnih obdobij, je obljubila, da si bo razstavo ogledala v poletnem času. V pogovorih z vsemi, ki ste jih omenili, gre za neke anekdote, obujanje spominov, nostalgijo, zagotovo, čeprav moram reči, da brez pretiranega patosa, idealiziranja, solzavosti in sladkosti.

Je bilo v teh pogovorih tudi kaj besed o uporniškem vidiku roka, o tem, da ta v sodobnem potrošniškem času usiha, o čemer je bilo precej slišane tudi na novinarski konferenci pred odprtjem razstave? Kakšno jo torej vaše stališče glede tega, kako gledate na poslanstvo in sporočilnost roka danes in kaj v zvezi s tem sporoča ta razstava?

Seveda se dotaknemo tovrstnih vsebin, hočeš nočeš so se sestavni del te generacije, ki je zajeta na tej razstavi. Vsi skupaj ugotavljamo, da je rok kot kulturno družbeno gibanje izgubil svojo

moč, kar je bila njegova značilnost vse do konca osemdesetih let. Danes ugotavljamo, da je rok zgolj eden od glasbenih žanrov. Objokovati stare dobre čase je precej kontraproduktivno, vendar je dobro, da se jih zavedamo, spominjamo.

Je morda po prvih dneh razstave, obiskih gostov in vtisih o razstavi več zagnanosti in drznih misli, da bi bil celjski muzej novejšje zgodovine frontman, če se izrazim rok-vsko, muzeja rocka v Sloveniji, kot je na primer Muzej rocka Srbije, ki nima svojih prostorov za razliko od celjskega muzeja? Torej zakaj ne bi imeli takšnega vseslovenskega rok muzeja v Celju?

Ideja je seveda simpatična in zanimiva, vendar sem precejšen realist. Vemo, kako je danes z ustanavljanjem novih muzejev, da niso časi za to. Resnici na ljubo, ne glede na to kakšno osebno naklonjenost imam do tega, mislim, da je v Celju še nekaj drugih tovrstnih področij, ki imajo prednost in da so določene vsebine iz naše preteklosti bolj pomembne, da si bolj zaslužijo trajno obeležbo, zlasti s celjske perspektive. Konkretno govoriva o muzeju celjskega športa.

O tej temi več v nadaljevanju pogovora.

Sem pričakoval. Kar zadeva vzpostavitev rok muzeja na nacionalni ravni, bi bil takšen projekt seveda dobrodošel. Mogoče ni treba, da bi šlo za tako ozko usmerjenost, ampak recimo bolj za muzej slovenske pop kulture. Glede na vse okoliščine in objektivne dejavnike vendarle mislim, da tovrstni muzeji bolj sodijo v naše glavno mesto.

Ampak zakaj bi moralo biti vse v Ljubljani? Morda bi muzej roka, če še malo dolivam olja na to, lahko postal uspešnica, nekaj edinstvenega, kot je otroški muzej Hermanov brlog, ki letos slavi 25-letnico. Zakaj je ta muzej tako priljubljen, ne zgolj s svojo stalno postavitevjo, ampak tudi z imenitnimi občasnimi in izobraževalnimi razstavami, kot je bila na primer razstava o vodi ali kot je zdaj ta o barvah?

»Mislim, da je domoljubje predvsem aktivno državljanstvo, s katerim pokažemo, da spoštujemo državo in da jo imamo radi, ampak da nam tudi ni vseeno, kakšna je ta država.«

Res je. Otroški muzej Hermanov brlog je – že zato, ker je edini tovrsten muzej v slovenskem prostoru, a tudi v širšem srednjeevropskem jih ni ravno na pretek – res zaščitni znak ne samo našega muzeja, ampak tudi Celja. Je dodana vrednost kulturne in turistične ponudbe mesta in nanj smo lahko upravičeno ponosni. Na podoben način bi seveda veljalo razmišljati tudi na drugih področjih. Zakaj pa ne? Če se lahko Celje v slovenskem prostoru ponaša z edinim otroškim muzejem, bi se lahko tudi z muzejem ali s stalno razstavo pop kulture. No, zdaj moram negirati svojo prejšnjo izjavo, da bi takšen muzej bolj sodil v Ljubljano. Ampak spet se vračam, bodimo realisti, delajmo korak za korakom in se držimo prednostnih ciljev. Imamo vendarle še nekaj bolj organskih, tipično celjskih vsebin.

Konkretno je to Pelikanov atelje oziroma celovit kompleks Fotohiša Pelikan, ki na izhodišču celjske dediščine predstavlja fotografsko dediščino celotnega nacionalnega in tudi širšega prostora.

Torej že postaja nek vseslovenski projekt ... Tako je. Vendarle izhajamo iz naših vsebin, če se le da, jih razširimo na globalni prostor.

Pri projektu Fotohiša Pelikan ste tudi potrebovali nekaj drznosti, da ste iz dragocene zbirke naredili vseslovensko zgodbo, ki bo zdaj dobila dodatno razsežnost s Pelikanovo fotografsko hišo, z novo veliko muzejsko stavbo. Torej ambiciozni projekti kljub težkim časom lahko zaživijo?

Pelikanova zgodba je res zavidanja vredna in hvalevredno je, da je v devetdesetih letih prej-

šnjega stoletja takratno vodstvo muzeja na čelu z Andrejo Rihter prepoznalo ta zaklad, ki ga Celje premore z vidika tehnične kulturne dediščine. Zahvala gre tudi mestnim oblastem, ki so prav tako prisluhnile in prepoznale pomen te dediščine, tudi v zadnjem obdobju, ko smo začeli razmišljati o prevzemu celotne Pelikanove hiše. Ostajam optimist ne glede na negotove, neprijazne čase, ki se bodo zagotovo odražali tudi pri financiranju kulturnih projektov, zlasti kulturnih naložb. Ko je Mestna občina Celje odkupila to hišo in jo predala v upravljanje našemu muzeju, smo trajno zavarovali zgolj stavbo. Njena oživitve je resnično odvisna od sredstev, ampak v našem muzeju nikoli nismo samo čakali, da bo nekaj padlo z neba. Letos bomo, če bo vse po sreči, čeprav nimamo dodatnega financiranja za ta namen in ne glede

Tonček Kregar (1971)

je leta 1997 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani diplomiral iz zgodovine in obče sociologije ter na tamkajšnjem Oddelku za zgodovino najprej (2003) magistriral, nato (2007) tudi doktoriral. Njegova doktorska disertacija je leta 2007 izšla v knjižni obliki pod naslovom Med Tatrami in Triglavom (Primerjave narodnega razvoja Slovencev in Slovakov in njihovi kulturno-politični stiki 1848–1938). Leta 2009 je v nakladi več kot 40 tisoč izvodov izšel tudi njegov pregled druge svetovne vojne na Celjskem z naslovom Vigred se povrne. Od leta 1997 (z vmesno prekinitvijo med letoma 2000 in 2002, ko je bil direktor Mladinskega centra Celje) je zaposlen v Muzeju novejšje zgodovine Celje, zadnja štiri leta kot direktor. Skupini Mi2 se je pridružil leta 1998, tri leta po njeni ustanovitvi. Pod naslovom Kravatni gen je v knjižni obliki leta 2014 izšel tudi izbor njegovih kolumn za časnik Večer.

»Letos sem namenoma kupil slovensko zastavo in jo izobesil, tudi zato, da pokažem, da je ta država tudi moja, da sem ponosen državljani te države, da sem vesel, da jo imamo in da tako tudi navzven izkazujem svojo pripadnost.«

na gospodarske razmere, vendarle izvedli prvi gradbeni poseg pri obnovi stavbe.

Naš cilj je, da bi vsako leto, korak za korakom, ta muzej obnavljali in ga za javnost tudi odpirali po etapah in ne le čakali, da bi projekt bil končan na ključ. Nenazadnje to počnemo prvenstveno za ohranjanje celjske dediščine in za predstavitev dediščine v najširšem prostoru. V okviru tega se tudi povezujemo z nekaterimi udeleženci v slovenskem in evropskem merilu in nekoč bo to res stvar, na katero bomo lahko Celjani še bolj ponosni, kot smo zdaj.

Zdaj sva prišla do razstave o športu oziroma športnega muzeja. Pri tem se zdi, da v Celju, čeprav se razglša za mesto športa, še ni prave zagretosti za muzej s tega področja. Zakaj ni večje vneme ob takšni bogati zgodovini celjskega športa, tolikih uspehih, velikih tekmovaljih, ki jih je mesto pripravilo? To se zdi kar malo nerazumljivo.

Odgovor bi bil težko enoznačen. Strinjam se z vami, da ob pomembnih športnih dosežkih in večjih jubilejih zaživi ta ideja. Verjetno zgodovina, dediščina in posredno muzej kot ustanova, ki to združuje, vendarle niso tako blizu v zavesti odločevalcev, a morda tudi javnosti. Za to senzibilnost si bo treba še malo bolj prizadevati. Zagotovo gre tudi za nekatere upravičene strahove, da neka samostojna ustanova, namenjena temu projektu, ne bi bila smiselna, ker bi verjetno težko preživela, ker se te dejavnosti ne bi dalo tržiti, ne bi bilo dovolj obiskovalcev, ker bi bilo premalo atraktivno za ljubitelje športa iz vse Slovenije, tujine ... Vse te strahove sprejemam in se jih tudi zavedam.

Je to razlog, da predlagate neko srednjo pot, drugačno rešitev? Stalno razstavo v celjskem športu, ki bi bila v prostorih vašega muzeja?

Drži. Pred leti, ko smo v muzeju razmišljali o tem, smo prišli do izvedljive rešitve, da bi namesto samostojnega muzeja, ki bi zahteval dodatno infrastrukturo in finančne vložke, del naših prostorov namenili stalni razstavi o celjskem športu, kar je izvedljivo. Edina ovira je pomanjkanje prostora, ampak glede na to, da mestne oblasti postopoma rešujejo tudi problematiko depojev, za kar se jim tudi zahvaljujem, bi ustrezen prostor v naši hiši lahko sprostili. Potem je na nas, da pripravimo vsebino in vključimo vse udeležence, ki bi lahko prispevali k bogatemu gradivu za to razstavo. Draž in bistvo muzeja sta namreč še vedno v originalnih predmetih.

Ampak takšna razstava bi, tudi po tujih zgledih, bolj sodila v športno okolje, na primer na območje športnega parka na Hudinji.

Se popolnoma strinjam z vami. Če bi odločevalci našli rešitev za izvedbo tovrstnega projekta, bi to bilo idealno. V tem primeru je naš muzej absolutno pripravljen sodelovati z vidika stroke. Moj predlog je nekakšen kompromis, za katerega sem prepričan, da je lažje izvedljiv, dolgo-ročno pa stremimo k temu idealnemu modelu.

Pri tem projektu bi moralo biti več sodelovanja, povezovanja med različnimi ustanovami in posamezniki v mestu, ki hranijo gradivo. Gre tudi za turistični projekt, saj je njegov smisel predvsem v tem, da športno razstavo ali muzej obiskujejo tudi gledalci, ki prihajajo v Celje na športne prireditve, in tudi ostali turisti. Ali v mestu obstaja pripravljenost za sodelovanje na takšni višji ravni?

Absolutno sem zagovornik tovrstnega sodelovanja. Posamezne ustanove na vsakodnevni operativni ravni dobro sodelujemo tako med sabo kot z občinskimi službami. A vidim tudi določen primanjkljaj strateškega razmisleka o kulturi, dediščini, turizmu in vsem, kar sodi zraven. Manjka ambicioznejša vizija, kaj si sploh želimo in kako do tega priti.

Težki časi, ki jih zaradi koronavirusa preživljate muzeji, bodo najbrž misli na takšen ambiciozen projekt še odmaknili v prihodnost, saj se morate soočiti s tako imenovano »novo realnostjo«, ki je v tudi v vašem muzeju pustila precejšnje posledice, kar zadeva obisk. Sklepam, da se zaradi tega v muzeju kar precej bojite novega vala in ponovitve ukrepov, torej morebitnega zaprtja muzeja.

Vsi upamo, da tako drastičnih ukrepov ne bo več treba sprejemati. Od začetka maja, ko smo muzej ponovno odprli za javnost, delujemo v nekakšnih izrednih okoliščinah. Pri tem naj poudarim, da smo v veliki meri prepuščeni sami sebi, lastni iznajdljivosti, da nismo prejeli jasnih navodil od nobene od pristojnih ustanov. V takšni situaciji se kaže neka iznajdljivost posameznih muzejev in nekateri manjši muzeji, kot je tudi naš, smo bolj gibljivi, zato smo se v tej situaciji lažje znašli. Novim razmeram se torej kar uspešno prilagajamo, a je za to treba več ustvarjalnosti, samoiniciativnosti tako vodstva kot vseh zaposlenih, da lahko uresničujemo svoje poslanstvo. Konkretno delovanje našega muzeja dokazuje, da je to vendarle mogoče. Najlažje je vse pripisati nezmožnosti opravljanja dela, se prepustiti pasivnosti, ampak v našem muzeju se ne bomo predali.

Če greva še k politiki oziroma slovenski politični zgodovini, kjer ste strokovnjak za obdobje po letu 1918 ... Kako gledate na še eno v nizu

političnih razhajanj in delitev med Slovenci, ki jih je prinesla nedavna proslava ob dnevu državnosti v Ljubljani? V zadnjem stoletju in seveda še prej si je slovenski narod tako prizadeval za lastno državo, zdaj ko jo že skoraj trideset let ima, pa takšna razklanost? Kje so razlogi in kako doživljate vse to?

Naj odgovorim z druge perspektive. S precej neprijetnim občutkom opazujem, kaj se trenutno dogaja. Po eni strani so razkol, razdvojenost, politične delitve, bipolarnost v slovenski družbi nekaj tradicionalnega, kar se vleče že 150 let, če ne dlje. To je nekaj popolnoma normalnega, saj ne moremo vsi razmišljati na enak način. Delitve na levico in desnico, kar je sicer morda že nek pojem iz dvajsetega stoletja, ali bolj na liberalni in konservativni tabor, je nekaj samoumevnega. Dokler vse skupaj poteka v demokratičnih, civiliziranih okvirih, temu ne bi pripisoval prevelikega pomena, spet pa ne bi želel prilivati olja na ogenj teh nasprotij. V

»Z zaskrbljenostjo sem opazoval dogajanje v Celju, kjer je na petkovih protestih, ki so, ne glede na to, kako jih dojemamo, povsem legitimna, demokratična pravica vsakega posameznika, prišlo celo do fizičnih napadov. Gre za skrajno zavržno početje. Takšne in podobne stvari je treba odločno obsoditi in v kali zatreti, dokler smo še pravna in demokratična država ter preden vsi podivjamo.«

»Od začetka maja, ko smo muzej ponovno odprli za javnost, delujemo v nekakšnih izrednih okoliščinah.«

aktualni situaciji, ko stvari prihajajo do vrelišča, je naloga vseh, ki imamo možnost javnega nastopanja, da zadevo vendarle malce umirjamo.

Državno proslavo v Ljubljani sem si ogledal in imel pri tem mešane občutke. Zavedal sem se, da bo ta proslava zaradi svoje arhaičnosti, jasnosti, preprostosti vseh večjemu krogu ljudi kot nekatere predhodne proslave, ki so bile malo bolj urbano ambiciozne, bolj umetniško zasnovane, morda preveč »zatežene«. Iz tega vidika nimam težav, čeprav seveda to ni bila proslava po mojem okusu. A vendarle se mi zdi reduciranje slovenstva na to domačijsko, predmoderno, kičasto podobo preveč podcenjujoče in obenem kaže na veliko nerazumevanje, kaj so država, nacija, njena kultura in identiteta v 21. stoletju. Tako v kulturnem kot političnem smislu. Gre za ozkogledost, preprostost, pootročenost, ne glede na to, da so mi bile posamezne točke popolnoma simpatične. Gre za proslavo, ki bi si jo z veseljem ogledal v kakšnem lokalnem, podeželskem oz. bolj tradicionalnem okolju, zagotovo pa to ni bila proslava za nacionalno raven ob dnevu državnosti. Moram reči, da mi je bila naša proslava v Celju bolj všeč.

Ta praznik gre kar mimo nas, obravnavamo ga kot nebodigatreba. Le redki so, ki na ta dan na balkonu svoje hiše ali stanovanja obesijo zastavo, tudi kakšnih drugih simbolov državnost ne izkazujemo, da bi na primer ta dan nosili majice s simbolom Triglava ali kaj podobnega, da bi tudi simbolno izkazali povezanost, da bi se poistovetili s svojo državo. Zakaj nam je tako malo mar do tega, zakaj v treh desetletjih nismo razvili odnosa do tega?

Se popolnoma strinjam. Večkrat se ukvarjam z lastnim odnosom do teh stvari in s tem, kaj pri tem umanjka. V postmoderni družbi in pri sedanjem načinu življenja, ni mogoče pričakovati, da bi imeli odnos države, do njenih simbolov, kot je bilo značilno v dvajsetem stoletju. Po drugi strani lahko opazamo, da je koncept globalizacije načet, da je do nje vedno več odpora in da se spet vracamo v okvire nacionalne države. Gre za zelo kompleksne, včasih tudi kontradiktorne zadeve. Prav ta protislovja so prispevala, da smo v Sloveniji vzpostavili dvojen odnos do države in državnosti. Po eni strani imamo potencirano domoljubje zaradi domoljubja, ki si ga je prilastila ena politična opcija, za katero so vsi ostali tako rekoč izdajalci. Verjetno je takšno stališče po drugi strani izzvalo rahel odpor, da marsikdo že zaradi tega o tem domoljubju ne želi preveč govoriti, in to je napaka. Če se pri tem spet navežem na razvpito državno proslavo: vse lepo in prav, ljubko in prijazno, ampak podobe te

države, kot so bile prikazane na proslavi, so čista patetična, romantična idealizacija nečesa, kar z resničnostjo nima prav veliko zveze. Menim, da večino ljudi zanimajo in zadevajo stvarni problemi te države. Ta vprašanja, te težave je treba nagovarjati. Seveda je predpogoj spoštovanja lastne države tudi neka kolektivna zavest tako na individualni kot kolektivni ravni. Če bomo dobro poznali, kaj se je s Slovenci dogajalo v preteklosti, če bomo to res ponotranjili, bo odnos do lastne države znatno jasnejši.

Kaj je rešitev, več domovinske vzgoje v šolah?

Domovinska vzgoja kot predmet verjetno ne škodi, domovinski čut, pripadnost in identiteta so lahko del pouka vsakega predmeta, zlasti družboslovnih, humanističnih predmetov. Glede tega šolstvo zagotovo mora opraviti svoje delo, tudi ostale ustanove lahko prispevamo v povezavi s tem. Ampak prva in glavna stvar: za ugled države in pripadnost njej so najbolj odgovorne politične elite v državi. Če nam bodo te priskutile državo, potem bosta naš odnos in pripadnost upravičeno vedno slabša in šibkejša.

Ob koncu pogovora se vrtna še k roku. Težko pričakovan in v zadnjem trenutku odpovedan koncert v razprodanem Cankarjevem domu v Ljubljani tik pred razglasitvijo epidemije je bil za skupino Mi2 zagotovo udarec. Ste si že opomogli od tega, to je bil za vas vendarle tudi nek mejnik ali vrhunec v dolgem obdobju delovanja skupine?

Toliko smo že stari, toliko smo že izkusili vsega, da že skoraj ni stvari, ki bi nas lahko vrgla s tira. Bilo je res malo čudno, ampak smo si opomogli. Stvari smo vzeli takšne, kot so, upamo, da se bo stanje vendarle sčasoma izboljšalo in da bomo ta koncert v Cankarjevem domu slej ko prej lahko izvedli. Zaenkrat seveda kaže zelo slabo. Ta čas, ko ni mogoče izvajati koncertov, izkoriščamo ustvarjalno, za snemanje nove plošče.

Kako to, ko ne igrate na koncertih, vpliva na formo skupine, če uporabim še malo športnega žargona?

Pri ohranjanju forme gre tudi za to, da si ob »prekurjenosti« vzameš nekaj počitka. Člani Mi2 smo torej deloma tudi v tem procesu.

Torej je bila »korona« po svoje tudi dobrodošla?

Najbrž res, ampak smo se odpočili, zdaj pa se redno dobivamo na vajah, igramo, se družimo, vzdržujemo pozitiven duh v bendu, povezanost, in na ta način ohranjamo formo. Bo pa verjetno precejšen izziv in doživetje, ko se bomo prvič v polni zasedbi vrnili na oder ter imeli pravi koncert.

Foto: SHERPA

Tonček Kregar upa, da tako drastičnih ukrepov, kot je bilo zaprtje muzeja v času epidemije, več ne bo.

Na velikem odru razstave Za domovino z rockom naprej

Maja Hrastnik pripoveduje zgodbo, kako se je pozdravila

»Skoraj sem ostala brez noge«

»Življenje me je prisililo, da sem razgalila svoje najgloblje bolečine in prižgala luč v svojih najtemnejših delih. Svetloba razblini temo. Tako zmorem zdaj s svojo močjo prižgati luč in vero tudi v drugih.« 38-letna Maja Hrastnik ob diagnozi – imate le tri mesece življenja – ni obupala, temveč je stopila na pot sprejemanja življenja. Četudi velikokrat boli do kričечега joka.

BARBARA GRADIČ OSET

38-letna Maja Hrastnik je zaljubljena v sonce, smeh in morje, večna popotnica, zadnja tri leta pretežno na potovanju vase. Vedno bližje je zavedanju, da je sleherni trenutek našega življenja čudež in da vse naše težave ustvarja lastni um, na drugi ljudje in ne svet. A pot do tega spoznanja je bila dolga.

Do 26. leta je bila Maja zdrava. Leta 2007 so ji diagnosticirali hondrosarkom na medenici. »Zdaj ko se zaradi zdravljenja pogostejše vračam v otroštvo, se spomnim, da kot otrok nisem občutila vročine. Tudi ko je moja telesna temperatura 39 stopinj Celzija, tega nisem zaznala. Vročine v svojem telesu še vedno ne zaznam. Vem, da

sem v maternici preko mame prebolela meningitis. Kot dojenčica sem takoj dobila vročino, odpeljali so me v Ljubljano in mesec dni sem bila ločena od mame. Porod je bil travma, kasneje sem bila ločena od ljube osebe. To je zelo veliko za enega otroka. Tega mi zdravniki nikoli niso povedali, ker se jim ni zdelo pomembno. Zdaj ko raziskujem svojo preteklost, sestavljam kocke, kako je do mojih težav prišlo. Nekateri znaki so bili že pri rojstvu.«

Le še trije meseci življenja

Prvo operacijo je imela leta 1997 na stopalu, operirali so ji več manjših in večjih tumorjev. Leta 2007 je

imela prvi pregled, ko je začutila bolečine po nogi zaradi tumorja v medenici. Na onkologiji je srečala nečutečo onkologinjo. »Poimenovala sem jo branjevka. Bila je brez karizme in poleg tega je imela še slabe strokovne izkušnje. Brez posebnih olupševanj mi je rekla, da imam pred sabo le tri mesece življenja in da bom po operaciji invalidka. Njen načrt je bil, da mi bo odrezala nogo, ker drugega ne zna.«

To je bil šok za Majo in do naslednjega obiska si je pripravila vprašanja o operaciji. Kmalu ji je postalo jasno, da se njuni sliki o poteku zdravljenja ne skladata. »Bila je tako iz sebe, ko sem ji zastavljala vprašanja, da mi je zabrusila, naj si grem v rehabilitacijski center Soča pred operacijo.«

jo pogledat, kako bo z mano po njej. V mislih me je odpisala. Takrat sem sanjala, da sem se zbudila in nisem imela noge. Bilo je blizu tega, da bi ostala brez noge. Šla sem stran od te zdravnice, kajti če imam le tri mesece življenja, potem ne potrebujem takšnega načina pogovora.«

Rešitev v Gradcu

Maja ni nasedla njenim besedam. Pot jo je peljala do kirurga v Gradcu, za katerega je bila operacija »mala malica«. Hitro se je rehabilitirala, hodila je brez opornic, se vrnila v stare tirnice življenja, a je bogatejša za izkušnjo. V njenih sanjah se pokažejo prve razsvetlitve. V svojih močnih sanjah se je videla, kako pleše. Salso. Sanjam so sledile zabave v španskih ritmih, ki so ji pomagale, da se je dvignila iz tega morečega počutja.

Salsa je ples, kjer imajo boki močno vlogo. Kot bi želela pokazati, da njena medenica in noge zmorejo. »Nihče mi nič ne more. Lahko plešem. Na nobeni zabavi nisem sedela. Ko sem slišala ritme, so me dvignili, postala sem prerojena. Zelo me je vleklo v špansko govoreče dežele.«

Tempirana bomba

Njeno življenje je šlo dalje. Na rednih pregledih

je bilo vse v redu, tumorji, ki niso bili nevarni, so mirovali. A ostala so ista služba, isto okolje, isti ljudje, iste misli, ista dejanja. Maja je mislila, da živi. »Alternative nisem posebej iskala, a globoko v sebi sem že zaznavala, da sem tempirana bomba, da hiram od znotraj in zunaj, da moj obraz izgublja sijaj. Vedela sem, da moram najti nekoga, ki mi bo pomagal odkriti vzroke za bolezen.« Iskala je le njega, Marjana Ogorevca in njegovo metodo karmične diagnostike. A se nekako nista našla. Bolečino, ki se je dlje časa pojavljala v nogi, je na vse načine preslišala.

Druga operacija še hujša kot prva

Julija 2016 je bila druga operacija še precej hujša kot prva. Napovedi so bile spet strašljive – da hoja brez bergel ne bo mogoča. Po deseturni operaciji je sanjala, da pleše na peščenici plaži. Ko jo je zjutraj obiskal kirurg, vidno utrujen, ker mu je uspelo naseliti vse predvidene dele titana v njeno medenico, mu je rekla: »Hvala Bogu za bogove na zemlji!« Kljub vsem opojnim zdravilom so bile bolečine neznosne. Bila je le napol prisotna v tem prostoru in času. Po 14 dneh je šla domov, kjer se je pojavila abstinenčna kriza zaradi vseh narkotikov. Po dveh mesecih ležanja je zmogla narediti nekaj korakov do kopalnice in nazaj. Pet mesecev po operaciji je Maja shodila in 18 mesecev po operaciji se je vrnila v službo. Strokovnjaki so bili presenečeni nad tem, kaj je po tako hudi operaciji še mogoče.

V tem času je do nje tudi prišla informacija, da se mora udeležiti šole Marjana Ogorevca. »Takoj sem

»Telo je inteligentno, skupek celic dela zato, da smo zdravi. A z našimi mislimi delamo proti njemu. Tesla je rekel, da je telo tako krhko, da ga lahko uniči ena misel. Višje kot se dvigaš, manj je prostora za temne misli. Moja duša hoče iti do konca, da bom pustila vsakršno idejo o materialnem. Telo ima moč samozdravljenja. Zdravilci samo nakažejo pot, odprejo z energijo, nihče drug tega ne more.«

»Ob prvi diagnozi sem se tisočkrat na dan vprašala, zakaj ravno jaz, ki nikomur nisem nič žalega hotela. A to se je spraševal moj um. To iščeš navzven. Freud je rekel, kdor gleda na zunaj, sanja, kdor gleda navznoter, je razsvetljen. Za zemeljske oči je grozno, je muka, je težko, a tam gor tega ni. Tam se ne loči dobro in slabo, samo je. Duša kot zavest točno ve, kaj rabi, ona se smeji, ona je radostna, če ne obupaš in greš naprej. To je bilo v mojem načrtu.«

»Maja v sanskrtu pomeni iluzija, zabloda, v kateri živimo. Vidimo masko, ne vidimo tistega za njo. Treba je sprejeti vse, kar mi življenje ponudi, šele nato se lahko odločim, kaj bom naredila. Ko zastor pade, ko bom doje-la vzroke, se bodo vibracije spremenile.«

»Človek mora sprejeti pot, ki mu je namenjena. Če tega ne naredi, se bori proti sebi. Bistvo našega bivanja je sprejeti vse. Nič ni dobro in nič ni slabo.«

»Strah pred smrtjo še vedno predelujem, čeprav ga je vedno manj. Moj um se še javlja. Na neki stopnji me ni strah, ker mi je jasno, da umre le telo, duša pa gre. Ko pride čas, greš. Čutim, da se počasi spuščam in predelujem strah pred smrtjo.«

»Preteklost zame ne obstaja, kot tudi ne prihodnost, jaz sem tu.«

»Vse, kar se zgodi, je z razlogom. Sprejeti moramo dobro in slabo.«

kujem svojo prihodnost. Ne koristi mi bivanje v preteklosti niti v prihodnosti. Življenje me brusi in me preizkuša, udariti me je moralo tam, kjer najbolj boli, sicer se ne bi prebudila. Zdaj vem, da nisem žrtev, da nisem uboga, da moram sprejeti vsako preizkušnjo.«

Med počitnicami, ki jih je preživela s partnerjem, je tretji dan začutila bolečine v prsnem košu. Vedno težje je dihal, a kljub bolečinam je preživela krasne počitnice. Takoj je posumila, da gre za metastaze na pljučih. Kljub številnim pregledom so zdravniki njene domneve zanikali, sumili so, da ima pljučnico. V Gradcu imajo na srečo druga znanja in so ji povedali, da nima pljučnice, temveč da takoj potrebuje bronhoskopijo, s katero so potrdili, da ima metastaze. Potrebna je bila operacija.

Popolnoma sprejema svojo bolezen

Lani decembra je imela četrto operacijo, letos januarja že peto. »Vse sprejemam, ne jočem in se ne upiram. Spet sem se poglobila vase in v meni je zavladal blažen mir. Oddahnila sem si. Popolnoma sprejemam svojo bolezen, ki je moja učiteljica in prijateljica. Zdaj sprejemam tudi to, da me je rak dobil v svoje kremplje in me nadvladal. Sprejemam ga. Ne bežim več. Kdo pa je on? On ni resnica, on ni življenje, je le manifestacija vzrokov iz višjih ravni naše zavesti, je tudi zapuščina iz naših prejšnjih življenj. In predvsem je naša priložnost, da se vrnemo k sebi.«

»Nisem se predala«

Ob toliko preizkušnjah bi številni ljudje odnehali, zapustili tukajšnje življenje. Maja je bila izbranka, ki ob besedah, da zanjo tukaj ni več prihodnosti, ni klecnila. »V času krize ponavadi začnemo razmišljati o smislu življenja. Lahko odkrijemo nekaj, kar nam ni všeč. Sama nisem imela težav s tem, da mi nekaj ni všeč. Ko sem prišla do srčne čakre, sem ugotovila, koliko laži in prevar je v nas zaradi uma, ker se istoveti-

»Sokrat je vedel, da največji blagoslov prihaja k nam skozi norost. Vsak dan blagoslavljam svojo dušo, ker je tako pogumna in si je izbrala taksno pot.«

»Bujni lasje mi nič ne koristijo, če v meni ni ljubezni. To je le začasno stanje, seveda mi ni prijetno, a skregala sem se z onkologinjo, ker je želela, da nosim lasuljo, a tega nisem želela. Kaj bodi drugi rekli, ni moj problem.«

ki se ne prebudi, je za planet Zemlja kot rakasta celica za telo.«

Popoln partner

Septembra 2018 je na potovanju po Španiji spoznala »komplementarnega« partnerja. To je bila oseba, o kateri je Maja sanjala že dva meseca prej. Popolnoma preroško je bilo, točno tam, kjer je sanjala, na beli peščeni plaži ga je prvič srečala. »Dogovor duš je to. Popoln blagoslov. Popolnoma sem se prepustila tej energiji in vsakemu privoščim, da se mu kaj podobnega zgodi. Ko sta se najini polji združili, je postalo nekaj še močnejšega in učinek je pospešil samozdravljenje. Začutila sem enost, po čemer sem hrepenela.«

Življenje jo brusi in preizkuša

A ko se je vrnila domov, je začutila bolečino v nogi. Čeprav se je Maja preobrazila, je bolečina rasla. Februarja 2019 je spet morala na operacijo. Tokrat je bil prizadeta stegnenica. Odstranili so ji 30 odstotkov mišic, ki so potrebne za hojo brez opornic. »Jaz sem oblikovalka svojega življenja. Edino, kar imam na voljo, je ta trenutek tukaj in zdaj in iz tega trenutka obli-

mo z njim, ker mislimo, da smo to mi. To je bila zame največja bolečina. Ničesar za nazaj ne morem in ne želim spremeniti. Vsaka preizkušnja mi je samo pomagala, da sem prišla še bolj v stik s sabo. Duša si želi samo rasti, se osvobajati. Težje so preizkušnje, večja je njena rast. Če pogledam svojo prehojeno pot v pičlih treh letih, lahko rečem, da je moja duša presrečna. Nisem se predala, a bi se lahko.«

Terapevt Marjan Ogorevc je nekoč dejal, da kadar človek ne ve, kako se odločiti, naj se odloči drugače, kot meni večina. Tako se nikoli ne zmoti. Kadar resnično spoznamo, kdo v resnici smo, kaj je naše poslanstvo, smo drugačni od večine. Srečni v svojem bistvu. Maja Hrastnik je ena od izbranih, ki je slišala svoj notranji glas, prižgala je svetlobo, ljubezen, radost, veselje, srečo, blagostanje ... »Bog ne želi, da bi tukaj trpeli. Le naš um nas usmerja v temo. Um napajamo mi, s svojimi strahovi in prepričanji. Mi imamo svoj vir, ko se mu predamo, je um utišan, takrat zaživi naš pravi jaz, maske odpadejo. Odločitev je vedno naša.«

Foto: SHERPA

Ko se je treba pozdraviti

se vpisala v šolo za bioterapevte po karmični diagnostiki pri Neli Rep in Marjanu Ogorevcu ter poleti odšla na delavnice na Ižu. Začela sem delati na sebi. Vidno sem se preobrazila. Spoznavala sem sebe, svoje sebstvo. Luč v meni je bila prižgana. Videla sem širšo sliko sebe, svojega preteklega življenja, videla njegov pomen in namen.«

V prvem letniku študija je Maja odkrivala vzrok za svoje bolezni. Posledično so se spreminjali odnosi, na pot so ji prihajali novi ljudje. Prijatelji, ki to niso bili, so takoj izpuhteli iz njenega življenja. Vse to je bil dokaz, da dviguje svojo frekvenco, svojo zavest. »Kot čebula sem se lupila. A počasi sta prihajali moč in svetloba, to,

kar sem. Predelati je treba stvari, ker če jih ne, jih preneseš na naslednje rodove. Ko delaš na sebi, pozdraviš rodove za nazaj in naprej. Pogumna je bila moja duša, da si izbrala takšno nalogo. Vsi smo eno. Iz enega vira prihajamo. Tega vedenja ni, ker smo preveč obrnjeni k sebi. Guruji označujejo zaspane ljudi, tiste, ki ne delajo na sebi, kot zločin proti človeštvu. Ta,

Alenka Pisanec iz Hotunj prisega na kakovost in dobre odnose

»Če delaš dobro, se to pozna«

Zgodba podjetja Alenke slaščice se je začela, ko je Alenka Pisanec iz Hotunj imela za seboj dve večji življenjski prelomnici. »Kot ekonomistka sem bila deset let zaposlena v Alposu. Službo sem rada opravljala. Ko je podjetje šlo v stečaj, ni bilo ne denarja, tudi odnosi so se skrhal. Tri mesece smo bili brez plač. Takrat sem zbolela zaradi raka ščitnice. Sledila sta operacija in zdravljenje na onkologiji v Ljubljani. Nisem dobila »velikega«, ampak »malega« raka. Razumela sem ga kot opozorilo. Če bi s takšnim načinom življenja nadaljevala, bi se bolezen zagotovo vrnila,« se spominja Alenka Pisanec.

MARJETKA R. LESJAK

Po ozdravitvi in po stečaju podjetja, v katerem je prevzemala več odgovornosti, kot bi ji bilo treba, je takrat še ekonomistka Alenka sprejela trden sklep, da nikoli več ne bo delala v komerciali. »Raje bi šla delat kot čistilka ali polnit police, samo v prodajo ne več. Kljub temu sklepu sem šla na nekaj razgovorov za službo v trženju, a mi je bilo vedno bolj jasno, da je sistem povsod enak. Moraš prodajati ne glede na vse. Sredstva niso pomembna, zgolj cilj – prodaja. Tega nisem zmogla. Nisem mogla lagati ljudem. Sem namreč že od nekdaj odkrita oseba in ljudem raje povem resnico v obraz.« Alenkina pomembna opora v tem času je bila in še vedno je Ksenija Benšek iz Izobraževalnega centra Eksena. »Udeleževala sem se njenih izobraževanj o teoriji vrednostnega uspeha in brez njenega

vodenja ter absolutne podpore najbrž ne bi zmogla iti po tej poti, ki sem jo izbrala.« Pol leta po stečaju podjetja je bila namreč Alenka prijavljena na zavodu za zaposlovanje. V tem obdobju je intenzivno razmišljala, kaj bi počela. »Brala sem kuharske knjige in knjige o peki. V nekem trenutku sem se odločila, da bom slaščičarka, in sem mami povedala o svoji nameri. Mama je komentirala: »Super ideja. Samo nekaj bi te opozorila: ti nič ne znaš peči.« A sama pri sebi sem bila trdno odločena, da bo to tisto, kar bom počela.«

V posel brez kreditov

Tako je vzela v roke knjigo z recepti slaščičarske mojstrice Alenke Kodele in naredila prvo torto po njenem receptu, ki je uspela. Uspela je tudi druga, tretja. »Spoznala sem, da mi peka tort, piškotov in sladic uspeva. Vendar sem vedela, da za odprtje podjetja potrebujem tudi uradno izobrazbo. Vpisala sem se v slaščičarsko šolo v Ljubljani, kjer sem pridobila

slaščičarsko izobrazbo. »Izjemno pomembno se lastnici blagovne znamke Alenkine slaščice zdi tudi, da so jim v šoli privzgojili odnos do hrane. To je izjemno pomemben vidik pri opravljanju slaščičarske dejavnosti, ki ga noben hiter tečaj ali posnemanje izdelave neke slaščice po videu na Youtubeu ne da. »Prakso smo opravljali v šoli, kjer smo morali pri delu upoštevati tudi zahteve Haccap sistema. Tudi zaključne izpite smo imeli.«

Po opravljenem šolanju je Alenka Pisanec tri leta delala v eni od celjskih slaščičarn, nato je odprla svoje podjetje. »Vse prihranke sem namenila temu, zato sem si proizvodne prostore uredila brez vseh kreditov.

En stečaj v življenju sem že preživela, zato sem vedela, da bom delala samo s tem, kar imam. Slaščičarsko delo sem tako začela v svoji delavnici z navadnim ročnim mešalnikom in običajnim domačim pomivalnim strojem. Opremo sem kupovala sproti, ko se je nabralo nekaj zaslužka.«

Vedno sveži izdelki

Pomembna prednost, ki jo je slaščičarska mojstrica prinesla s seboj v nov poklic, je njena prvotna izobrazba. »Ker imam komercialno vendarle v krvi, sem se odločila, da bom ustvarila svojo prodajno mrežo tort in sladoledov s pomočjo kavarn. Prav tako predstavlja velik doprinos k mojemu uspehu vsa Ponikva, kraj, kjer živim, ker so me ljudje izjemno lepo sprejeli.« Alenkino podjetje zdaj deluje štiri leta in pol, v njem so dve redno zaposleni in pogodbeni sodelavki, ki pomagata pri razvoju slaščic. Svoje izdelke prodaja na območju občin Rogaška Slatina, Podčetrtek, Vojnik, Celje, Žalec, Šentjur. »Brez družine, moža in staršev, tega poklica ne bi zmogla. Pri tej dejavnosti je namreč tako, da morajo

biti vse sestavine vedno sveže in da je treba izdelke narediti za ob točno določeni uri, in sicer po naročilu stranke.« To pomeni tudi, da njen delavnik niti približno ni primerljiv z delavnikom v katerem drugem poklicu. »Ob ponedeljkih čistimo in nabavljamo sestavine, ki jih zmanjka ob koncu tedna. V torek, sredo in četrtek delamo manj ur. V četrtek in petek se začnemo pripravljati za konec tedna. Od petka do nedelje delamo tudi po 12 ali 14 ur. Izdelki morajo biti sveži, ko jih naročnik prevzame.«

Iz prejšnjega poklica je Alenka prinesla tudi zavedanje o pomenu odnosa do stranke.

»Vem, kam in koga je treba poklicati, kako oddati ponudbo, kako se pogajati z dobaviteljem, kaj zahtevati. Tega znanja v obrtniških poklicih manjka. Tudi znanja o branju lastnih bilanc in vodenju financ je premalo. Tega v srednji šoli ne naučijo.« Ko je začela svoje podjetje, ni imela reklamne kampanje. Še vedno nima niti spletne strani, a je kljub temu njena dejavnost vedno bolj uspešna. »Če delaš dobro, se to pozna. Največ naredi reklama od ust do ust. Prav poboža mi dušo, ko mi nekdo pove, da tort sicer ne je, moja pa se mu zdi okusna. To je tisto, zaradi česar rada to počnem.« Z določenimi kavarnami je začela sodelovati prav takrat, ko so tudi one začele svoje pot in so potrebovale nekoga za dobavo slaščic.

»Ta -

kšen primer je Ramna plaža. Še vedno super sodelujemo. Z nekaterimi sem zaradi različnih okoliščin, ki niso bile dobre, prenehala sodelovati.«

V tem poslu ni bližnjic

Kakovostne sestavine in dejstvo, da pri izdelavi zavrača bližnjice v obliki praškov in drugih umetnih sestavin, odlikujejo Alenkine torte. »Spečem biskvit, kot so ga včasih pekli. Krema naredim iz pravih kakovostnih sestavin. Torte prelivam s čokolado, ne z »mirror glazir«, ne s sladkorjem, ne oblagam jih s tičino maso. Tako torte za otroke raje obmažem s smetano ali z vanilijevo kremo ali jih oblijem z belo čokolado. Poročne torte po želji oblečem v masleno kremo.« Veliko je povpraševanja po veganskih, LCHF- in presnih tortah. Alenka v svoji proizvodni delavnici izdeluje približno 20 različnih vrst tort, ki so velikosti za 10 do 100 kosov.

Čeprav ji kdo kdaj ponudi kakšen umeten izdelek, s katerim bi izdelavo torte pocenila, takšne možnosti slaščičarka Alenka zavrača. »Če je torta iz kakovostnih sestavin, ki jih uporabljam, vredna 50 evrov, ne bom razmišljala, kako jo poceniti na način, da bi uporabljala tretjerazredne ali celo umetne sestavine. Podjetja rada to počnejo, vendar sama vztrajam pri kakovosti. Vsak lahko kadarkoli stopi v mojo proizvodnjo in si ogleda, kakšne sestavine uporabljam in kako delam. Nimam česa skrivati. Uporabljam kakovostno moko, smetano, maslo, čokolado.« Včasih je bilo dovolj, če ste torto pri Alenkinih slaščicah naročili tri dni prej, preden ste jo potrebovali, jo je zdaj treba najmanj dva tedna prej. »Morala sem se naučiti reči ne in kakšno naročilo tudi zavrniti, če sem vedela, da ga ne bom zmogla. Pri tem se nisem smela bati, da se naročnik ne bo več vrnil. Ker se je vrnil.«

Ljubezen do hrane

Slaščičarska delavnica v Hotunjah ima še eno izstopajočo in za današnji svet izjemno redko odliko. »V moji proizvodnji ni obrekovanja. Tega ne dovolim. Delamo s hrano, se dotikamo sestavin. Hrana je živa. Včasih me kdo vpraša, kakšne sestavine uporabljam, da so moje torte tako dobre. Vedno rečem, da je to zato, ker je v njih tudi delček mene. V proizvodnji pri meni ni slabe volje. Tudi če je kdaj hudo in smo že 14 ur na nogah, imam vseeno pred očmi osebo, ki ji je namenjen izdelek, ki ga izdelujem. Pri tem ni pomembno, ali

»Zdaj je deset let od moje ozdravitve. Sem povsem zdrava. Če se mi v življenju pojavi kakšno hotenje, se pogledam v ogledalo, vidim brazgotino in se opomnim, da je onkološki inštitut čisto blizu. Med zdravljenjem na onkologiji sem videla nešteto zgodb ljudi, ki so prebolevali raka, in to mi je dalo misliti za vse življenje.«

je ura ena ali sedem zjutraj. To je ljubezen do hrane.«

In prav takšnega odnosa je bila Alenka deležna že kot majhen otrok. »Spomnim se pečenih jabolk, ki jih je zame pekla stara mama. Ker je vedela, da jih obožujem, in ker me je imela rada, mi jih je pripravila z ljubeznijo. Tudi zato so bila njena pečena jabolka zame najbolj slastna jed.« To je povsem drugačen pristop do hrane, kot smo ga vajeni v današnjem »instantnem« času, kjer mora biti vse hitro in takoj, pri čemer je nepomembno, iz kakšnih sestavin je jed in iz kakšnih rok prihaja.

Ves čas se Alenka Pisanec, ki poleg tort izdeluje še sladolede, sla-dice v kozarcih in peciva, udeležuje slaščičarskih izobraževanj v tujini. »Zelo veliko sem odnesla iz Belgije, kjer sem se pri Callebautu srečala z vrhunskimi strokovnjaki, ki razvijajo nove izdelke in postopke.« Rada se udeležuje sejmov za svojo panogo, tudi zaradi druženja in povezovanja s slaščičarji. »Pri nas smo v pomoč drug drugemu. Ni se mi še zgodilo, da ne bi dobila odgovora kolega, če sem ga kaj vprašala. Tudi s Klemnom, lastnikom znamke K-cake, ki je v moji neposredni bližini, si nisva nelojalna konkurenca, ampak dobro sodelujeva. Hvaležna sem za takšne odnose med nami.«

Temeljne vrednote, na katerih raste Alenkin posel, so pošten odnos, spoštovanje do drugih in močna življenjska energija. »Če tudi sem kdaj utrujena, ne »jamram«. Ne maram obrekovanja. Bodimo ljudje drug do drugega. Poveselimo se, pojejmo nekaj, imejmo se radi. Včasih mi kdo reče, da me občuduje, kako grem z nasmehom skozi življenje, čeprav se mi ne dogajajo samo lepe reči. Življenje je lepo! Saj se tu in tam zgodi kaj slabega, ampak v celoti je to nekaj najlepšega.«

Iz tega pozitivnega odnosa do življenja Alenka črpa energijo za delo, ki zna biti tudi utrujajoče, in iz tega odnosa se rojevajo tudi njeni načrti. »Želim si razviti torto, ki bi bila sestavljena zgolj iz lokalnih sestavin, in torto, ki bi bila avtohtona za šentjurski prostor.« In še eno majhno nenavadno željo ima hotunjska slaščičarka: želi si svoj prostor za prodajo lastnih izdelkov v premični obliki, v kombiju ali prikolic.

»Ljudje vedno bolj cenijo naravne sladice.«

»Vedno naredim najboljše, kar zmorem.«

»Moje vodilno načelo je, da je vsebina izdelka pomembnejša od oblike. V modernem slaščičarstvu se od slaščičarja že skoraj zahteva, da je obenem tudi kipar. Jaz delam vsebino in ne kiparim. Udeležila sem se izobraževanja v Veliki Britaniji, kjer je jasna ločnica med slaščičarji in »dekorerji«. Slaščičar izdelava torto in jo preda »dekorerju«. Ta jo okraši, kot avtorja torte sta potem podpisana oba. Pri nas se pa vse pričakuje od ene in iste osebe.«

Proti Vinici na potovanju po Sloveniji leta 2018

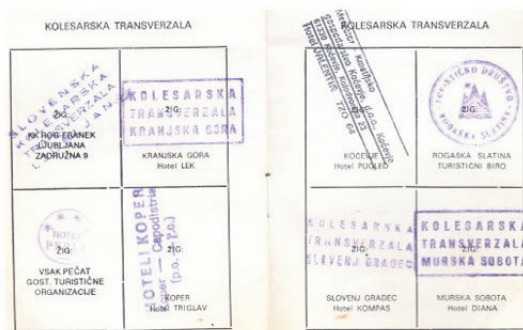

Pred Črnim Kalom

Širni svetovi navdušenega kolesarja Silva Jakopca

Po četrto stoletja ponovno s kolesom po Sloveniji

PO NEKDANJI SLOVENSKE KOLESARSKI TRANSVERZALI

Zemljevid legendarne kolesarske poti, ki jo v teh dneh Silvo Jakopce spet osvaja v počastitev jubileja, ko je prevozil slovensko transverzalo.

Navdušen rekreativni kolesar Silvo Jakopce iz Zidanega Mosta, ki že leta živi v Laškem, si je letos zadal svojevrsten izziv. Po četrto stoletja, odkar je prevozil slovensko kolesarsko transverzalo, je ob jubileju sklenil, da se bo spet podal po tej zahtevni in zanimivi kolesarski poti, dolgi 1.003 km. Njen idejni oče je znameniti Tone Fornezzi – Tof, prav tako velik ljubitelj rekreativnega kolesarstva. Zdaj ko berete ta prispevek, je Silvo Jakopce, ki se je na pot odpravil v ponedeljek, na svoji jubilejni turi že na četrti etapi Jesenice–Koper, dolgi 228 kilometrov.

ROBERT GORJANC

Na pot se je odpravil iz domačega Laškega, kar je tudi edina večja sprememba v primerjavi s transverzalo pred 25 leti, ko je kolesarjenje po Sloveniji začel v Rogaški Slatini. Silvo, tudi član Kolesarskega kluba Laško, je že nekaj let upokojenec, pred tem pa je delal kot strojevodja na Slovenskih železnicah. S prvimi daljšimi kolesarskimi turami se je spoprijel ob koncu prejšnjega stoletja.

Leta 1989 sta se s prijateljem iz Radeč odpravila iz Zidanega Mosta, kjer je Silvo takrat živel, do Novega me-

sta. »Takšno pot danes danes prekosariš v enem dnevu, takrat sva zanjo porabila dva dneva. Takrat sem si celo na kredit kupil novo kolo, Rogovega Maratona. To je bila prav posebne vrste avanturistična vožnja, ki si je danes ni mogoče več predstavljati – v kavbojkah in »teniskah« All star, v nekakšnem hipijevskem slogu. Dopust v tistem letu sem izkoristil še za turo do Dravograda, z drugim prijateljem, samostojno sem se odpravil še do Crikvenice. Po vsem tem me je kolesarjenje popolnoma prevzelo,«

se je svojih začetkov spominjal Silvo Jakopce, ki se je na valu novo odkritega navdušenja leto pozneje že lotil dvotedenskega kolesarskega potovanja po Istri. Potem se nekaj let večjih kolesarskih projektov ni loteval, a to ne pomeni, da je navdušenje za nje usahnilo.

Po Tofovi transverzali v različnih oblikah

Želja po ponovni daljši turi se je prebudila, ko je v takratni reviji Trim zasledil članek o Slovenski kolesarski transverzali. Pri Kolesarskem klubu Rog Franek, ki je zasnoval transverzalo, je naročil knjižico, v kateri so zbrani informacije in napotki o tej poti. Poseben čar knjižice so bila mesta za žige, ki jih je bilo treba zbrati na več kot tisoč kilometrov dolgi turi in ki so dokazovali izpolnitev cilja. Te preizkušnje se je lotil leta 1995.

»Progo slovenske transverzale, ki je bila takrat v precejšnji meri še makadamska, sem prevozil v pe-

Tudi preznjena majica potrebuje nekaj odmora – v kampu Vili

Zemljevid Petrolove transverzale S kolesom na pot z označenimi kraji, kjer je bilo mogoče pridobiti žige.

Na križišču v Cankovi

Na poti v kolesarsko velesilo

tih dneh. Ampak to je bilo bolj eno samo divjanje in manj potovanje. S te ture tudi nimam fotografij, saj s sabo sploh nisem imel fotoaparata, za kar mi je še danes žal,« se Silvo tudi z nekaj grenkobe spominja pomembnega dosežka, ki je fotografsko ostal nezabeležen. Z leti, ko že bolj živimo od spominov, takšni spodsljaji povzročijo nekaj trenutne tesnobe, a jo vrtnec življenja hitro premaga.

V letih, ki so sledila, se je Silvo Jakopec udeleževal rekreativnih kolesarskih maratonov, s kolesom je potoval tudi po tujini ...

Dvajset let po prevoženih Slovenski kolesarski transverzali ga je zamikalo, da bi spet opravil to preizkušnjo, vendar v obratni smeri kot prvič. »Ko sem se na internetu pozanimal, kako je s to transverzalo, sem ugotovil, da ni o njej več nobenih informacij in da je ta projekt očitno ugasnil. Sem pa odkril Petrolovo kolesarsko transverzalo, ki se imenuje S kolesom na poti in je nekakšna naslednica slovenske, saj je speljana po skoraj isti poti. Razlika je bila v tem, da sem žige dobival na Petrolovih bencinskih servisih. To turo sem že res bolj potoval, saj sem zanj porabil devet dni in doživetje sem mnogo bolj dosledno dokumentiral kot prvič, kar pomeni, da sem naredil tudi precej fotografij,« se je Silvo Jakopec spominjal svojega drugega ve-

čjega kolesarskega projekta po Sloveniji.

Leta 2018 se je naš sogovornik odpravil še na svoje tretje kolesarsko potovanje po Sloveniji, pri čemer si je pot zasnoval sam. »Pri tem sem pomislil, zakaj bi moral vedno skozi mesta in kraje v notranjosti države, če je mogoče še bolj voziti ob mejah Slovenije. Štartal sem v Laškem in potem šel prav tako v obratni smeri kot prvič na Slovenski transverzali, potovanje je trajalo 11 dni in tudi ta projekt sem bogato fotografsko dokumentiral.«

Slike seveda vedno ne morejo zajeti marsikatero zanimive zgodbe in anekdote, ki so vedno sestavni del takšnih poti. Takšna dolgotrajna samostojna kolesarska pot navzgor, vendar v obratni smeri kot prvič. »Lahko sem se prepričal, kako so dobri in gostoljubni ljudje v teh oddaljenih krajih. Takoj se me sprejeli, ponudili so mi pomoč, na primer hrano, pijačo, prenočišče ...«

Večdnovno kolesarsko potovanje je torej dragocena življenjska izkušnja, a je hkrati tudi velik izziv, prava preizkušnja vzdržljivosti, potrpežljivosti, odločnosti, poguma. Kateri so torej glavni motivi, da se Silvo Jakopec podaja na te poti? »Predvsem me privlačita gibanje v naravi in spoznavanje novih krajev ter robov Slovenije, ki nam gledano iz notranjosti države niso tako blizu. Nekaj dni na leto mi prija tudi samota,« se je o svojem navdušenju »iz-

povedal« strastni kolesar iz Laškega.

Okrog dveh znamenitih jezer

Kot zelo radovednega in vedoželjnega kolesarja je našega sogovornika povleklo tudi izven slovenske države. Ob vsakoletnem družinskem obisku v Luksemburgu kolesari v tej bogati evropski žepni državi in ob tem zaide tudi še v druge države Beneluksa. To so že kar rutinske ture, nekaj enkratnega in nepozabnega je bilo tudi kolesarsko potovanje okrog dveh velikih evropskih jezer.

Leta 2002 se je z življenjsko sopotnico Slavico lotil potovanja okrog Bodenskega jezera, ki se razteza v treh državah, Nemčiji, Avstriji in Švici. Sam je seveda bil na kolesu, Slavica ga je za logistično podporo spremljala z avtomobilom. »To je bilo moje prvo daljše potovanje v tujini. Sploh si nisem mogel predstavljati, da je to jezero tako veliko. Obseg jezera je namreč kar 273 kilometrov, prekočaril sem ga v treh dneh,« je obujal nepozabne vtise.

Čez tri leta sta se z znancem Andrejem lotila še potovanja okrog Blatnega jezera. »Načrtovala sva, da bova jero prevozila v treh dneh, ampak je neurje prekrizalo tovrstne načrte in tako sva potem v enem dnevu prekočarila 216 kilometrov, kolikor znaša dolžina obale jezera.«

Sam svoj kolesarski mojster

Na kolesu je skoraj vsak dan, v vseh letnih časih, tudi ob milejših zimah. Na leto prekočarja približno osem tisoč kilometrov.

Dodaten motiv, da se loteva takšnih kolesarskih potovanj, je, da si sam sestavlja kolesa in potovanja so potem tudi pravi preizkus za to, kako se lastni izdelki obnesejo na poti. »Okvir naročim, kupim dele, potem vse sestavim sam po svojem okusu. Zelo vznemirljivo se je podati na pot s kolesom, ki sem si ga sestavil sam,« je še povedal Silvo Jakopec, tudi član Kolesarskega kluba Laško.

Motivov za dolge kolesarske poti Silva Jakopca s tem še ni konec. »Ukvarjam se tudi z astronomijo in na takšnih potovanjih, ko zaidem v skrite kotičke Slovenije, tudi še lahko najdem temno nebo. Žal je Slovenija že kar preveč svetlobno onesnažena, v tej neslavni razvrstitvi smo bili celo drugi v Evropi, takoj za Belgijo, kjer sem ob kolesarjenju lahko ugotovil, da imajo osvetljene celo avtoceste.«

Silva Jakopca poleg kolesarjenja in astronomije zanima še marsikaj, kar težko je naštetati vse njegove konjičke in znanja, ki jih premore. Je namreč tudi radioamater,

ljubiteljski glasbenik, ki igra na kitaro in ima v svoji zbirki približno deset različnih kitar. Prav tako je vnet zbiralec plošč z ogromno zbirko »longplejk« in zdaj ko so vinilke spet v modi, njegov kapital raste.

Veliko prebira strokovno literaturo o kolesarstvu in astronomiji ter o drugih področjih, ki ga zanimajo, rad seže po dobrih knjigah, sicer pa je skoraj vsak dan na kolesu ali v svoji ljubiteljski delavnici, kjer sestavlja in popravlja kolesa.

Zdaj res lahko razumemo, zakaj drži tista, da upokojen- ci nimajo časa.

Foto: osebni arhiv

Na dežju, a saj je zadnji dan – v Rogatcu

Brez vzpona na Vršič si je težko zamisliti pot po Sloveniji.

Vožnja na mejnem območju ob Kolpi

Na poti proti Blatnemu jezeru

Ne le lep, tudi vsestransko uporaben modni dodatek

Torbica, ki bi jo bil vesel tudi MacGyver

Da torbica ne bi bila le privlačen modni dodatek, ampak tudi praktičen sopotnik vsake ženske, je želja Maše Senčar, ki v lični delavnici sredi Šentjurja številne ure preživi ob krojenju in šivanju. Še posebej skrbno se posveča razmišljanju o tem, kako bi ta nepogrešljiv kos ženske garderobe kar najbolj prilagodila različnim potrebam mladih mamic, poslovnih žensk ali tistih, ki se radi skrbno urejene udeležijo večernih zabav. Zanimivo je, da je ime za svoje podjetje skovala že v srednji šoli, čeprav se ji takrat ni niti sanjalo, kaj bo počela.

TINA STRMČNIK

»Povsem dovolj bi mi bilo, če bi lahko ustvarjala samo s črno in z rumeno barvo,« pravi Maša, ko sede v bližino materialov, zviti v role in obešenih na steno. A vse ljubiteljice torbic niso tako nezahtevne. Pisana mavrica tkanin iz različnih materialov priča, da pri izbiri barv, ko govorimo o modnih dodatkih, skoraj ni omejitev. Na mizah je prostor za krojaške škarje, ravnila, kroje in šivalne stroje. Vse to spremlja vonj po lepilu, a ga človek iz minute v minuto zaznava manj.

Diplomirano slovakistko in polonistko bi morda prej kot v obrtni delavnici pričakovali v prevajalskih vodah. Doslej je prevedla nekaj knjižnih del in med drugim skupaj s kolegi tudi scenarije za televizijsko serijo Usodno vino. A velike pre-

vajalske priložnosti, ki so jo nekateri najavljali ob vstopu naše države v Evropsko unijo, ni začutila. Je pa zato več veselja našla v šivanju, ki se ga je Pirančanka, preseljena v Šentjur, v otroštvu učila s svojo »nono«. Ko si je na eni od delavnic šivanja sešila prvo torbico, se je zgodila ljubezen na prvi pogled. »Mnogi so dejali, da je lepa. Ker v prevajalstvu iz poljščine in slovaščine ne tečeta le med in mleko, sem se odločila, da se bom trenutno posvetila ustvarjanju iz umetnega usnja in blaga.«

En izdelek za različne priložnosti

Najprej je malo potipala razmere na trgu in prve izdelke pripravila za mamo, prijateljice in znanke. Odločitev, da bo odprla svoje podjetje, je sprejela pred

Največ idej se ji porodi, ko leže v posteljo. Nato si osnovne zakonitosti zabeleži na papir, z njega jih prenese na izbran material.

trema leti. Ponosna je na svoje začetke, čeprav bi zdaj katerega morda zastavila nekoliko drugače. Danes želi torbicam vdihniti dodano vrednost. Raziskuje, kaj še lahko naredi, da bi torbi-

ca opravljala čim več nalog. »Največji delež mojih strank predstavljajo mlade mamiče. In ko razmišljam o njih, se mi zdi pomembno, da je torbica karseda uporabna in hkrati lepa. Iščem načine,

kako bi nekaj spremenila, dodala, da ne bi ponudila le izdelka z lepim videzom, ampak nekaj več.« Zamislila si je na primer »BagPack«, ki ga lahko uporabnica z le nekaj potezami spremeni iz

elegantne torbice v nahrbtnik ali obratno. Tako se lahko na sprehod v naravo ali na poslovni dogodek odpravi samo z enim, a prilagodljivim modnim dodatkom. Ker gre za ročno delo, lahko

»Ne gledam posnetkov, kako torbice izdelujejo drugi ustvarjalci. Prav tako nerada spremljam, kakšne ideje imajo drugi. Rada sem samosvoja.«

»Ko ustvarjam, porabim še tako majhen kosček umetnega usnja. Če mi slučajno ostane kaj, česar ne morem uporabiti, to z veseljem sprejmejo ustvarjalke, ki se ukvarjajo s katerimi drugimi izdelki.«

»Najraje se držim klasike. Takšni dodatki se mi zdijo večni. Ženske jih lahko nosijo tudi, ko se modne zakonitosti spremenijo.«

Maša Senčar ustvarja torbice pod blagovno znamko Mzuzu design.

»Povsem dovolj bi mi bilo, če bi lahko ustvarjala samo s črno in z rumeno barvo,« pravi sogovornica.

Ustvarjalka v družbi hčerke Kaje. Obe nosita izdelek »BagPack«, ki se s pomočjo le nekaj potez spremeni iz torbe v nahrbtnik ali obratno.

Kdor ima rad živali, lahko to sporoči tudi z izbiro modnega dodatka.

»Zelo težko mi je bilo postaviti ceno za svoje torbice, najprej nisem zaupala v svojo presojo. Zdaj gledam na stroške materiala in upoštevam vsaj del ur, ki jih potrebujem za izdelavo izdelka. Zavedati se je namreč treba, da cena rokodelskega izdelka nikoli ne povrne vsega vloženega časa.«

dame izberejo tudi določene dodatke in izberejo barvo, a tudi barvo naramnic.

Ko preoblečemo torbico

Dejala je, da pri ustvarjanju izhaja predvsem iz sebe. Razmišlja o tem, kako s torbico zadovoljiti potrebe, ki jih ima kot mama majhnega otroka, kot ženska ali kot oseba, ki se rada zabava. Za vsako od omenjenih priložnosti ena sama torbica ne ustreza, z nekaj prilagoditvami pa lahko služi tudi različnim vlogam.

Prilagodljivost je med drugim zaščitni znak nekoliko bolj klasične torbice pod imenom MZU-zip. Pri omenjeni seriji lahko ženske zunanji del torbice odprejo z zadrgo in jedro torbice z vsemi stvarmi vred prestavijo v drug zunanji del, ki je drugačne barve ali ima drugačen vzorec. Tako se ne bo zgodilo, da bi med selitvijo potrebščin iz ene torbice v drugo nekje vmes ostali denarnica, šminka ali telefon. Ta tip torbice je na voljo v različnih velikostih. Maša v šali pravi, da bi bil velike različice najbrž vesel tudi MacGyver, saj lahko vanjo spravimo prenosnik, športno opremo ali potreščine za otroke.

Ideje se porodijo v postelji

»Sama s seboj imam sestanke zvečer, ko se odpravljam spat. Ko ležem v posteljo, začnem v mislih obračati materiale, razmišljam o šivih in podlogah ter o praktičnih rešitvah. Šele kasneje si osnovne obrise narišem na papir, zapišem mere in podobno,« je pojasnila. In dodala, da za njeno mizo v delavnici ideje enostavno ne pridejo na plan.

Torbice je najprej izdelovala iz blaga. Ker je to mehko in bolj občutljivo, poleg tega je z njim težko doseči dovršen videz, je kmalu presedlala na ustvarjanje iz skaja in vinila. Kupila je

nove stroje, s katerimi je lahko začela krotiti debelejše materiale. Jo je kdaj mikalo ustvarjanje s pravim usnjem? Slednje ima svoje zakonitosti, je pojasnila. Gre za še en velik korak, ki bi ga rada osvojila, vendar se ji za to trenutno še ne zdi pravi čas.

Če razmišljate o pomenu blagovne znamke Mzuzu design, pod katero ustvarja, boste vsebinsko le težko razbrali. Gre namreč za domišljijско ime, ki se ga je domislila v času srednje šole. »Takrat še nisem vedela, kaj bom počela pod tem imenom, čutila pa sem, da me je poklicalo. Rada se pošalim, da je to ime treba izgovoriti, kot da bi ga izgovoril francoski komar,« pravi in ob izgovarjanju nashobi ustnice.

Spoštuje dogovore s seboj

Je biti na svoji poti, ko se ni treba prilagajati zahtevam drugih, blagoslov? Ali organizacija dela v lastnem podjetju terja še več odgovornosti in discipline? Sogovornica pravi, da je vrsto let veljala za nekoliko neorganizirano dekle. Med pisanjem diplome je videla, da zna biti tudi disciplinirana in da se drži dogovorov, ki jih sklene sama s seboj. »Tudi če sem sama svoj šef, vstajam ob šestih zjutraj, spižem kavo in grem delat. Imam občutek, da ljudje v večjih podjetjih največkrat nimajo težav s tem, da spoštujejo avtoriteto direktorja. Morda je mnogim na delovnem mestu bolj naporno zaradi sodelavcev, s katerimi težko sodelujejo. Sama res cenim to, da sem sama

odgovorna za vse. Rada rečem, da imam odlično vodjo in najboljše sodelavke,« se nasmeji.

Za promocijo se ji zdita najbolj pomembni družbeni omrežji Facebook in Instagram. Spletna stran, ki po njenih besedah sicer s seboj prinese več stroškov, pokaže, da je ustvarjalec še nekoliko bolj resen in da zanj to ni le neka prostočasna dejavnost. »Sama tega ne delam ob službi. To je moja služba,« je poudarila. Vesela je tudi sodelovanja z modnimi oblikovalci in predstavitev na modnih brveh. Lani je svoje torbice na primer predstavila na Ljubljanskem tednu mode, ko je spletla sodelovanje s študentko oblikovanja Gaio Kavčič. Letošnje načrte ji je prekril koronavirus. Naročniki jo sicer najbolj poznajo v Šentjurju in širše po državi. Nekaj svojih izdelkov je poslala tudi na Poljsko, Kanarske otoke in v Italijo.

Kot zaznava, se izdelave torbic v svojem prostem času loteva veliko žensk. Najverjetneje gre predvsem za željo, da bi s svojimi rokami ustvarile svoj izdelek, pojasnjuje Maša. Opaža, da so naše babice same šivale in izdelovale oblačila za svoje otroke in vnuke. Kasnejša generacija, ko so se ljudje bolj množično preseljevali iz vasi v mesta, je ob službi opustila mnoge takšne tradicionalne dejavnosti. Dodaja, da zdaj ljudje ponovno odkrivamo, da lahko sami šivamo, kuhamo, nabiramo zelišča, iz tega pa se rojeva ogromno poslovnih priložnosti.

Foto: GrupA

»Všeč mi je, da se je v modo spet vrnila rumena barva, ki jo obožujem že vrsto let, vendar izdelkov v tej barvi nekaj časa sploh ni bilo na voljo. Živo rumena zdaj vztraja že dve sezoni, kar je neverjetno.«

»Šivalni stroj je bil nekaj časa naš družinski član, z nami je jedel in se družil, ves čas je bil na jedilni mizi,« je dejala sogovornica. Zdaj se lahko že nekaj časa umakne v svojo delavnico, ki sta jo s partnerjem uredila v prostorih bloka, kjer živita.

Elegantna torbica v rumeni barvi, ki je ena ljubših barv ustvarjalke. Da se po torbici ne valijo kovanci, jih lahko spravimo v drobižnico.

Mavrica materialov, iz katere nastajajo nepogrešljivi ženski modni dodatki.

Ponavadi za takšno poslikavo potrebujeta več dni, tokrat sta v Velenju dve poslikavi ustvarila v rekordnem času.

Umetniško doživetje v svetu iluzij

Spektakularne počitnice doma

Svetovno priznana ustvarjalca neverjetnih tridimenzionalnih umetniških stvaritev sta teden dni ustvarjala v velenjskem nakupovalnem središču. Poljaka Gregor Wosik, trikratni dobitnik laskavega naziva najboljšega umetnika na svetu v 3D-ulični poslikavi, in Anna Mrzyglod, priznana slikarka in kiparka, sta v rekordnem času ustvarila več osupljivih 3D-scenografij, s katerimi sta obiskovalce popeljala na vznemirljive počitnice.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Plaža, morje, gore – priljubljene turistične točke lahko obiščete in raziščete do konca avgusta in to kar v nakupovalnem središču v Velenju, kje so se odločili popestriti letošnje nekoliko drugačno poletje. Minuli teden so lahko obiskovalci tudi spremljali nastajanje tovrstnih v svetu vedno bolj priljubljenih umetnin. Skoraj kot v pravljici so izpod spretnih prstov poljskih umetnikov kar na lepem nastali valovi za surfanje, viseči most sredi kanjona, sanjske plaže in čudovite gore.

Od portretov in pokrajin do uličnih poslikav

Gregor Wosik, ki je eden najboljših in najbolj iskanih uličnih slikarjev, je že v rani mladosti pokazal razkošen talent za slikanje in risanje. Rodil se je leta 1955 na Poljskem. Talent je najprej razvijal predvsem s pomočjo televizijske serije. »Ob nedeljskih dopoldnevih, ko je moja družina hodila v cerkev, sem ostajal doma, gledal televizijo in slikal,« se spominja umetnik, ki je svojo prvo sliko z motivom pokrajine prodal pri trinajstih letih. Kasneje se je profesionalno ukvarjal z nogometom, pri tridesetih letih se je nato preselil v Nemčijo in se ponov-

no posvetil umetnosti, danes deluje kot svobodni umetnik. Zadnja tri leta pri ustvarjanju večjih poslikav sodeluje s kiparko in vsestransko vizualno umetnico Anno Mrzyglod.

In kako je svoj umetniški talent posvetil tridimenzionalni sliki? »Ko sem prišel v Nemčijo, sem po naključju obiskal mesto Geldern, kjer vsako leto organizirajo festival uličnega slikanja. To je bila zame senzacija. Vsi so slikali v mojem najljubšem slogu in to »na velikok. Imel sem priložnost, da sem kot platno uporabil pločnik. In od takrat se razvijam kot ulični slikar,« pripoveduje Wosik, ki je kasneje zmagal na številnih festivalih po vsem svetu. Kot je povedal, je bil najprej »klasični 2D-prepisovalec«, njegov najljubši umetnik je Rembrandt in še danes rad slika v njegovem slogu. Tudi sicer so ga navduševali klasiki, poleg Rembrandta je njegov vzornik še Caravaggio. Pri kopiranju njunih del se je, kot pravi, ogromno naučil in tako razvil svoj tipičen slog.

Obožuje velika platna

V zadnjem času se vedno bolj posveča tridimenzionalni tehniki, pri kateri še vedno veliko uporablja kredo. »3D mi je še bolj všeč kot 2D. Za

to je kar nekaj razlogov. Tako lahko slikam večje, ker se mi vid slabša, je tudi kopiranje zame vedno težje. Poleg tega lahko pri 3D-tehniki uporabim več domišljije. Pri tej tehniki res lahko uporabim enega svojih najmočnejših talentov, in sicer za improvizacijo, in tako presenetim gledalce ter sebe,« pravi Wosik.

Kot pravi, si najprej ogleda prostor, kamor želi umestiti svojo sliko, nato nariše mrežo ali skico in začne na

pločnik ali platno »metati« barvo. »Brez razmišljanja, samo z uporabo notranjega glasu,« pravi. »Na koncu pogosto izgleda zelo čudno od blizu in čudovito od daleč. Najpomembnejše je gledati svetlobo in senco. Samo tako je slika na koncu pravilna.«

Razstave, zmage in rekordi

V zadnjih dvajsetih letih, odkar se preizkuša v uličnih poslikavah,

je sodeloval na številnih festivalih in tekmovanjih povsod po svetu. Ker je resnično navdušen nad slikami velikih dimenzij, je zelo vesel, da ulično slikarstvo doživlja pravi preporod. »Na pločniku lahko uresničim vizije,« pravi umetnik, ki uspešno sodeluje s številnimi agencijami in podjetji, ki želijo svoje reklame ter blagovne znamke predstaviti s pomočjo 3D-ulične umetnosti.

Pogled skozi posebno steklo omogoča gledalcem še bolj resničen pogled na umetnino.

Gregor Wosik se je v Velenju predstavil z Anno Mrzyglod, s katero sodeluje zadnja tri leta.

Fotografija na tleh nekdanje letališke piste, ki jo je ustvarilo več kot dvajset svetovno priznanih umetnikov, še vedno velja za največjo umetniško slikarsko stvaritev. (Foto: osebni arhiv)

»Teme mojih slik ne glede na tehniko imajo pogosto eno skupno stvar: moram priznati, da imam rad »lepe« predmete, ljudi, živali, tehnične stvari, pokrajine. Zelo težko naslikam kaj grdega.«

Leta 2008 je imel Gregor Wosik na Dunaju samostojno razstavo, na kateri je predstavil sodoben način ulične umetnosti. Leto kasneje je naredil skico svoje vizije, veliko 3D-sliko, ki jo je nato šest evropskih uličnih slikarjev naslikalo v štirih dneh. V mestu Rijssen na Nizozemskem je tako nastala 750 kvadratnih metrov velika slika, ki je bila vpisana tudi v Guinnessovo knjigo rekordov.

Leta 2012 je podrl lasten svetovni rekord, ko je v obalnem nemškem mestu Wilhelmshaven s še tremi umetnicami naslikal 1.570 kvadratnih metrov veliko sliko. Dve leti kasneje je bil Wosik del skupine združenih umetnikov, ki so na Floridi ta rekord še izboljšali za približno 200 kvadratnih metrov.

Foto: SHERPA

Tako kot Anna lahko na valovih v velenjskem nakupovalnem središču uživate tudi vi, in sicer do konca avgusta.

Vidimo se oktobra

Zaključek akademije bo tudi začetek naslednje sezone

Čeprav smo že vstopili v počitniško vzdušje, ki je letos obarvano bolj epidemično, smo se pred dnevi srečali z udeleženci letošnje Akademije zdravega življenja. Akademija se je sicer končala spomladi, ko se je v Sloveniji epidemija šele dobro začejala. Kljub temu so udeleženci približno mesec akademije še sodelovali v projektu z delom in vadbami od doma. Ves čas so bili pod nadzorom mobilne aplikacije 24alife in strokovnega vodje vadbenega dela akademije mag. kineziologije Matevža Klevžeta iz ekipe 24alife. Pred dnevi smo preverili, kakšna sta njihova vzdržljivost in zdravstveno stanje. Rezultati so zelo spodbudni.

SIMONA ŠOLINIČ

Na test vzdržljivosti – to moramo omeniti – se niso odzvali vsi, ki so letos v akademiji sodelovali, kljub temu da ni bilo več omejitev v fitness centrih in da so se vmes ukrepi nekoliko

sprostili ter kljub temu da smo srečanje organizirali pod varnostnimi pogoji. Odzivnost na ponovno testiranje je bila tudi v preteklih letih vedno nekoliko manjša, tudi zato, ker se

Glede na razmere z boleznijo covid-19 smo se zaradi varnosti in ohranitve zdravja vseh sodelujočih v akademiji odločili, da bomo priznanja in presenečenja podelili oktobra. Za takrat je v Celju načrtovana tudi prireditev ob dnevu zdravja, ki bi morala biti spomladi, a je bila zaradi epidemije odpovedana. Če bo šlo po sreči in bo epidemiološko stanje v Sloveniji takrat to dopuščalo, se bomo z udeleženci minule sezone ponovno sestali. Podelitev priznanj bo tudi korak v novo sezono in v začetek sprejema novih prijav.

nekateri v vmesnem obdobju niso držali vseh pravil, zato bi bili rezultati morda nekoliko slabši. A letos je stanje vendarle nekoliko drugačno tudi zato, ker je epidemija resnično zmešala štrene vsem. Tisti, ki so se na pregled in testiranje odzvali, so lahko nase izjemno ponosni.

»Izvidi po odvzemu krvi kažejo, da se je zdravstveno stanje večini izboljšalo, tisti, ki so morda še pred akademijo imeli

kakšne vrednosti v krvi povišane, imajo zdaj izvide dobre. Mislim, da so zase z akademijo naredili zelo veliko dobrega,« pravi zdravnica **Darja Krumpak** iz Medicine dela Krumpak, ki je opravila pregled udeležencev na začetku akademije in zdaj, ko je od konca minilo nekaj mesecev. S tem smo preverili, kako »akademiki« upoštevajo vsa pravila, ko so prepuščeni sami sebi. Nad rezultati testiranja vzdržljivosti

je pozitivno presenečen tudi Klevže iz 24alife: »Rezultati so resnično dobri in kažejo, da so udeleženci akademije v tej sezoni tudi po projektu nadaljevali ustrezno telesno dejavnost in vadbo. Nekateri so še dodatno izgubili telesno težo, kar je spodbudno.«

Kot smo ves čas trdili, izguba telesne teže ni bila cilj nikogar v akademiji, glavni cilji in vodilo so sprememba življenjskega sloga in načina

Zdravnica Darja Krumpak iz Medicine dela Krumpak je opravila pregled udeležencev na začetku akademije in v zadnjem mesecu, da bi preverila učinek. In ta se je pokazal. Krvna slika vseh je normalna in pri tistih, pri katerih so bile določene vrednosti v krvi na začetku povišane, so zdaj v »normali«.

življenja ter prehrane. In to so tisti, ki so upoštevali nasvete in besede, ki so jih na prehod iz zime v letošnjo pomlad dobili na delavnicah 24alife, dojeli najbolj zdaj, po vseh teh mesecih, ko nadaljujejo zdrav način življenja.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Anja Rožič je bila naša najmlajša udeleženka. Med akademijo je dopolnila 18 let. Ker je bila najmlajša, smo ji omogočili individualni trening z osebnim trenerjem Benjaminom Radičem v Fitness Fit & beat gym v Celju. Ves čas je bila tudi najbolj zagnana. Razlika je očitna. Dekle si je »izklesalo« telo ter izboljšalo zdravje in počutje.

Še zadnji test vzdržljivosti pod strokovnim vodstvom mag. kineziologije Matevža Klevžeta iz 24alife

Na začetku akcije

Ves čas akademije, še posebej v času epidemične akademije, ko so udeleženci morali vaditi sami doma, saj je bila vadba v fitnessu nemogoča, je bila aplikacija 24alife zanje nepogrešljiva.

Zvonko Pliberšek. V letošnji akciji je bil edini moški. Pri vajah je bil zelo dosleden.

Renata Hostnik. Na trenutke sramežljiva, tiha. A pridna kot mravljica.

Rak požiralnika

Pravočasno prepoznajte simptome

Onkološke bolezni prebavne cevi so v Sloveniji dokaj pogosta obolenja, ki vodijo v dolgotrajno rehabilitacijo in v popolno spremembo načina življenja. V naslednjih številkah Novega tednika boste tako lahko prebrali nasvete in ključne informacije o tem, kaj je za takšne bolnike pomembno in katere so preventivne stvari, ki jih je dobro upoštevati, da tovrstna obolenja preprečimo. Danes objavljamo podatke o raku požiralnika. Letno zaradi tega zboli približno 100 ljudi, med njimi več moških kot žensk. Ključno pri tem je, da bolniki pravočasno poiščejo pomoč. V tem primeru ima zdravljenje lahko boljši izid.

SIMONA ŠOLINIČ

Bodite pozorni na refluks

Najpogostejši znaki raka požiralnika so motnje požiranja hrane, ki jih bolnik najprej začuti pri gosti hrani, nato tudi pri tekoči. Ob tem tudi hujša, postane hripav, pojavi se kašelj, povečajo se območne bezgavke. Neredko bolniki opazijo tudi črno blato, lahko tudi bruhanje ali izkašljujejo kri. Ko bolezen napreduje, se pojavi tudi kaheksija ali bolezenska sestradanost.

»Obstajata dve vrsti raka požiralnika. Prvi je ploščatocelični rak, pogostejša oblika pa je žlezni rak, ki se pojavi v končnem delu požiralnika. Vzroki zanj so predvsem prekomerna teža in slabše delovanje mišice zapiralke med požiralnikom in želodca oziroma refluks želodčne kisline vsebine v požiralnik. Ta vsebina povzroča stal-

Združenje Europacoln Slovenija deluje že vrsto let na področju pomoči bolnikom z rakom debelega črevesa in danke ter vsemi drugimi vrstami raka prebavil. Od leta 2017 je združenje tudi član Združenja slovenskih organizacij bolnikov z rakom Onkonet.

no vnetje in draženje, v nekaterih primerih se, ko to traja dlje časa, pojavijo spremembe celic, ki nato postanejo rakaste,« pravi prim. Zdenko Kikec, dr. med., specialist internist, iz Splošne bolnišnice Slovenj Gradec. Kikec že vrsto let sodeluje tudi z Združenjem Europacoln Slovenija, ki ponuja pomoč bolnikom z onkološkimi obolenji prebavil. Težave z refluksom ima ogromno ljudi. »Res je, največkrat se te težave pojavijo po prehranskih »prekrških« in so občasne. Treba je biti pozoren, če ne minejo in so pogoste. Takrat je priporočljivo opraviti diagnostični pregled,« dodaja Kikec.

Hkrati pravi, da so pri raku požiralnika dobre možnosti ozdravitve. »A so odvisne od stadija bolezni. Ravno zato je pomembno, da bolnik, ki zazna morebitne simptome, tudi pride na pregled k zdravniku. V začetnem stadiju – če so rakaste celice na sluznici ali nekaj milimetrov pod njo – opravimo endoskopski poseg in z gastroskopom odredimo del rakaste sluznice. S tem je rak pozdravljen, nujni so redni pregledi. Pri razširjenih oblikah raka običajno sledita kemoterapija in obsevanje,« še pojasnjuje Kikec.

Po zdravljenju bolniki prihajajo na kontrolne preglede najprej po treh mesecih. Gre za klinični pregled in osnovne krvne preiskave. Enkrat na leto pa mora bolnik tudi na ultrazvok ali CT trebuha, rentgen pljuč in endoskopski pregled zgornjih prebavil. Po dveh letih pride na pregled vsakih šest mesecev, po petih letih spremljanje bolnika prevzame splošni zdravnik.

Foto: splot

Kako do specialista v nekaj dneh

V Vzajemni svojo ponudbo zdravstvenih zavarovanj prilagajajo potrebam posameznika. Ljudje še vedno radi dobro zavarujemo premoženje – hišo, stanovanje, avto, a vse bolj se zavedamo, kako pomembno je zdravje, zato se vse bolj zavarujemo tudi za tveganja, ki jih prinašajo bolezni in nezgode. Ko pride do poškodb ali zdravstvene težave, se je treba takoj odzvati, a kaj, ko nas na poti do specialista prepogosto zadržijo čakalne dobe. Zato so pri Vzajemni poskrbeli za posebno Zdravstveno polico, ki vam pomaga do hitrega pregleda pri specialistu.

V vaši ponudbi najdemo širok nabor različnih zdravstvenih zavarovanj. Ali bi katero še prav posebej izpostavili?

V zadnjih letih je opazen porast zavarovanj, ki omogočajo pacientom, da v primeru bolezni ali poškodb takoj pridejo do zdravstvenih storitev, saj so v javnem zdravstvu čakalne dobe zelo dolge. V Vzajemni to ponujamo v okviru zavarovanja Zdravstvena polica, ki omogoča hitrejši dostop do specialističnih storitev, operacij, drugega mnenja itd.

Ali lahko na kratko obrazložite prednosti, ki jih imajo zavarovanci Zdravstvene police?

Zavarovanje Zdravstvena polica ponuja veliko več kot zgolj hitro obravnavo brez čakalnih dob. V Vzajemni za zavarovanca v celoti pripravimo individualni načrt zdravljenja in mu pomagamo od začetka do zaključka

Tadeja Fendre
Direktorica poslovne enote Celje

zdravljenja. Organiziramo obisk pri zdravniku specialistu in poskrbimo za hitro organizacijo operativnega posega. V naši mreži izvajalcev so vrhunski strokovnjaki in mednarodno priznane zdravstvene ustanove v Sloveniji in tujini (preko 50 domačih in okoli 30 tujih partnerjev).

Ali lahko na primer navedete kak primer diagnoze in kako poteka zdravljenje z vašim produktom Zdravstvena polica?

V primeru poškodb ali bolezni se zavarovanec poveže z

Vzajemnim asistenčnim centrom, kjer uredimo vse potrebno za hiter dostop do storitve, ki jo potrebuje. Za zavarovanca v celoti pripravimo načrt zdravljenja in mu pomagamo ter ga vodimo vse od začetka do zaključka zdravljenja. Organiziramo obisk pri zdravniku specialistu in poskrbimo za morebitno organizacijo operativnega posega.

V Vzajemni asistenčni center je tako na primer poklicala gospa, ki je bila stara 35 let in je že imela sklenjeno Zavarovalno polico z mesečno premijo 25,91 evra. Zaradi poškodb kolena je obiskala osebnega zdravnika, ki pa jo je napotil k specialistu, kjer je naletela na dolge čakalne dobe. V Vzajemni smo ji v okviru asistenčnega centra za pregled pripravili nekaj ponudb pri naših pogodbenih izvajalcih specialističnih storitev. Zavarovanka si je tako lahko sama izbrala kraj, čas ter pri katerem izvajalcu zdravstvenih storitev želi pregled opraviti. Na vrsto je prišla v petih dneh, stroške pregleda pa smo pokrili mi. V primeru, da bi bila potrebna tudi operacija kolena, bi ji poiskali, organizirali in krili tudi stroške operativnega posega.

Kakšne pa so premije za Zdravstveno polico?

V primeru, ki smo ga opisali, 35-letna gospa plačuje premijo 25,91 evra mesečno za kritje tako specialističnih zdravstvenih storitev kot tudi operativnih posegov. Premije so sicer odvisne od pristopne starosti zavarovanca in izbranih kritij ter se v času trajanja zavarovanja ne spreminjajo.

Promocijsko besedilo

Obolenje požiralnika je pogosto povezano s težavami želodca.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Vedute, zvesti posnetki naših krajev v 19. stoletju ⁽²⁾

Vedute so ob koncu 18. stoletja počasi izgubile prvotno topografsko in dokumentarno namembnost ter postajale vedno bolj estetski izdelek. Kot uokvirjene umetnine so premožnim lastnikom služile za obogatitev in lepšanje bivalnega prostora. Umetnik ni bil več osredotočen samo na posredovanje dokumentarnih arhitekturnih detajlov, ampak ga je zanimalo tudi razporeženje upodobljenega kraja.

Izredno priljubljene so postajale tako imenovane suite, ki so poimenovane po založni-

kih. Gre za serije grafik z upodobitvami mest, gradov in zanimivih krajev, ki so lahko bile tudi kolorirane. Sličice, vezane v albume, so ustvarili različni slikarji; nekateri so svoje delo podpisali, velikokrat je avtor ostal neznan.

Tipične slovenske krajine so čedalje pogostejše dopolnjevali s komaj opaznimi prizorčki, ki vključujejo štafažne človeške figure med kmečkimi opravili ali gosposko, ki sproščeno uživa v neokrnjeni naravi. Na drugi strani so umetniki ustvarili kuliso ospredja, ki s skupinami dreves in posameznimi

gručami ljudi veduto poživijo in naredijo mikavnejšo. Zanimanje za naravne pojave in naravo je spodbudilo razvoj zdraviliškega turizma. Premožnejši meščanski sloji so kot nujen simbol svojega statusa obiskovali ugledne zdraviliške kraje: Dobrno, Rimske Toplice in Rogaško Slatino.

Življenje se je temeljito spremenilo po prihodu Južne železnice v Celje leta 1846. Nekateri kraji, ki so bili prej v ozadju, so pridobili veljavo, medtem ko so se drugi iz ospredja naenkrat znašli na obrobju. Spremembe so se odražale tudi na vedutah: umetniki so upodabljali kraje ob novozgrajenih železniških progah, prej priljubljeni motivi dvorcev in gradov so skoraj izginili.

V petdesetih in šestdesetih letih 19. stoletja je slikanje krajine, ki jo je zaznamovala

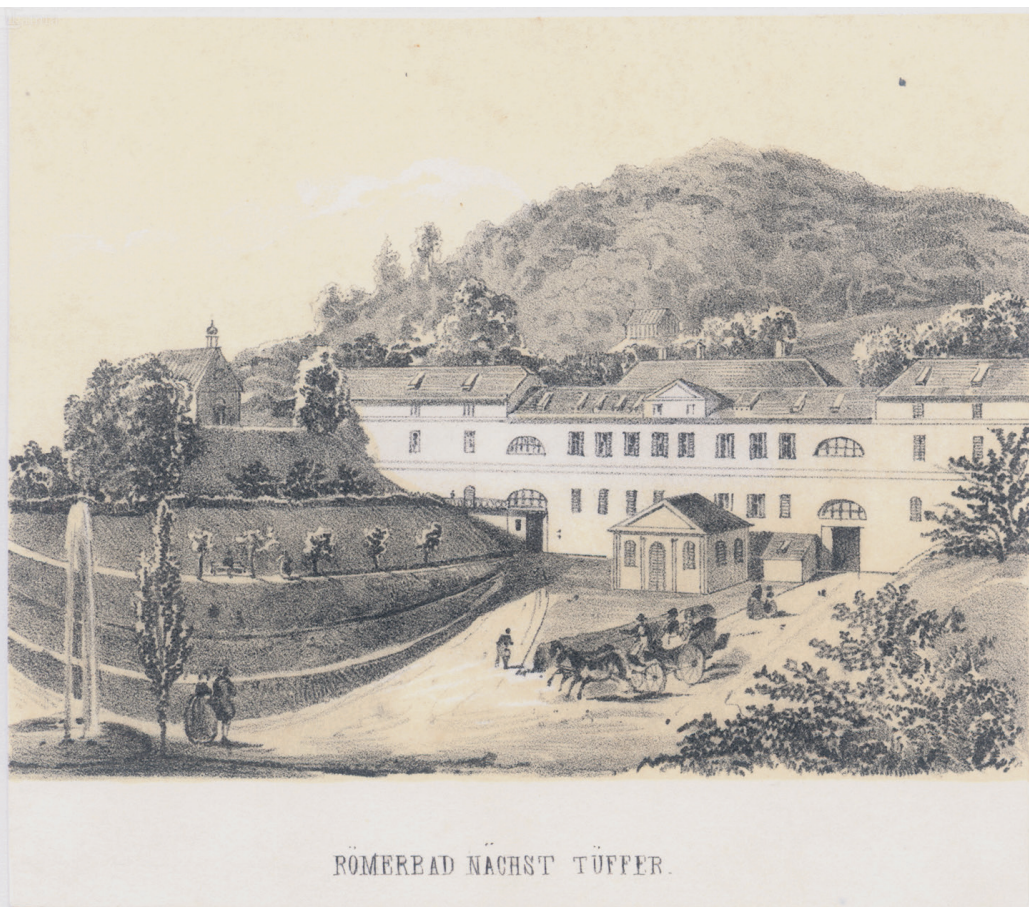
in preoblikovala železnica, postalo izjemno priljubljeno. Priznani tuji slikarji so vsak po svoje ovekovečili naravo in posamezne kraje, kjer je bil ključni element vlak.

Ne glede na kakovost, tehniko ali velikost so vedute izjemno pomemben del slovenske kulturne, predvsem likovne dediščine, ki še vedno ni ustrezno ovrednoten. Te stvaritve ohranjajo dragocen spomin na podobo slovenskih krajev in način življenja, ki je minil.

Se nadaljuje ...

Gabrijela Kovačič
Pokrajinski muzej Celje

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Neznan avtor, Rimske Toplice, ok. 1840, litografija, Nova Kaiserjeva suita, napis: Römerbad nächst Tüffer, G/Vt-191 (Pokrajinski muzej Celje).

ALBUM S CELJSKEGA

Fran Roblek (1865–1935) s hčerko Eriko in planinci v Logarski dolini, ok. 1922

Hmeljar, gospodarstvenik in politik Fran Roblek, mož, ki je na prelomu prejšnjega stoletja občutno sooblikoval Savinjsko dolino, se je rodil pred 155 leti 28. junija v Žalcu in umrl 22. marca pred 85 leti v Celju.

Fran Roblek je bil kljub vsestranski zaposlenosti tudi velik ljubitelj narave, lovec in planinec ter navdušen »sokol«. Že zelo zgodaj je kot velik ljubitelj naših gora postal društveno dejaven med drugim tudi na področju planinstva. Morda je temu botrovalo prijateljstvo s Franom Kocbekom, ki je leta 1882 prišel kot nadučitelj službovat v Žalec. Ustanovitev Slovenskega planinskega društva leta 1893 je spodbudila tudi Savinjsčane, da so avgusta isto

leto ustanovili Savinjsko podružnico SPD, v kateri je bil Fran Roblek pravi in podporni član ter dejaven pri njenih konkretnih akcijah.

Z Antonom Petričkom in Josipom Širco je bil v izvršilnem odboru za gradnjo koč na Mrzlici, poimenovane Hausenbichlerjeva koč, odprte 28. septembra 1899. Bil je tudi član zavetiške zadruge Rinka, katere namen je bil, da bi z gradnjo hotela v Logarski dolini pomnožili število obiskovalcev, ki bi uživali v lepota Logarske doline in savinjskih planin. Ker do tam ni bilo pravih cest, je odsek Savinjske podružnice SPD, ki je bil ustanovljen leta 1919 v Žalcu in ga je vodil Fran Roblek, na zboru leta 1921

sklenil, da bodo cesto iz Solčave v Logarsko dolino zgradili Žalčani. Za ta namen so imenovali odbor pod vodstvom Frana Robleka, ki je cesto zgradil s pomočjo prostovoljnih darov, z državno pomočjo in s sodelovanjem domačinov. Odprtje ceste za avtomobilski promet je bilo 20. maja 1922 in tako je postala Logarska dolina zares dostopna.

Prispevala: Karmen Kreže (Medobčinska splošna knjižnica Žalec)
Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
Info: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Razstava o Franu Robleku, ki jo je pripravila avtorica prispevka v sodelovanju ZKŠT Žalec, je na ogled v II. nadstropju celjske knjižnice do konca avgusta.

V spomin

Jože Šabjan (1936-2020)

V lepem in vročem poletnem popoldnevu smo se na pokopališču v rodnem Kobilju tik ob madžarski meji poslovili od prijatelja, sodelavca, neutrudnega mentorja Jožeta Šabjana iz Žlavsove ulice v Vojniku. Bil je zvest član Vinogradniško-vinarskega društva občine Vojnik in njegov soustanovitelj.

Jože je izjemno ljubil svojo prekmursko ravnico ter njene ljudi. Tam je dolga leta obdeloval svoj vinograd na gričku pri sv. Martinu. Njegova želja je bila, da bi imel zadnji dom na Šabjanovem »gruntu« na pokopališču poleg žitnega polja.

S svojo družino je Jože v sedemdesetih letih pozidal stanovanjsko hišo v Vojniku kot mnogi drugi »priseljenci«. Prav hitro se je vključil v živahen utrip kraja. In ko je Mirko Krašovec 23. 6. 2003 v Bezovškovi zidnici v Malih Dolah s prijatelji ustanovil Vinogradniško-vinarsko društvo občine Vojnik, je bil Jože tam. Bil je med uradnimi podpisniki ustanovnega akta pri notarju.

Bili smo neuki, začetniki, amaterji. Tu je prišla do izraza njegova strokovna izobrazba kmetijske smeri. Veljale so tudi izkušnje, ki smo jih imeli kot člani vinogradniških društev v rojstnih krajih.

Po strokovni plati je opravil ogromno delo. Bil je zahteven, dosleden, strog.

Noben društveni dosežek mu ni bil dovolj. Prizadeval si je za še več, še boljše. V spodbudo mu je bilo tudi članstvo v Vinogradniškem društvu Kobilje, od koder je prinašal tudi najvišja, zlata priznanja.

Jože je tudi avtor grafičnega osnutka društvenega grba – žiga (vinska trta in napis V vinu je resnica). Dolga leta je bil član operativne skupine pri društvenih projektih. Od skromnih začetkov je letos v programu že 26 točk. Verjetno je bil ponosen, ko je članstvo v društvu naraslo na 262 članov (iz 8 občin) ali ko je skupna ocena na ocenjevanju vin leta 2012 prvič dosegla 18.12 – zlato priznanje.

Dobro je poznal vremenske zakonitosti. Vedel je, da sorta kerner dobro prenaša spomladanske pozebe. Zato je ob hiši v naselju v Vojniku zasadil mini vinograd. Verjetno je bil tudi sam presenečen, da je na ocenjevanju vin dobil kar nekaj zlatih priznanj.

»Jože! Tvoja trta kerner je lepo obrezana (na en šparon), povezana, strokovno je opravljena pletev, trava je pokošena ... Trta je pravkar odcvetela. Pogrešala pa bo senco strokovno podkovanega gospodarja. A ne se bati. Mladi rod je že tu.

Jože, hvala za vse. Pogrešali te bomo.«

Pavle Leskovar
v imenu vojniških vinogradnikov

novi tednik

Vedno z menoj!

Najboljši učenci z županom Tomažem Žoharjem

Županove petice

V dvorani Doma kulture Braslovče je bila v torek, 23. junija, osrednja prireditev, s katero so v občini Braslovče obeležili dan državnosti in konec šolskega leta.

Kot vsako leto je dogodek tudi letos dobil še posebno noto, saj je župan Občine Braslovče Tomaž Žohar ob tej

priložnosti povabil 44 devetošolcev, ki so končali šolanje, in 15 tistih, ki so bili odlični vseh devet let, slednjim je podelil tudi županovo petico.

V posebnem nagovoru je župan Tomaž Žohar devetošolcem zaželel, naj si z veliko

mero upanja in poguma v življenju zastavljajo cilje, jih izpolnjujejo in naj ne obupajo, če katerega cilja ne dosežejo takoj. Mnogokrat je namreč treba le počakati, da za njegovo uresničitev pride pravi trenutek.

V izjemno pestrem programu, v katerem so se zvrstile številne glasbene in plesne točke, so sodelovali Letuški kvartet, učenci OŠ Braslovče z mentoricami Urško Aubrecht, Martino Vozlič in Anjo Jezernik, plesalke KD Mavrica pod vodstvom

Zine Vovk, Vita Žager ter duo yoU&I z Uršo Tekavc in Ines Kern. Z doživeto interpretacijo avtorskih besedil in z bogatim veznim besedilom je prireditev povezovala Jasmina Roter Jager iz Zavoda 3 jezera Braslovče. TT

Najboljši učenci pri županu

Župan mag. Marko Diaci je v sredo, 17. junija, pripravil tradicionalni sprejem za najboljše učence zadnjih razredov šentjurskih osnovnih šol.

Tokratni sprejem na vrtu Ipavčeve hiše je bil pripravljen v luči preventivnih ukrepov za preprečitev širitve okužb, zato je bilo število vabljenih manjše. Vseeno je bilo vzdušje ob koncu šolskega leta, ki ga je zaznamovala prilagoditev pouka na daljavo, slovesno. Mlade, ki so se izkazali s šolskim uspehom in na drugih področjih, so predlagale šole. Tokratna generacija sodi med tiste, ki jih je župan mag. Marko Diaci pospremil že na prvi šolski dan, zdaj pa je že nekdanjim šolarjem zaželel vse dobro na nadaljnji življenjski in izobraževalni poti.

Skupno je župan na sprejemu podelil spominska darila kar 41 učenkam in učencem.

Prireditve so z glasbo popestrili člani Kvarteta klarinetov Clarifun iz šentjurske glasbene šole pod mentorstvom mag. Matjaža Vodiška.

PM, foto: Jure Godler

Najboljši učenci Osnovne šole Slivnica z ravnateljico in učiteljicami ter župan Občine Šentjur mag. Marko Diaci

Kdor poje rad, ostane mlad

Mnogi ljubitelji petja so se spet prepričali, da ta rek drži. Tenorist Jože Kores, dvajset let član znamenitega Slovenskega okteta, ki je z izjemno lepim petjem ganil čuteče duše skoraj vsega sveta, je slavil 90. rojstni dan.

Sedanjí pevci slovitega okteta so ga na večer 10. junija presenetili in izredno vzradostili z ubrano zapeto čestitko ob visokem življenjskem jubileju. Srečni so bili tudi člani njegove družine, saj so redko vsi zbrani v njihovem ljubljanskem stanovanju pri mami in očetu.

Jože Kores je še vedno navezan na Celje in njegove okoliške kraje. Rodil se je kot prvi otrok zakonca Kores v Rogiški Slatini. Dobro še pomni revščino družine s petimi otroki, ko so živeli blizu Sv. Florjana nad Rogatcem. Oče Jože je za ljubi kruhek lačnih ust, ki so ga čakala doma, zaslužil z igranjem klarineta v skupini vaških muzikantov. Igrali in tudi prepevali so na številnih

veselicah ter kmečkih »ohceti-
tih«.

Oče nekoč slovitega tenorja v oktetu naše domovine Slovenije je znal popravljati harmonike in je nekaj »fajtonaric« celo izdelal. Po tej svoji sposobnosti je bil znan tudi na Šmarskem, ko so Koresovi postali lastniki posestva v Zadržah. Tako so bili nekaj časa trije dijaki celjskega učiteljskega (Jože Kores, Helena Mlakar, mama operne pevke Andreje Zakonjšek Krt, in Jožica Novak, zdaj Soko) doma v Zadržah, pošta Šmarje pri Jelšah.

Ob svojem intervjuju za Novi tednik je jubilar Jože Kores na družabnem srečanju s svojimi sorodniki in prijatelji v gostišču v Braslovčah izrazil željo, da naš časopis bralcem, ki so mnogi njegovi osebno znanci, sporoči še to, da je bil zadovoljen, da sem prav jaz po njegovi preselitvi v Ljubljano septembra 1972 prevzela njegovi delovni mesti v I. osnovni šoli in Glasbeni šoli v Celju. Njegova

redna služba v Celju in štirikrat v tednu dolga in zahtevna vaja z oktetom v Ljubljani, kamor se je vozil s »fičkom« in po vaji nazaj domov, sta ga po štirih letih izčrpali, da takšnega napa ni več zmogel.

S hvaležnostjo se ob posebnih priložnostih, ko je zbrana večja družba, spominja tudi pokojnih glasbenikov Egona Kuneja, Jurčeta Vrežeta in Borisa Ferlinca. Vsi trije so bili nekoč doma v Šmarju pri Jelšah in mnogo so do svoje upokojitve storili za glasbo v Celju.

Jože Kores, ki mu leta niso vzela glasu, je ob svojem devetem križu prejel nešteto čestitk iz domovine in tujine. Verjetno je v vsaki napisana tudi želja, da bi ostal še dolgo zdrav. Pošto je prebral na svoji počitniški hiši ob morju, kamor je (sam z avtom) peljal ženo med tamkajšnje prijatelje. V tretje so proslavili njegovo lepo devetkrat okroglo obletnico.

JOŽICA SOKO

Sedanjí Slovenski oktet je zapel z Jožetom Koresom (na sredini).

S šentjurskimi čebelarji konec šolskega leta

Epidemija koronavirusa je veliko majskih in junjskih izobraževanj iz učilnic Ljudske univerze Šentjur (LUŠ) preselila v naravo. Čeprav na razdalji in kdaj s konkretnim vetrom v laseh, so udeleženci na travnikih in parkih z veseljem nabirali zelišča ter nova znanja. Živahne čebele, kratek rožav in umiki v senco so na zadnjem srečanju nakazovali, da se šolsko leto počasi končuje in da je za ovinkom slutiti poletje.

LUŠ že vrsto let ob koncu šolskega leta pripravlja druženje vseh udeležencev izobraževanj, predavateljev in drugih sodelavcev, ki so bili v minulem letu del njihovega programa. To leto je bil zaključek v manjšem obsegu, pretežno s člani univerze za tretje življenjsko obdobje in v sodelovanju z gostiteljem, Čebelarskim društvom (ČD) Šentjur. Združili so poučno, zabavno in družabno. Nedavno prenovljen čebeljak ČD Šentjur je bil prostor druženja in pogostitve. Po uvodnem nagovoru vodje LUŠ Alenke

Testaniere in predsednice ČD Mihaele Kotnik sta čebelarja Jaka Hladnik in Mirko Gajšek razkazala dom čebel ter opisala osnove pridelave medenih izdelkov. Sledilo je prijetno druženje ob sladkih in slanih prigrizkih.

Na dogodku so se po epidemiji spet srečale tudi članice likovnega študijskega krožka LUŠ. »Kreativnih sedem« je prav tako zaključilo ustvarjanje za to šolsko leto, a so se med klepetom že porodile nove ideje za jesenska ustvarjanja.

LUŠ ima še vedno vsak dan odprto svoje Središče za samostojno učenje, v katerem se lahko samostojno učite in brezplačno uporabljate učilnice, računalnike in učna gradiva, strokovne delavke pa so vam pri tem na voljo za podporo in svetovanje. Prav tako nadaljuje izvajanje brezplačnih izobraževalnih programov za starejše od 45 let (tečajji jezikov, računalništva, retorike in javnega nastopanja, NPK Viličarist, NPK Maser ...).

AT

Uvrstitev na državno srečanje mladih raziskovalcev

Raziskovalna dejavnost ima v Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije SCC že večletno tradicijo. Že v preteklosti so nastajale inovativne naloge, ki so bile zelo uspešne, in tudi letos smo bili na tem področju zelo uspešni. V šolskem letu 2019/20 je v projektu Mladi za Celje, ki že 42 let poteka pod okriljem Mestne občine Celje, sodelovalo 36 naših mladih raziskovalcev, njihovo delo je usmerjalo 10 mentorjev.

Zaradi izrednih razmer so v zadnjem tednu maja pripravili nekoliko neobičajne zagovore, in sicer na daljavo s pomočjo videokonferenc ter ob upoštevanju vseh varnostnih

predpisov glede koronavirusa v prostorih Šolskega centra Celje.

Ob razglasitvi seznama raziskovalnih nalog, ki so se uvrstile na državno srečanje mladih raziskovalcev, smo bili ponovno navdušeni. Od petnajstih nalog Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije SCC, ki so bile uspešno predstavljene na regijskem tekmovanju, se jih je na državno srečanje uvrstilo kar deset. Tri naloge s področja mehatronike, tri iz telekomunikacije in medijske tehnike, tri iz strojništva in ena iz gradbeništva.

Državno srečanje bo avgusta v Srednji poklicni in

tehniški šoli Murska Sobota. Vse naloge, ki so se uvrstile v prvi krog, so prejemnice bronastega priznanja. Naloge bo v nadaljevanju pregledala ocenjevalna komisija ZOTKS, ki bo podala mnenje, ali se bo posamezna naloga uvrstila v drugi krog. Nato bosta sledila javni zagovor in razglasitev rezultatov, kjer bo znano, ali je naloga osvojila srebrno ali zlato priznanje.

V šoli smo ponosni na rezultate naših vedoželjnih mladih raziskovalcev. Vsem še enkrat iskreno čestitamo, prav tako mentorjem za strokovno svetovanje, usmerjanje, podporo in pomoč.

TK

Prva bio penina Silva Mariča

Člani Društva savinjskih vinogradnikov so tudi letos poslali svoja najboljša vina na ocenitev vin letnika 2019, ki je bilo 18. junija v Kmetijsko-gozdarskem zavodu v Mariboru. Ocenjevala je vseslovenska 21-članska strokovna komisija. Ocenjenih je bilo 145 vzorcev vin, med njimi tudi pet vin savinjskih vinogradnikov.

Najvišje je bilo ocenjeno vino rumeni muškati Emila Medveška z oceno 18,26, bio pe-

nina Romana Silva Mariča je bila ocenjena z 18,18 in je tudi prva bio penina. Z oceno za zlato diplomu so bili ocenjeni še vina sauvignon Slavka Pižorna z oceno 18,16, renski rizling Jožeta Sopotnika z 18,12 in sivi pinot vinogradnika Aleša Božijaka z oceno 18,10. S tem se nadaljuje tradicija odličnih ocen vin članov Društva savinjskih vinogradnikov na najvišjem strokovnem ocenjevanju vin v vinorodni deželi Podravje.

TT

Zgodovinski dan za vinogradnike

»Danes je zgodovinski dan za vojniške vinogradnike.« To je v zaključnem nagovoru oznanila predsednica ocenjevalne komisije Tadeja Vodovnik Plevnik na očitvi vin letnika 2019.

Na 16. društvenem ocenjevanju je bilo poleg vzorcev vina ocenjenih kar 8 vzorcev penin. Vse so prejele več kot 18,10 točke – zlato priznanje. To je edini primer na letošnjih ocenjevanjih vin v vinorodni deželi Podravje. Za Vojničane je to prelep uspeh.

Kdo so lastniki zlatih vzorcev? To so Kovač, Krašovec, Karmuzel, Vozlič. Čestitamo! Najvišjo oceno 18,37 je dosegla penina Dendi Vrh Mirana Kovača.

Z velikim veseljem sporočamo, da je tudi penina vojniške potomke z Lenta sorte modra kavčina spet dosegla zlato priznanje. In še enkrat ponosno zapišimo, da je predlani Miran Kovač iz potomke trte pridelal prvo penino v Sloveniji, verjetno tudi na svetu. Potomka namreč uspeva na vseh celinah.

Sicer pa je potomka trte letnik 2019 bogato obrodila. Na enem trsu je podarila kar 63,20 kg brezhibno zdravega grozdja. Vino

iz tega grozdja je po zaslugi viničarja Franca Dajčmana in kletarja Mirka Krašovca prejelo oceno 17,60 – srebrno priznanje. Vino bo odlična podlaga za penino.

Pokazatelj uspešnosti društva je tudi število prinesenih vzorcev. Letos jih je bilo 91, kar je največ med 56 društvi vinorodne dežele Podravje. Pohvala velja vsem vinogradnikom, ki so imeli pogum in so javno pokazali svoj trud v vinogradu in kleti. Ocenjevanje je prava učna ura enologije.

Zanimivo, da so vojniški vinogradniki do zdaj izvedli ocenjevanja na različnih krajih. To so bile Gostišče Lovca, Staro župnišče Vojnik, KZ Vojnik, Kašča Nova Cerkev, Kulturni dom Vojnik in letos v Jernejevem domu v Vojniku. V čudovitem okolju je strokovno zahtevna prireditev odlično uspela. Vsa pohvala seveda velja skrbnim organizatorjem na čelu s podpredsednikom društva Miranom Kovačem.

A trta ne miruje, je že v polnem razcvetu. Končajmo z društvenim sloganom: »Dosti sonca, truda in skrbi, da trta dobrega rodi!«
PAVLE LESKOVAR

Čistilna akcija v Aramovi jami

Ker smo v Šaleškem jamarskem klubu Podlasica Topolšica mladi, polni upanja in optimizma, še imamo toliko motivacije, da se vsako leto lotimo večje čistilne akcije, v kateri očistimo eno onesnaženo jamo. Pri tem ne govorim o pobiranju posameznih papirčkov, pločevink, plastenk, ki jih iz jam odnesemo sproti, temveč o kubičnih metrih odpadkov.

Lani smo očistili Pasjo jamo na Tešovi, kjer smo iz brezna potegnili kar 4,5 kubičnega metra odpadkov. Po tem smo imeli zares prijeten občutek, da smo naredili nekaj dobrega za svoje okolje. A žal ta občutek ni trajal dolgo. Le približno teden kasneje smo pregledovali jame v občini Šoštanj in se spustili v Aramovo jamo na Visočkem vrhu. Lea se je spuščala prva in se spustila na mehke plastične vreče, polne odpadkov. Zadaj sva sledila Žiga in jaz. Pred tednom smo bili v Pasji jami in podajali vreče odpadkov zgornji, zunanji ekipi, ki jih je nalagala na traktorsko prikolico. V nosu je še vedno bil prisoten spomin na razkrajajočo krkovino, v ušesih zvok pokajočih kosti. In ravno mi smo spet stali na kupu podobnih odpadkov v drugi jami. Po smrdu smo vedeli, da gre za kadavre, ki

jih očitno tako radi zavežejo v vreče, ki ostanejo od umetnega gnojila. Bili smo razočarani, da so ljudje takšni packi. In ravno

tako kot je imela Pasja jama na Tešovi v neposredni bližini vodno zajetje, se tudi iz Aramove jame voda – z barvanjem dokazano – steka v vodno zajetje za nižje ležeče kmetije.

Napor celotne ekipe

Aramova jama tvori 40-metrsko brezno, ki je stopničasto in se spiralasto zavija. Vhod vanjo predstavlja ožina. Zaradi tega je bil izvek vreč s smetmi tehnično zapleten in fizično naporen.

Po odkritju smo poklicali Občino Šoštanj in se na sestanku dogovorili za izvedbo čistilne akcije. Zbrala se je močna ekipa. Janko in Žiga sta na dnu brezna odpadke nalagala v vrečo in jo pripela na vlečno vrv, na spodnjem sidrišču je bil Filip, ki je vrečo preusmeril mimo ovinka v poševno stopnjo. Sredi klančine je bil na pomožno sidrišče vpet Tilen, ki je poskrbel, da se vreča med izvlekom ni zatikala in da ni vrv drgnila ob skale. Na naslednjem ovinku na dnu vhodnega brezna sem vreče usmerjal jaz, na vrhu vhodnega brezna je Lea vrečo usmerjala skozi vhodno ožino in jo potiskala, da je lažje šla ven. Najtežje je bilo vrečo spraviti skozi vhodno ožino. V zunanji ekipi so bile Valerija, Alenka in Mateja, ki se jim je kasneje pridružil še Simon. S pomočjo vlečne vrvi in škripca so morale izvleči vrečo, odpadke preložiti v 100-litrške vreče za smeti, jih zavezati in naložiti na prikolico

ter nato prazno vrečo poslati nazaj v jamo. Del zunanje ekipe je bil tudi Podlasičji podmladek, ki je užival v igri v gozdu, zgradil si je bunker, si napravil blatno drčo in se igral jamarske reševalce in jamarje.

Zunaj se nam je pridružil tudi domačin in lastnik zemljišča, na katerem leži jama, Pavle Ovcjak, ki je ves čas neutrudno pomagal dekletom iz zunanje ekipe. Tako smo kmalu postali usklajeni in hitri. Ravno ko bi prišli že na profesionalno raven, je zmanjkalo smeti. Nadvse veseli smo bili, da smo jamo očistili, predvsem pa, da smo se poslovili od neštetihih muh, ki so nam letale okoli naglavnih svetilk, in če ne bi imeli protismradnih mask, bi nam zlezle še v usta in nos.

Zunaj je Pavlova žena pripravila odlično malico iz domačih dobrot. Da ne bi nosili težkih vreč s smetmi do prikolice, je prišel Simon s štirikolesnikom in tako smo jih odpeljali do prikolice. Nabralo se jih je za 1,5 kubičnega metra oziroma 17 stolitrskih vreč smeti. Spodnje hiše pod Visočkim vrhom bodo imele še naprej čisto vodo, v katero se ne bo stekala voda od kadavrov, zavitihih v vreče od umetnega gnojila. Upamo, da bomo lahko v prihodnje predvsem raziskovali jame, kar je za jamarje prvobitna dejavnost in nas razveseljuje mnogo bolj od čiščenja odpadkov.

MAKS PETRIČ,
predsednik kluba

Drugo srečanje Pegazovih prijateljev

V Pegazovem domu je bilo v torek, 16. junija, drugo srečanje Pegazovih prijateljev. Pegazovo prijateljstvo je projekt, ki ga v domu uspešno izvajamo že od leta 2013.

Namenjen je druženju stanovalcev in zaposlenih, med katerimi so se stkale že prave prijateljske vezi. Klepetanje ob kavi, sprehajanje po parku, igranje družabnih iger so samo nekatere oblike druženja, s katerimi zapolnimo čas stanovalcev. Prijateljstva smo tudi letos obeležili na večjem druženju, ki je tokrat potekalo v znamenju športnih in miselnih iger. Kljub temu da nam je vreme malo ponagajalo, zabave in smeha ni manjkalo in še sladkali smo se s slastnimi vafliji s sladoledom, ki so nam jih pripravili v kuhinji. Za konec prijetnega druženja je poskrbela Godba na pihala Steklarne Rogaška Slatina, ki se na naše vabilo vedno z veseljem odzove.

ANICA VREŽE, socialna delavka

Najboljši na balkansko tekmovanje

Četudi je letos vrhunec planinske orientacijske sezone odpadel, je Mladinska komisija pod okriljem Planinske zveze Slovenije organizirala manjše enodnevno planinsko orientacijsko tekmovanje na Medvedjem Brdu.

Pomerilo se je 27 ekip iz vse Slovenije v štirih kategorijah (B, C, D, E). Tekmovanja so se udeležili tudi planinci iz Spodnje Savinjske doline in dosegli lepe rezultate. Najboljši bodo odšli na balkansko tekmovanje, ki bo jeseni v Črni gori.

Tudi letos je moral biti zmagovalec najboljši v poznavanju teoretičnega dela in v praktičnem delu. Na treh »živih« točkah so se tekmovalci pomerili v poznavanju vozlov, prve pomoči in gorskih jezer oziroma voda. Bile so tudi tri »polžive« točke, kjer ni bilo človeka, temveč so bile zgolj naloge za reševanje. Tam so morali tekmovalci izmeriti azimut, določiti višinsko razliko in odgovoriti na zvito vprašanje. Poudarek je bil na orientacijskem in splošnem planinskem znanju, saj so bile proge precej tehnično zahtevne, prav tako so bili testi in vrisovanja nekoliko težji kot običajno.

V kategorijah B, C in D so bile najboljše ekipe iz Poljčan, v kategoriji E (starejši člani) je zmagala ekipa s Polzele.

TT

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Savinjska matematika

»Če imaš deset jabolk in daš pol bratu, koliko ti jih ostane?«
»Devet in pol.«

V fitnesu

»Zakaj pa ti vadiš?«
»Rada bi se znebila kilogramov, ki so mi ostali po porodu.«
»Koliko pa je star otrok?«
»21 let.«

Drago

Možakar se je skregal z ženo in odšel v gostilno ...
Zvečer, ko je plačeval račun, je gledal listek in zma-
jeval z glavo:

»Ojoj, koliko me stane ta ženska!«

Kot nekoč

Starejši par v postelji. Ona: »Včasih si me nežno pobožal preden sva zaspala ...«
On se obrne, jo poboža po rami in hoče zaspati.
Takrat spet ona: »Včasih si me nežno poljubil pred spanjem ...«
On se dvigne in ji da poljubček na lice ter se obrne, da bi zaspal. Pa mu še ne da miru. »Nato si me grizljaj po vratu ...«
On jezno vstane in odkoraka iz spalnice. Ona: »Ja, kam pa greš?«
On sikne: »V kopalnico po zobe.«

Takole se skrije stvari na plaži

Sem danes vprašal zdravnika, kdaj bo konec tega virusa, pa mi je rekel. »Ne vem, nisem dosti v politiki.«

V življenju je najpomembnejša dobra povezava med jezikom in možgani.

Na sprehodu s sorodnikom iz tujine

Močno sumim, da se vse to dogaja zato, ker nismo naprej pošiljali tistih verižnih sporočil. Sami smo torej krivi!

Letos prvič ne morem na Havaje zaradi koronavirusa ...
Do zdaj nisem mogel iti zaradi denarja.

Kadar se urežete, si dajte uro na rano.
Ura kaže čas, čas pa celi rane.

Na bencinski črpalki mi reče: »Maska je obvezna.«

Vprašam: »In zakaj je potem vi nimate?«
Odgovori: »Sem za steklom.«
Vprašam: »Ja, in kje sem jaz?«

Oven

Od sobote do ponedeljka zvečer boste gostili Luno. Prekipevali boste od energije, zato jo morate delno izkoristiti tudi za rekreacijo, šport in fizično zahtevnejše delo. Zaradi luninega zadnjega krajca v ponedeljek po polnoči bo treba več prilagajanja okolici. Novice vas bodo presenetile in vam dale povod za korenite spremembe, ki jih boste uvajali počasi, korak za korakom.

Bik

Od ponedeljka zvečer do četrta zjutraj boste gostili Luno v svojem znaku. Posvetili se boste urejanju materialnih in finančnih vprašanj, zlasti v sredo boste uspešni. Nekaj časa bo namenjeno tudi razvajanju telesa in duha. Ste tik pred tem, da se odločite za večje spremembe, ki zadevajo vsa področja vašega življenja. To, kar ste v preteklem obdobju gradili, se vam bo obrestovalo.

Dvojčka

V nedeljo se bo vaš vladar Merkur končno obrnil v direktno smer, kar bo naredilo konec določenim zapletom. Do tedaj bi morali razčistiti dilemo, ki se vam pojavlja. Nekdo bo naredil močan vtis na vas, zato se boste počutili prijetno. Vaše življenje bo še naprej slikovito, dogajale se bodo spremembe. Do vsega boste imeli zračen odnos, zato vas ne bo mogoče ustaviti.

Rak

Sonce, ki potuje po vašem znaku, vam bo dajalo iz dneva v dan več vitalne energije, zato bosta počutje in razpoloženje temu primerna. Merkur s svojo retrogradnostjo v vašem znaku prinaša nekaj zastojev, na katere se ni računalo. Preplavljal vas bo občutek slabe vesti, saj boste težko dali od sebe tisto, kar ste obljubljali. Ne jezite se zaradi zamude, na koncu bo vse dobro.

Lev

Še malo bo treba počakati z odločitvijo, zato ne hitite in ne prehitevajte dogodkov. Nekomu povzročate velike težave zaradi nenavadnega načina delovanja. Planeti so ugodno položeni za takojšnjo akcijo, zato se ne zapletajte ob nepomembnih malenkostih. Izredno privlačni boste in tega se sploh ne boste zavedali. Poklonu, ki ga boste dobili, mirne duše verjemite.

Devica

Vaš vladar Merkur bo od nedelje s svojim vplivom deloval veliko bolj prijazno kot v preteklih dneh. Poslušajte glas srca. Nasvet nekoga, ki vam je blizu, vam bo prišel zelo prav. Poglobili se boste v svoje težave in iskali pravilne odločitve. Na zasebnem področju bo še vedno ostajalo odprto vprašanje nekega prijateljskega odnosa. Vaš trenutni kriterij je nekoliko previsok.

Tehnica

Imeli boste ogromno energije in o vaši razdvojenosti ne bo ne duha ne sluha. Zadovoljni boste zaradi opravljenega dela in deležni mnogih pohval. Vendar je pred vami še mnogo obveznosti, zato nikar ne zastanite. Časa za počitek trenutno nimate. Na čustvenem področju se nasmihajo prijazno obdobje. Od vas je odvisno, ali boste znali prepoznati in izkoristiti lepo priložnost.

Škorpion

Čutili boste, da je nastopil trenutek resnice in da je treba položiti karte na mizo. Malo si boste oddahnili, saj ste rešili kar nekaj kočljivih situacij. Nekdo vas bo poiskal, da razrešite spore in nejasnosti iz preteklosti. Bodite pošteni do sebe in se neahajte slepiti. Tudi vi delate napake. Pripravljeni boste na novo igro, ki vam jo bo življenje ponudilo. Razplet bo lahko zanimiv.

Strelec

Vzemite si dovolj časa in se ne prenačite. Mars v sorodnem znaku vas bo namreč navdihoval k takojšnji akciji. Premišljevali boste, da bi v življenje vnesli večje spremembe, kajti na površje prihajajo nasprotja. Odločitev ni tako enostavna, zato počakajte vsaj še nekaj časa. Neka situacija iz preteklosti prinaša nov zorni kot gledanja. Upoštevajte različne dejavnike.

Kozorog

Jupiter, ki potuje po vašem znaku, občasno preizkuša vaše živce. Ko je že vse videti skoraj urejeno, se ponovno zaplete in spet ste na začetku. Ugotavljali boste, da ste zelo priljubljeni med prijatelji, zato boste tudi tokrat dali vse od sebe. Nikar ne hitite tako brezglavo naokoli, kajti težave se kopičijo. Zberite svojo energijo in določite cilj.

Vodnar

Trenutna situacija vam je pisana na kožo. Položaji planetov bodo aktivirali kar nekaj sprememb v pozitivno smer, na katere niste računali. Dinamika razpoloženja bo nihajoča, nihajoče bo tudi vaše počutje. Nekdo vas bo prijetno presenetil, zato se prepustite toku dogodkov. Miru in zasebnosti tokrat ne boste imeli, raje se pripravite na več ljudi v svoji okolici.

Ribi

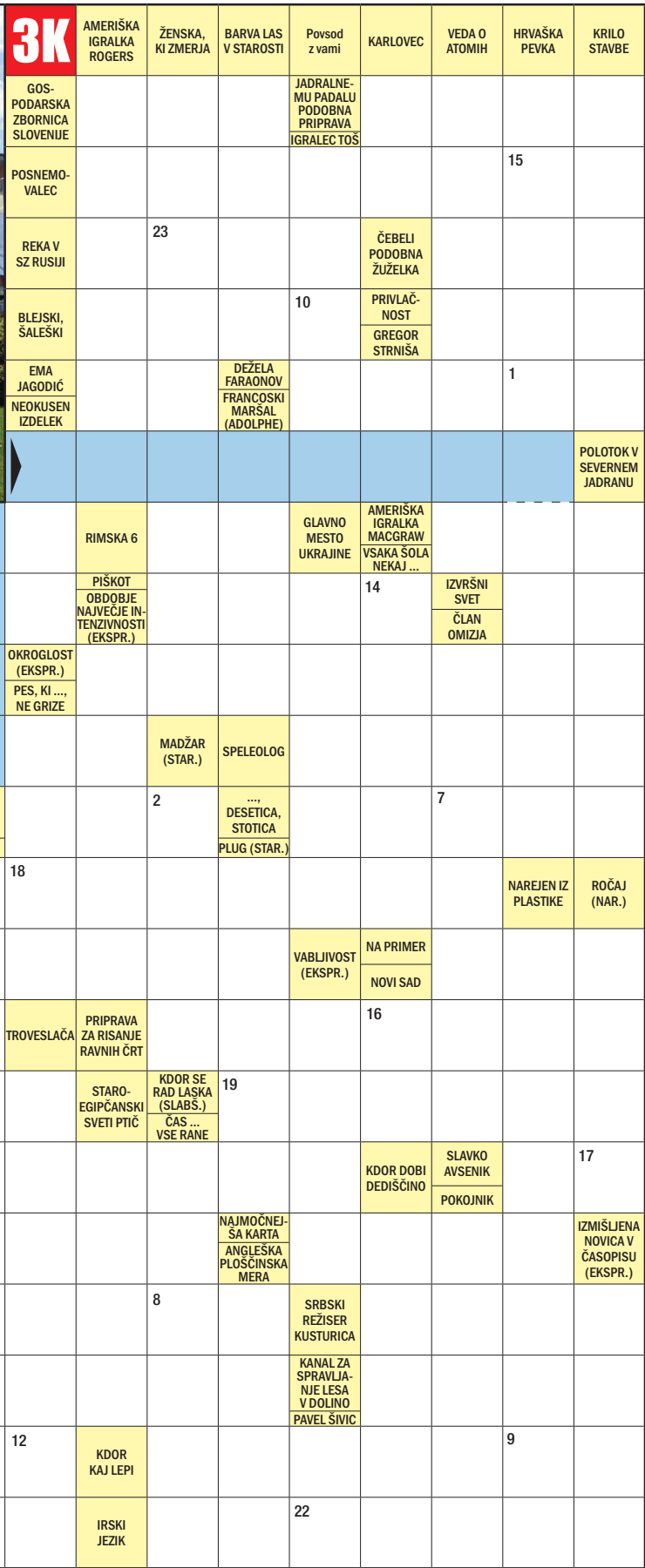
V četrtek in petek boste gostili Luno, energija bo umirjena, pri čemer boste precej čustveni in romantično razpoloženi. Sodelovanje z okolico bo odlično. Nekomu boste nesebično pomagali, kar vas bo navdalo z občutkom velikega zadovoljstva. V prihodnjih dneh bo pred vami prelomno obdobje, v katerem se včasih ne boste dobro znašli. Na nekoga boste neprestano mislili.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Nagradna križanka

7		4		1				
		9				8		1
			2	9		3		
			3				6	8
	6	2	5			1		
	5		6				3	
	4				5		8	7
2					7	9		6
8		5			2			

7	1	2				9		
			8	6				
						4		7
			3	9			6	
6		9		5			3	
		1			8		2	
3	5							
						3		8
	8		7		1			

5	2	6	3	4	1	9	7	8
7	9	4	8	5	2	6	3	1
8	1	3	9	7	6	4	2	5
4	6	8	5	9	3	2	1	7
2	3	9	1	6	7	8	5	4
1	5	7	2	8	4	3	9	6
3	8	1	6	2	5	7	4	9
9	4	5	7	3	8	1	6	2
6	7	2	4	1	9	5	8	3

6	4	2	7	1	5	3	8	9
7	1	8	4	3	9	6	5	2
3	9	5	6	2	8	1	7	4
2	6	3	8	9	7	5	4	1
8	5	4	2	6	1	7	9	3
9	7	1	3	5	4	2	6	8
1	3	9	5	4	6	8	2	7
5	2	7	9	8	3	4	1	6
4	8	6	1	7	2	9	3	5

3K

PRVA SLOVENSKA REVUA
Z IZOLIRANIMI REŽANJAMI

16. AVGUST 2014 | 1. IZDAJA 2014

italijanske križanke

1500€

NOVO

Vedn♥ z men♥j!

Nagradni razpis

1. do 3. nagrada: knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice in majica NT&RC

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravitelj podatkov, podjetje NTR&R, uporablja in shrani podatke posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno določbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NTR&R navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NTR&R hrani in obdeluje do pisanega preklica predložitve sodelujočemu. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicje soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NTR&R, Prešernova 19. 3000 Celje ali na tnik@nt-r.si.

Podpis:

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

radio celje

Vedn♥ z men♥j!

Da ni bil le polčas ...

V minulih dneh je bilo v Celju kar nekaj dogodkov, ki so bili znamenje, da se življenje vrača v ustaljene tirnice.

Med drugim je na Celjski koči zaživel tudi dolgo pričakovani zipline, Mestna občina Celje je uradno odprla prvo P+R-vozišče v Ulici XIV. divizije, prvič po »koroni« se je sestal tudi celjski mestni svet, s proslavo na Glavnem trgu smo zaznamovali praznik dneva državnosti, v Osrednji knjižnici Celje so v posvojitev predali Punčke (za)upanja iz karantene, Gledališče Celje je v lapidariju končalo letošnjo sezono, na Celjskem sejmu so začeli »drive-in« dogodke ... Čeprav je pri vseh šlo za službene zadeve, delovna in protokolarna srečanja ter resne projekte, so imeli tudi nekaj družabnega pridiha.

Upajmo, da izvedba omenjenih dogodkov ni bila le srečno naključje v polčasu med prvim in drugim valom epidemije.

Namesto škarij električno kolo

Na slovesnosti ob odprtju prvega P+R-vozišča v Celju so se odločili za malo drugačen način simboličnega odprtja nove pridobitve. Namesto rezanja traku se je **Miran Gaberšek**, višji svetovalec za promet na oddelku za okolje in prostor ter komunalno v celjski občini, po novem vozišču zapejal z električnim kolesom. Redarska služba je poskrbela, da je bilo prizorišče slovesnosti povsem pripravljeno na otvoritveni dogodek.

Foto: SHERPA

Še žene jih doma tako ne postrojijo

Skrbniki ziplina so postrojili pomembne in pogumne može v občini ter jih dobro opremili, preden so se po jeklenici s Celjske kočice podali v globino proti Grmadi. **Aleksander Mirt**, direktor Energetike Celje, župan **Bojan Šrot** in podžupan **Vladimir Ljubek** (v vrsti z leve) so bili očitno dobro razpoloženi, prav tako **Dušan Slapnik**, vodja oddelka za Okolje in prostor v MOC (na skrajni levi). Koliko je bila to krinka za prikrivanje strahu, presodite sami.

Foto: SHERPA

»Drive-in« Slakonja navdušil

Na Celjskem sejmu še kako občutijo koronakrizo, saj je zaradi ukrepov vlade negotovo izvajanje njihove osnovne dejavnosti. A kljub temu ostajajo dejavni in inovativni ter so tako s partnerji zasnovali serijo »drive-in« dogodkov na parkirišču za halo L. Minuli konec tedna jih je odprl glasbenik, igralec in voditelj **Klemen Slakonja**, ki je s Small bandom navdušil občinstvo. »Vsi kulturniki si želimo nastopati, iti pred ljudi in jih zabavati. Ker nam je to še vedno onemogočeno, so tovrstni načini, kot je »drive-in«, več kot dobrodošli. Danes je bil krassen večer!« je takoj po koncertu dejal Slakonja.

Foto: ZDENKO PODLESNIK

Ganljivo v tretje življenjsko obdobje

Ob nedavnem koncu projekta Punčke (za)upanja iz karantene je direktorica Osrednje knjižnice Celje mag. **Polona Rifelj** predala šopek **Slavici Hrastnik**, vodji Univerze za tretje življenjsko obdobje (U3O), ki deluje v okviru OKC. Slavica po še enem uspešno izvedenem projektu Unicefovih punčk iz cunaj, s katerim je uresničila svojo dolgoletno željo, odhaja v pokoj, a bo še naprej, kot pravi, povezana z U3O. Odlična pevka **Nuša Ofentavšek** ji je v ganljivo slovo še zapela.

Foto: SHERPA

Petdesetletnica celjskih rokometashev

Pred dnevi so se na pikniku zbrali nekdanji celjski rokometasji. Proslavili so petdesetletnico prvega obstanka v jugoslovanski zvezni ligi v sezoni 1969/70. V konkurenci štirinajstih ekip jugoslovanskih republik so igrali le Celjani, pomagal jim je en »tujec«, Ormožan Šafarič. Premagali so celo slovitega banjaluškega Borca z asi, kot so bili Arslanagić, Karađa. Popović, Karalić ... Generacija 1946, ki je rasla s trenerjem in z igralcem Tonetom Goršičem, se je prvič uvrstila v jugoslovansko ligo leta 1966 v Slavonskem Brodu. Naslednjo sezono je ekipa izpadla in se leta 1968 na Skalni kleti spet uvrstila v ZRL. Čeprav zelo mladi, so igralci postavili temelj celjskemu rokometu. Vsi so zrasli v kakovostne rokometashe, mladinske ali članske reprezentante Slovenije ali Jugoslavije, Koren in Bojović tudi A-representance Jugoslavije.

Na srečanju so bili: stojijo: Žare Presinger, Mirko Mejavšek, Davorin Orač, Niko Markovič, Tone Goršič, Andrej Telič, Alojz Šafarič, Bojan Levstik, Jure Koren, čepijo: Bogdan Povalej, Janez Goršič, Janez Markovič, Vlado Bojović, Silvo Krelj, sedi: Alojz Snedič. Igrala sta tudi Marjan Lubej, ki se je leta 1975 smrtno ponesrečil, in Marin Frkič.

